

Menedzsment és vállalkozásgazdaságtan

Pénzügyek Tanszék

2. Tőkejavak árazódása

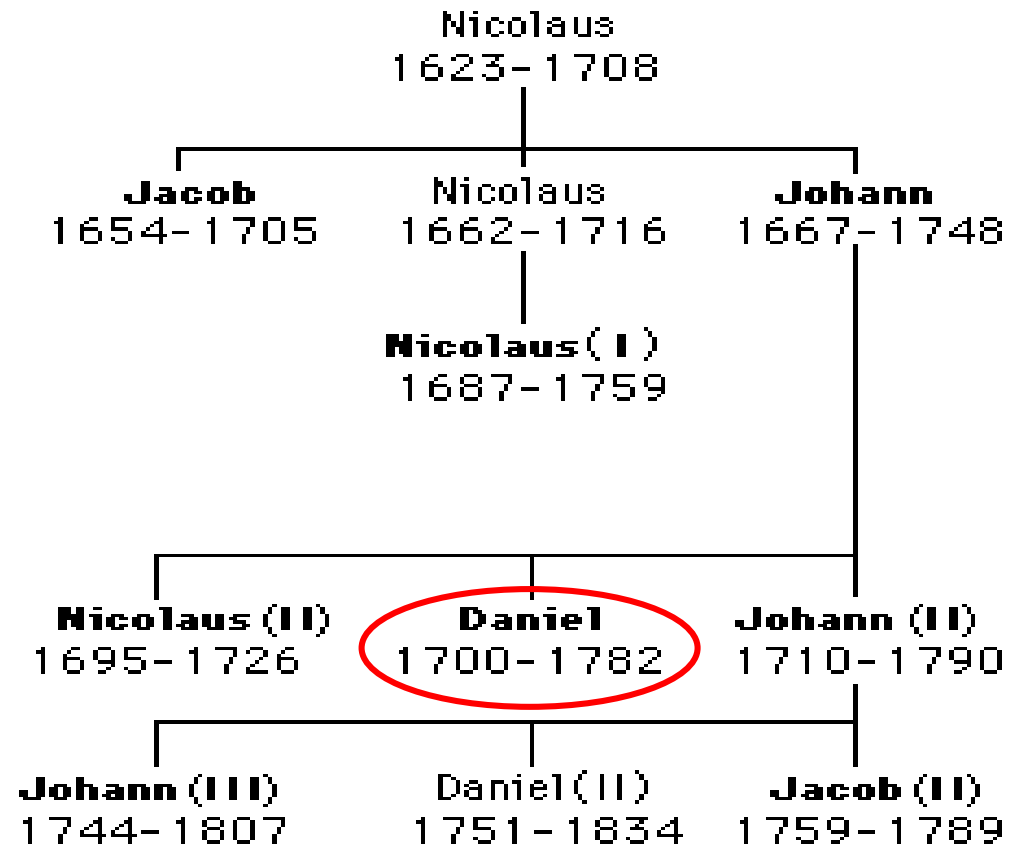
- › Tőkejavak árazódási modellje vagy Tőkepiaci árfolyamok modellje
 - *Capital Asset Pricing Model*
 - *CAPM*
- › Visszakanyarodunk az idő- és kockázatiszkontálás témaköréhez
 - Kockázat, kockázatkerülés, biztos hozam-egyenértékes, kockázati hozamprémium stb.

Várható hasznosság modellje

› Bernoulli

- A döntéshozó az egyes kimeneteket nem a (várható) „matematikai” értékük szerint, hanem a (várható) hasznosságuk szerint súlyozva minősíti.
- A döntési modellben tehát a várható hasznosság jelenik meg a várható értékkel szemben.
- Ez a csökkenő határhasznosság elve miatt jelent alapvetően más megközelítést.
 - › *„A vagyon növekményének hasznossága fordított arányban lesz a már korábban birtokolt javak mennyiségével.”*
 - › *„Figyelembe véve az emberi természetet, úgy vélem, hogy a fenti hipotézis sokakra látszik érvényesnek.”*

DANIEL BERNOULLI

SZENTPÉTERVÁRI PARADOXON

Egy érmét addig dobálunk fel, amíg (például) fejet nem kapunk.

A nyeremény összege 2 azon hatványa, ahányadikra sikerült fejet dobnunk.

$$p_i = \frac{1}{2^i}, \quad x_i = 2^i$$

Egy ilyen játék várható értéke (várható nyereménye) végtelen:

$$\sum_{i=1}^{\infty} p_i \cdot x_i = 1 + 1 + 1 + \dots = \infty$$

Az emberek viszont nem hajlandóak e játék lehetőségéért sokat fizetni...

Hogyan magyarázná meg mindezt a várható hasznosság modelljével?

$$\sum_{i=1}^{\infty} p_i U(x_i) = \frac{1}{2} U(2) + \frac{1}{4} U(4) + \frac{1}{8} U(8) \neq \infty$$

› Homo oeconomicusi döntés kockázatos helyzetekben

- 1) Számba veszi a kockázatos választási lehetőségeket;
- 2) Meghatározza e kockázatos lehetőségek lehetséges kimeneteleit (F_i) és ezekhez bekövetkezési valószínűségeket (p_i) is rendel;
- 3) Az összevethetőséghez (várható) hasznossági értéket $E(U(F))$ rendel e kockázatos lehetőségekhez.

$$E(U(F)) = \sum_i p_i U(F_i)$$

- › A kockázatos helyzetekben való racionális viselkedéshez viszonylag összetett konzisztencia-követelményeknek kapcsolódnak.
 - Neumann János és Oskar Morgenstern
 - › Játékelmélet, 1944
 - › Axiómarendszer

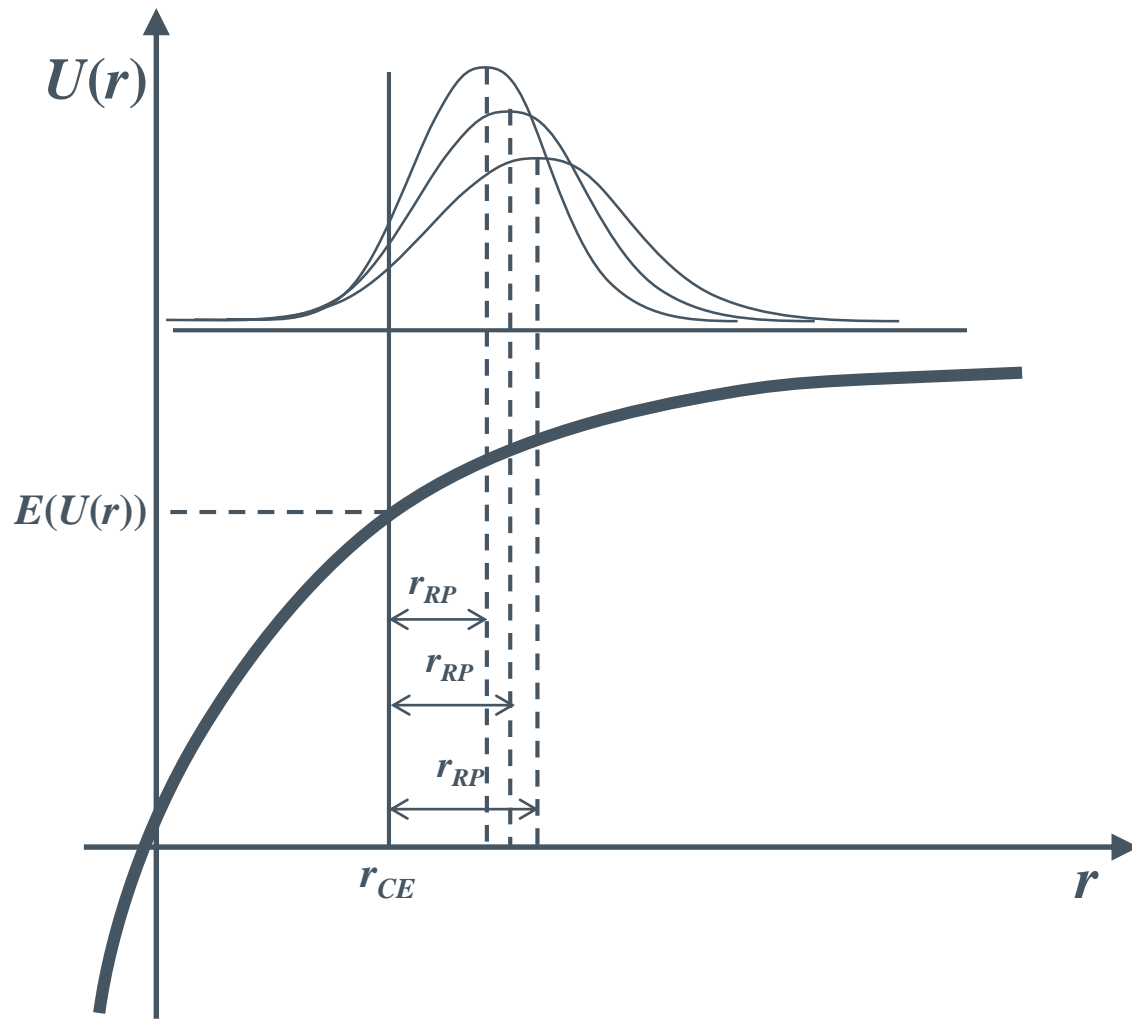
› Térjünk át a kockázatos összegek vizsgálatáról a kockázatos hozamokéra!

– Vegyük észre, hogy szinte ugyanarról van szó!

– A kockázatos hozam is a normális eloszlással lesz megragadható.

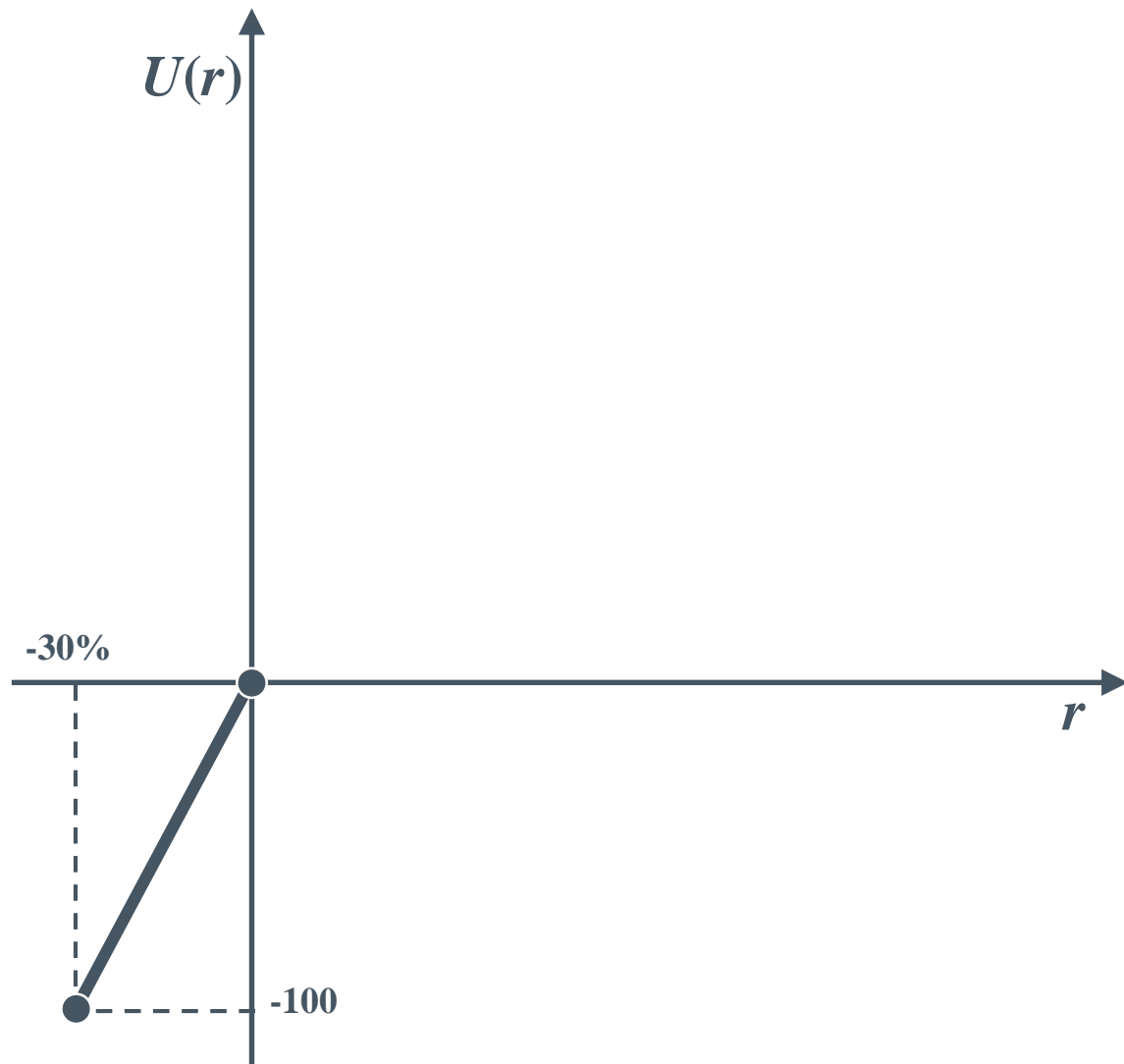
› A konstanssal osztás és kivonás nem változtat az eloszlás normalitásán (de a paraméterein természetesen igen).

$$r = \frac{F_1}{F_0} - 1, \quad E(r) = \frac{E(F_1)}{F_0} - 1, \quad \sigma(r) = \frac{\sigma(F_1)}{F_0}$$

2.1 Kockázatkerülési együtttható

- › Szerkesszük meg „valaki” hozamra vonatkozó hasznosságfüggvényét!
 - A hasznosságértékeknek abszolút értelemben nincs jelentése, így a skálázás tetszőleges.
 - › Legyen döntéshozónk induló hasznossága éppen 0!
 - › 30% veszteség -100 hasznossági szintet jelentsen!

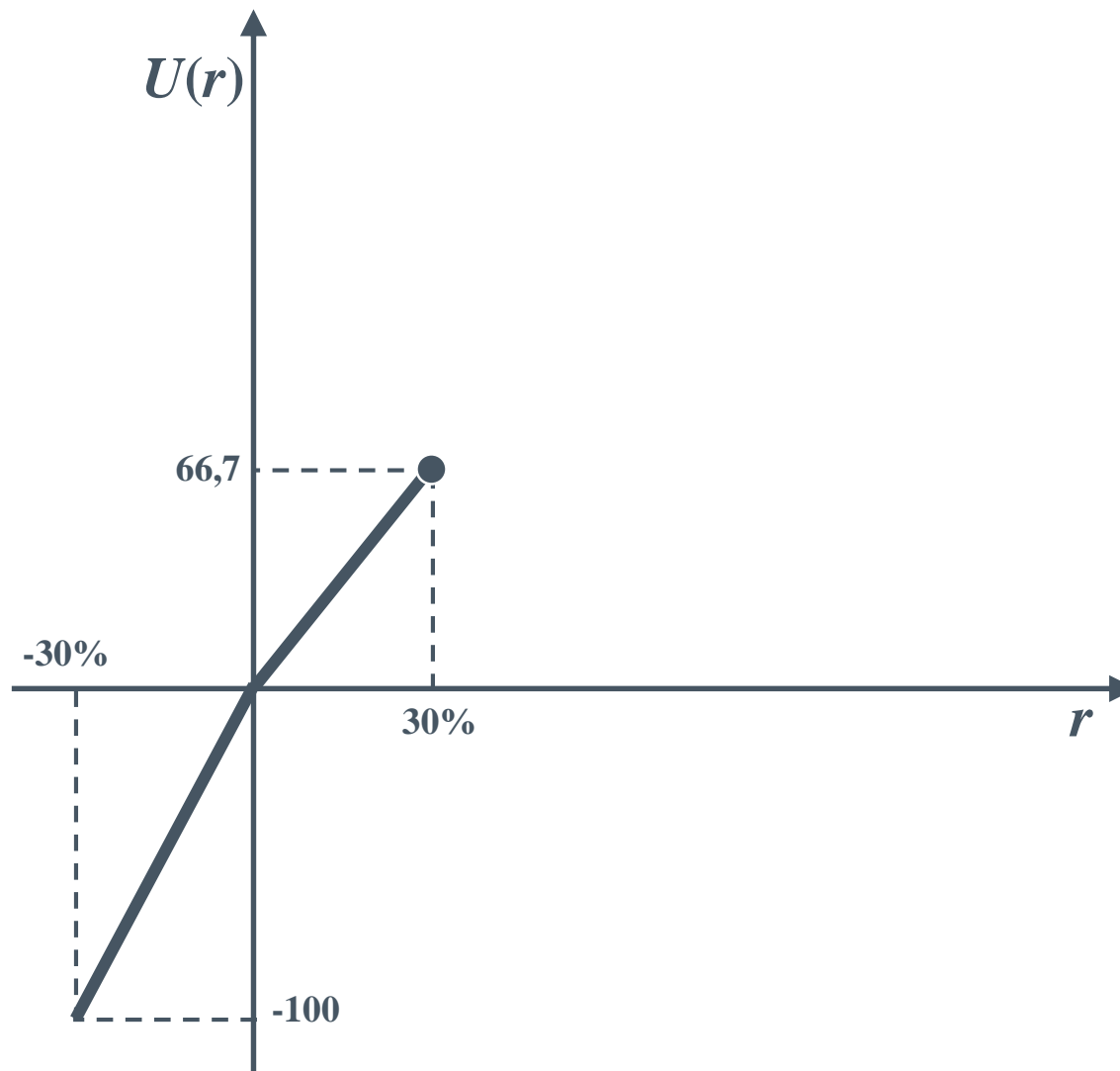
- Milyen p valószínűség mellett menne éppen bele ez a döntéshozó egy olyan helyzetbe, ahol 30%-ot nyerhet p valószínűséggel és 30%-ot veszthet $(1-p)$ valószínűséggel?

$$U(0) = 0 = pU(30\%) + (1-p)U(-30\%)$$

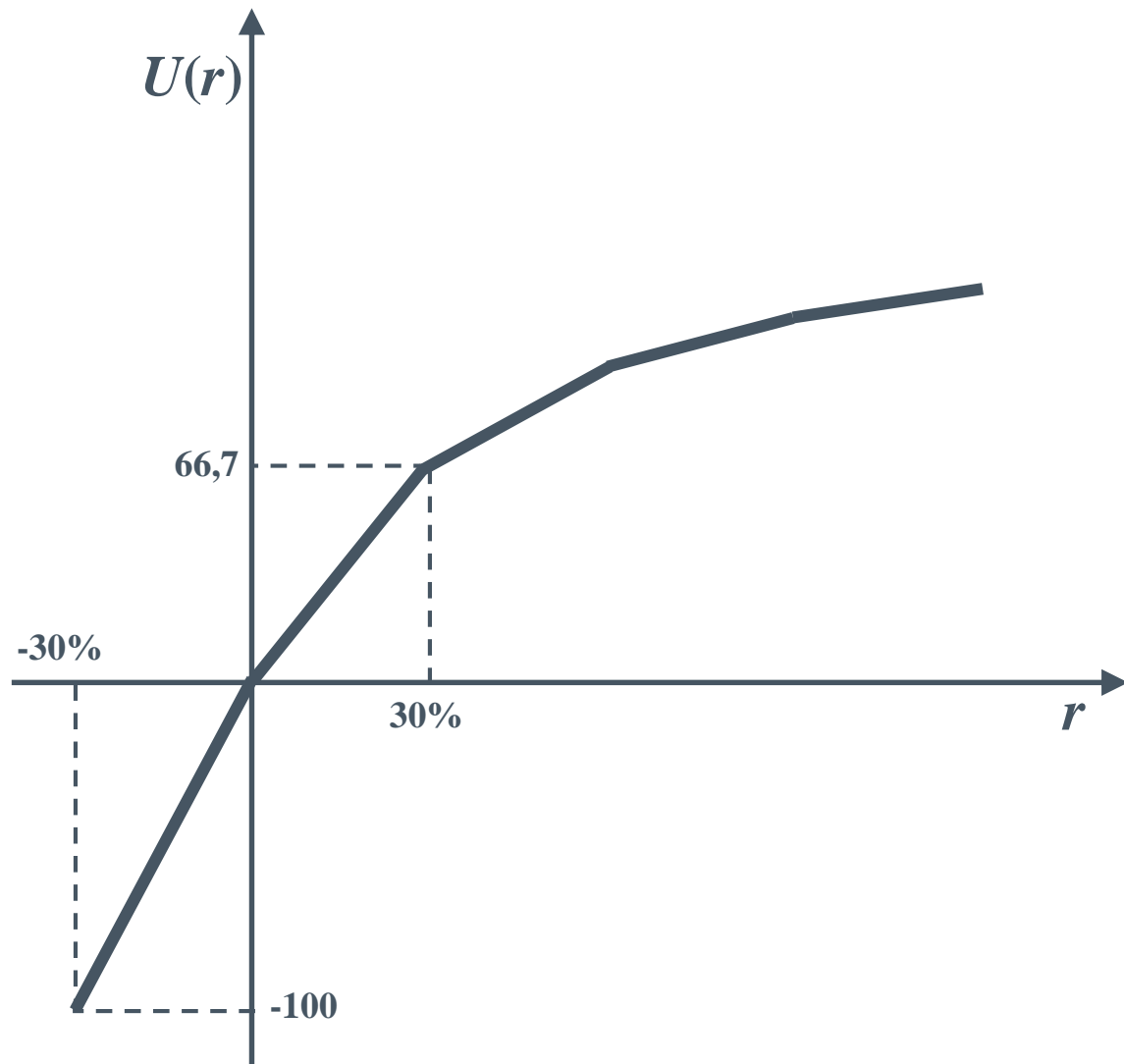
- Legyen ez a p valószínűség (az adott ember esetén) 0,6. Ekkor:

$$U(30\%) = \frac{-(1-p)U(-30\%)}{p} = \frac{-(1-0,6)(-100)}{0,6} = 66,7$$

- Újabb értéket nyertünk tehát: $U(30\%)=66,7$.

- Ehhez hasonló lépéseket ismételve állíthatjuk össze kívánt hasznosságfüggvényünket.

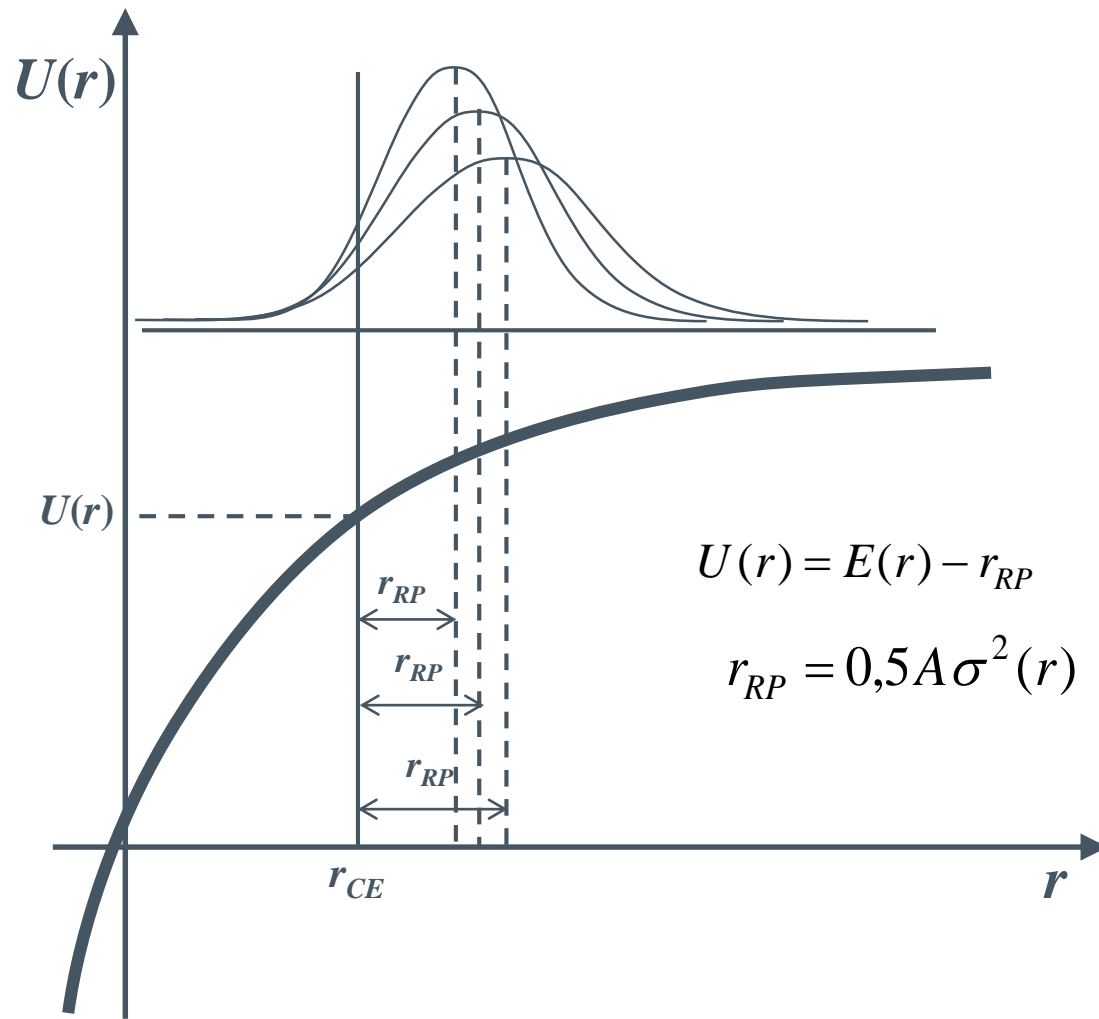
- Láthatjuk, hogy az egyén kockázatkerülésének erőssége hasznosságfüggvényének görbültségéből fakad.
 - › Minél erőteljesebb a csökkenő határhasznosság jelensége (azaz a „görbülés”), annál erőteljesebb lesz a kockázatkerülés.
 - › Nézzük meg, hogy milyen paraméterrel lehetne a „görbülést” megragadni!

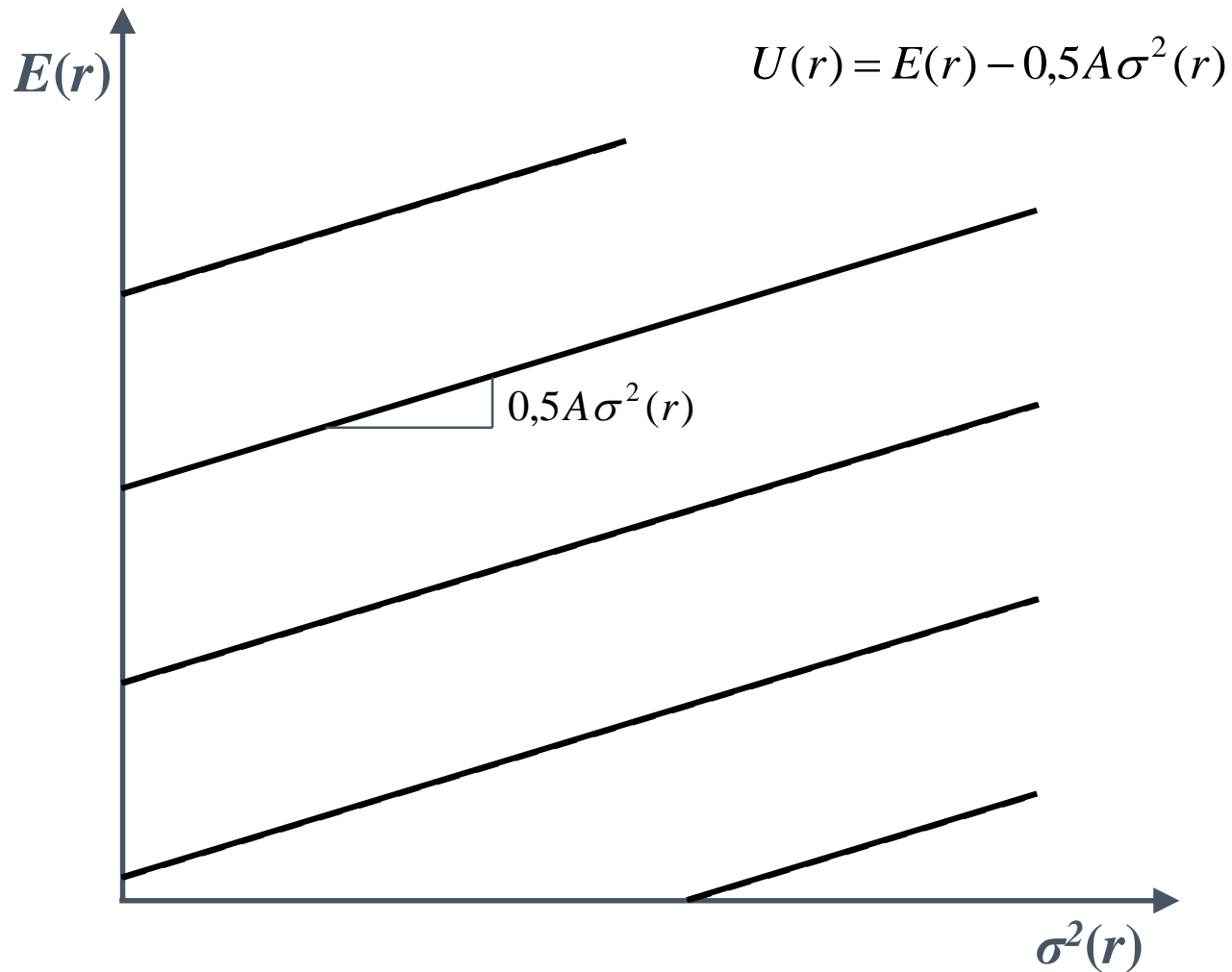
› Kockázatkerülési együttható

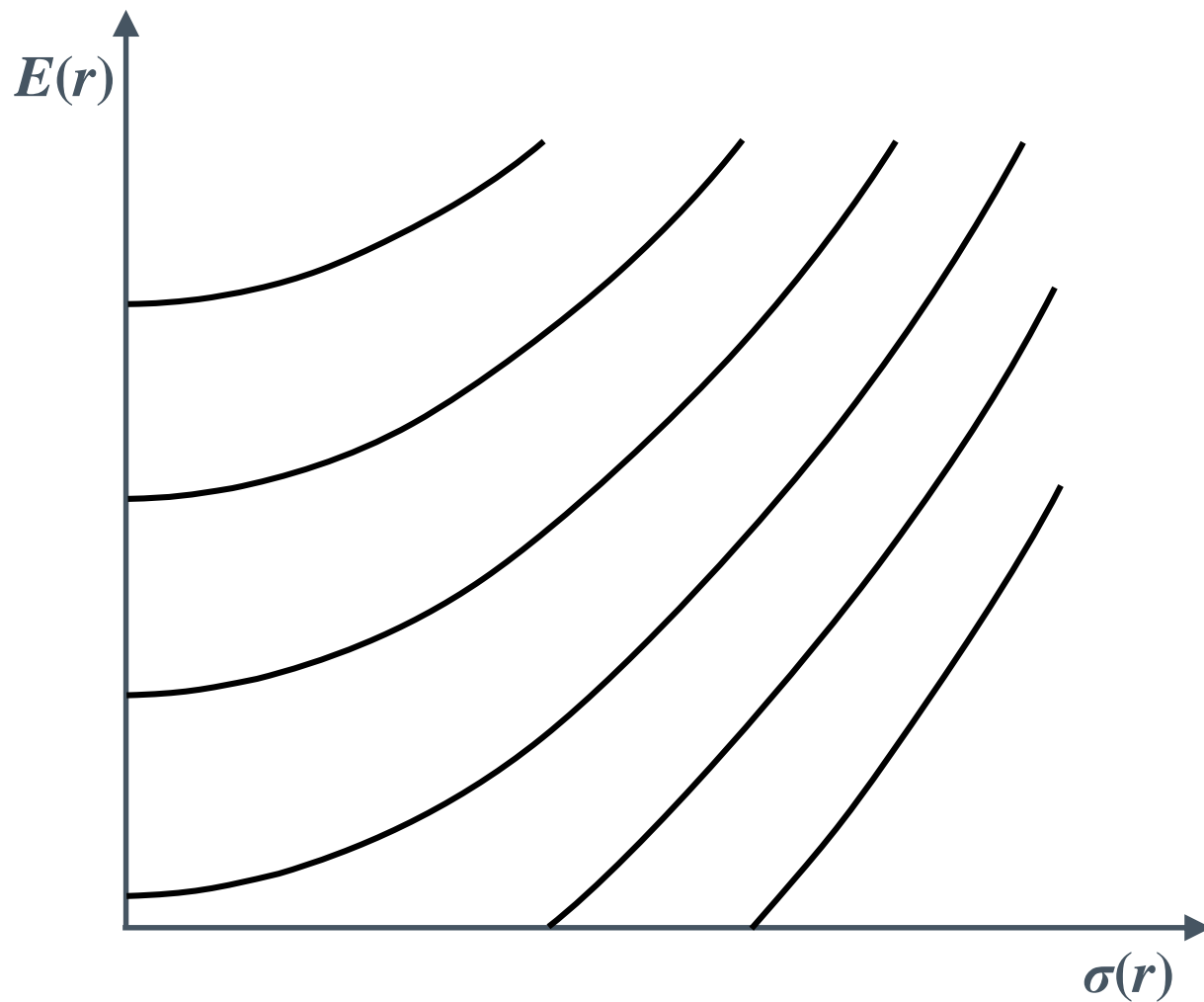
– Modellezés

- › Olyan speciális alakú hozamra vonatkozó hasznosságfüggvényt kell ehhez feltételeznünk, amely esetén a kockázatos hozamokhoz tartozó kockázati hozamprémium (az adott embernél) csak a hozam szórásnégyzetétől függ (és nem függenek pl. a kockáztatott összeg nagyságától, az egyén pillanatnyi vagyoni állapotától stb.).
- › Egy adott kockázatos hozamhoz (egy adott ember esetén) tehát állandó kockázati hozam-prémium kapcsolódik.
- › Mérőszáma az A kockázatkerülési együttható.
- › Értelmezése:

$$r_{RP} = E(r) - r_{CE} = 0,5A\sigma^2(r)$$

› Kockázatkerülési együttható mérése

- Az egyének kockázatkerülési együtthatója viszonylag jól mérhető.
 - › Befektetési megfontolásokkal kapcsolatos felmérésekkel
 - › Hipotetikus helyzeteket tartalmazó kérdőívekkel

› Befektetési megfontolások (pl.)

- Vizsgált egyénünk éppen hezitál a következő kettő között
 - › r_f kockázatmentes befektetés 2% (reálértelmű) kamatra
 - › M paramétereireihez hasonló paraméterű (azaz nagyjából átlagos kockázatú) részvényportfólió-befektetés 8% (reálértelmű) várható hozammal és 20% volatilitással.

$$U(r) = E(r) - 0,5A\sigma^2(r)$$

$$2\% = 8\% - 0,5A20\%^2$$

$$0,02 = 0,08 - 0,5A0,2^2$$

$$A = \frac{0,08 - 0,02}{0,5 \cdot 0,2^2} = \frac{0,06}{0,02} = 3$$

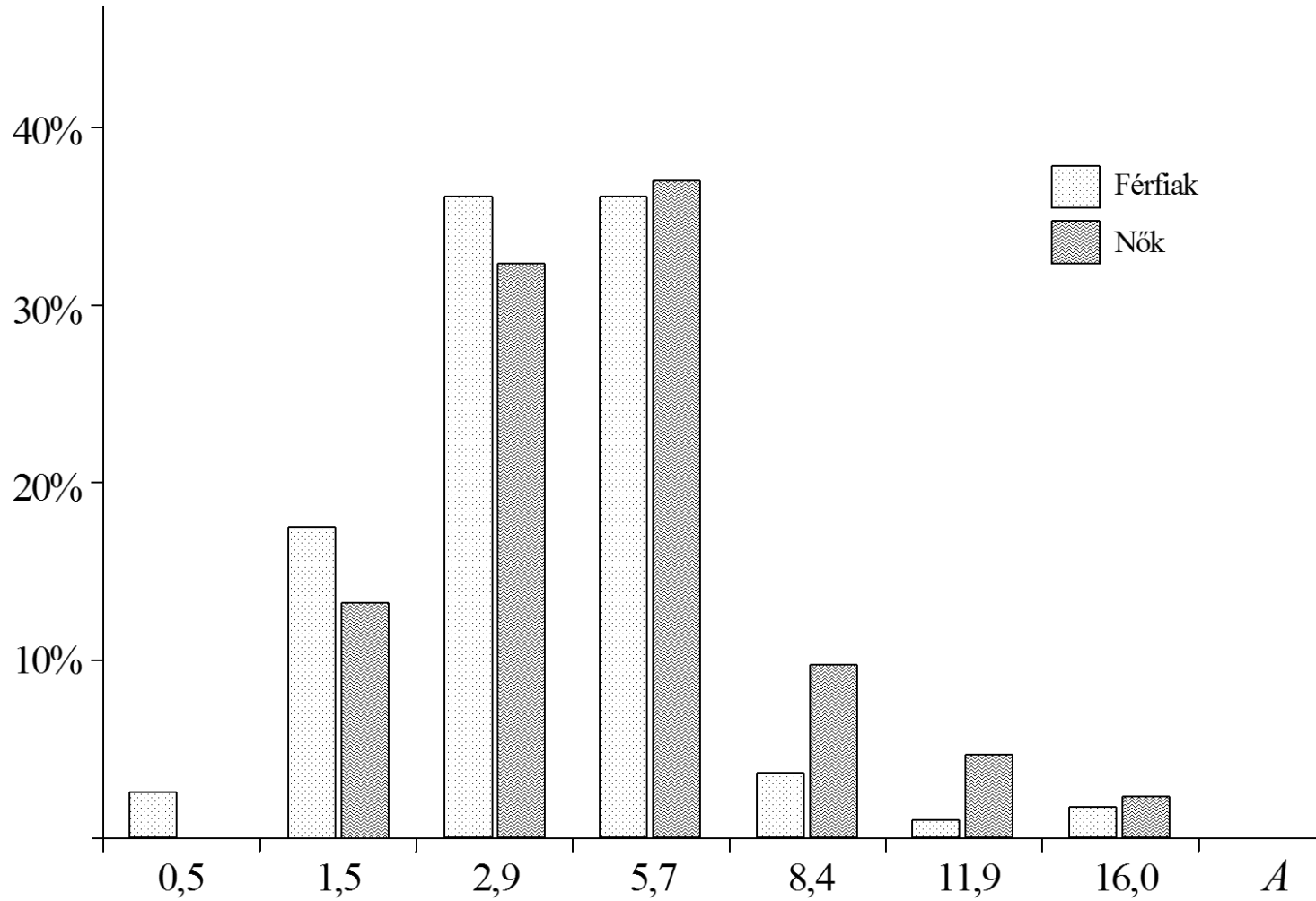
› Kérdőív (pl.)

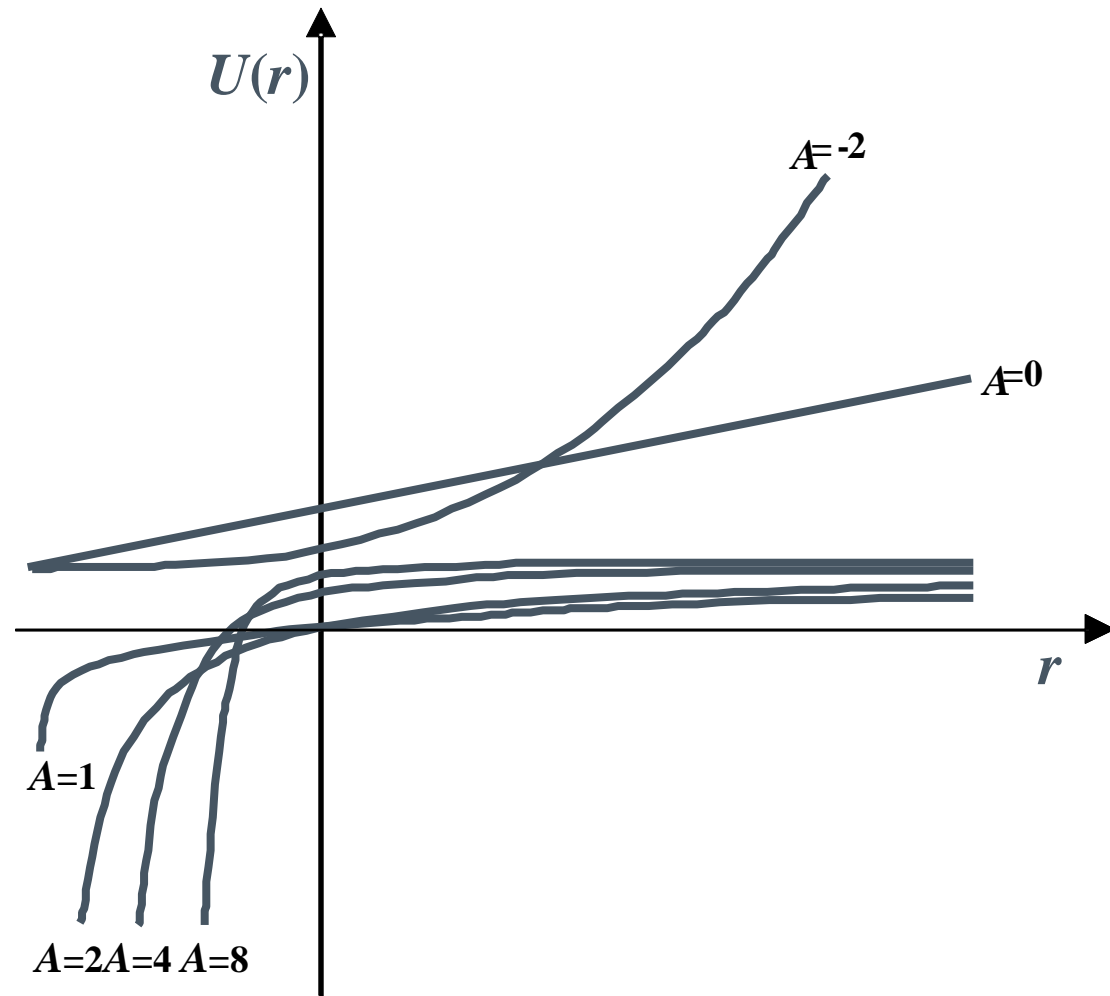
- „Tegyük fel, hogy Ön az egyedüli kereső a családban, és egy olyan jó állással rendelkezik, amely a mainak megfelelő fizetést garantál élete végéig. Lehetősége adódik azonban egy hasonlóan jó új állásra, amely 50-50% eséllyel megduplázza éves fizetését vagy a(z) $x\%$ -ára csökkenti azt. Milyen $x\%$ esetén fogadná el az új állást?”

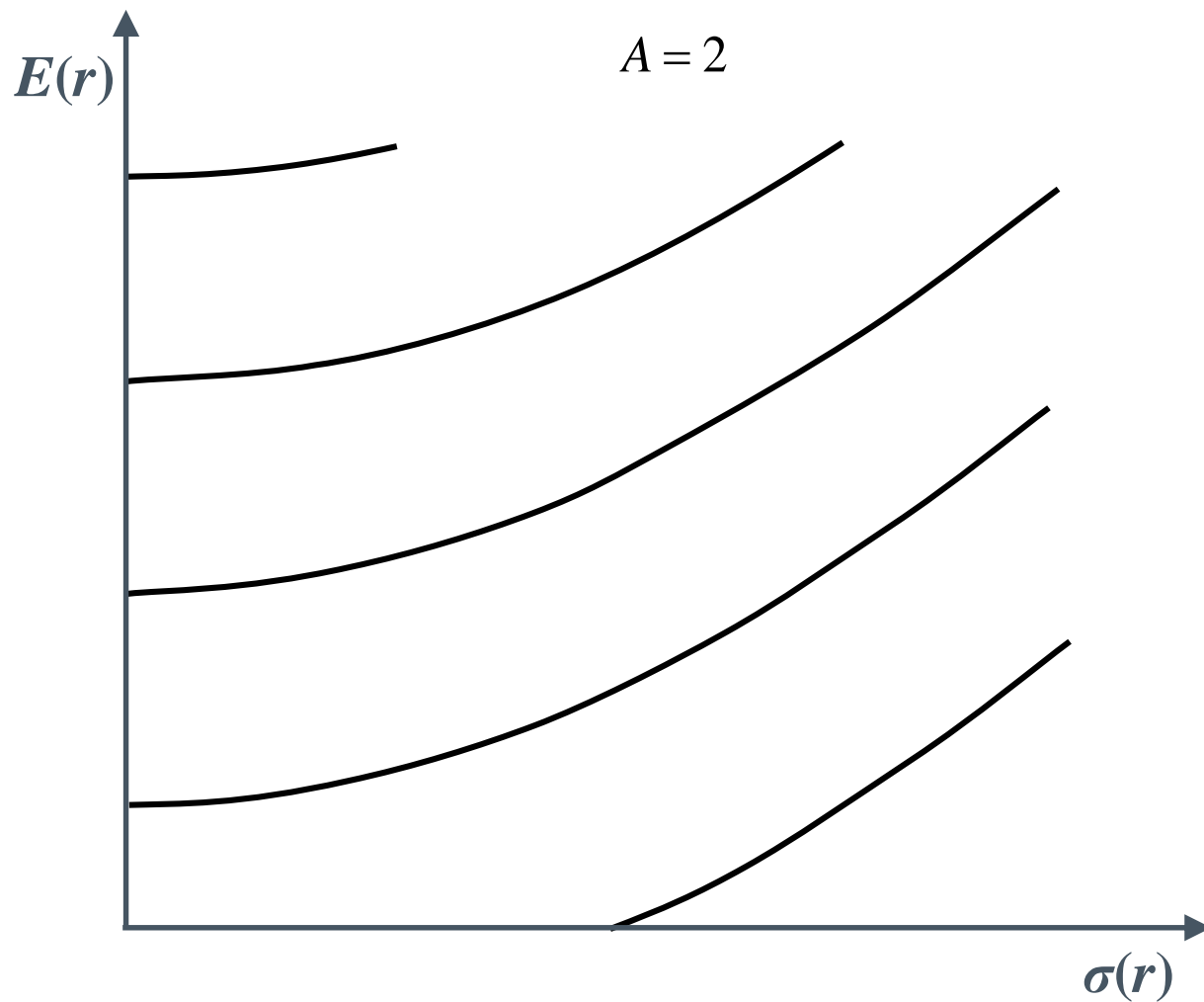
$$0,5U(100\%) + 0,5U(x\% - 100\%) = U(0\%)$$

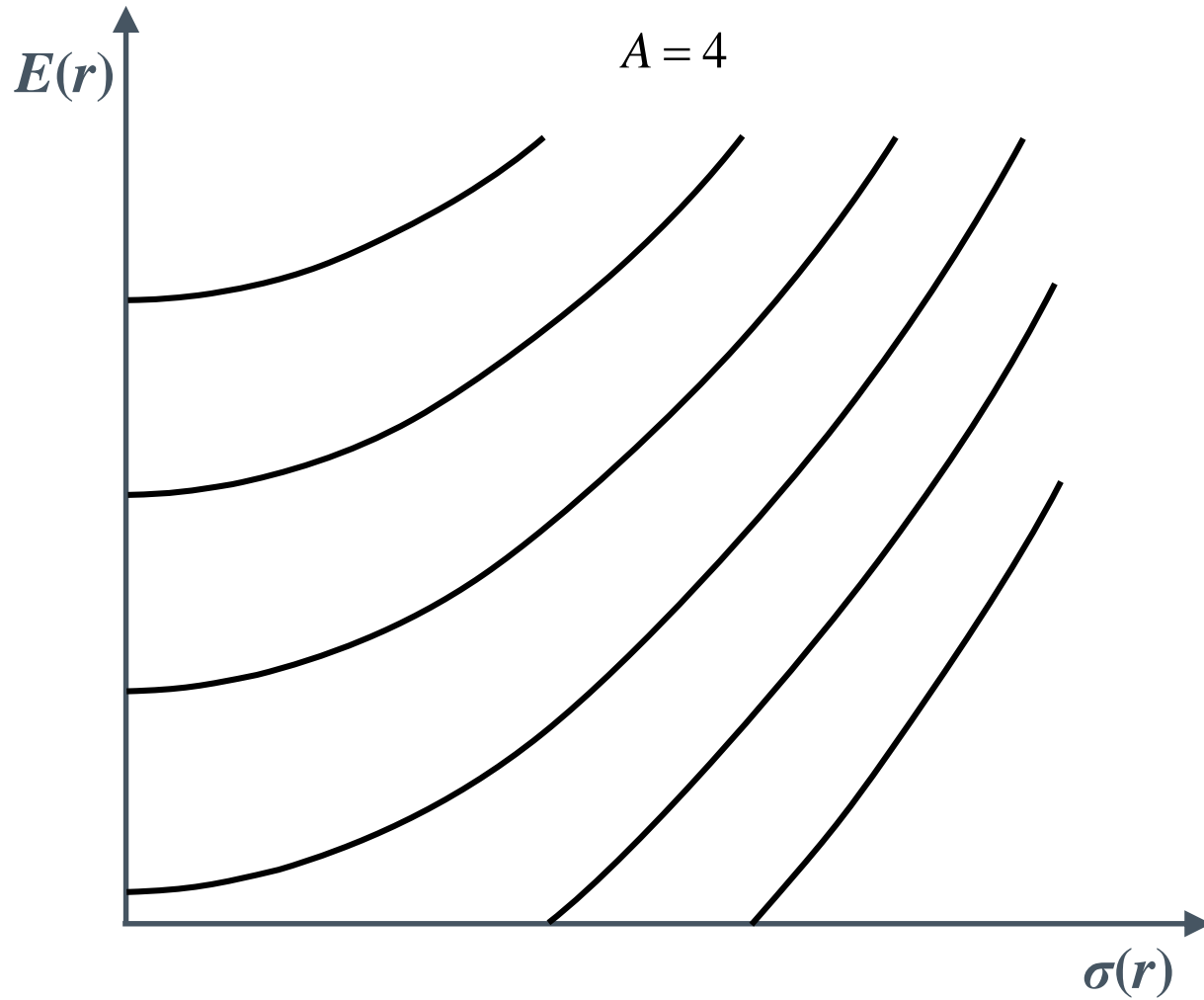
$x\%$	A	<i>Elfogadott csökkentett fizetés (MFt/év)</i>	<i>Várható fizetés (MFt/év)</i>	%	<i>Kockázatkerülés kategóriái</i>
0,0%	0,0	0	5	0%	Extrém alacsony
50,0%	1,0	2,5	6,25	5%	Nagyon alacsony
66,7%	2,0	3,34	6,67	17%	Alacsony
75,6%	3,0	3,78	6,89		
80,0%	3,8	4	7	53%	Közepes
84,0%	4,8	4,2	7,1		
86,8%	5,8	4,34	7,17		
88,8%	6,8	4,44	7,22		
90,0%	7,5	4,5	7,25	20%	Magas
92,0%	9,3	4,6	7,3		
93,5%	11,3	4,68	7,34	3%	Nagyon magas
95,0%	14,5	4,75	7,38	2%	Extrém magas

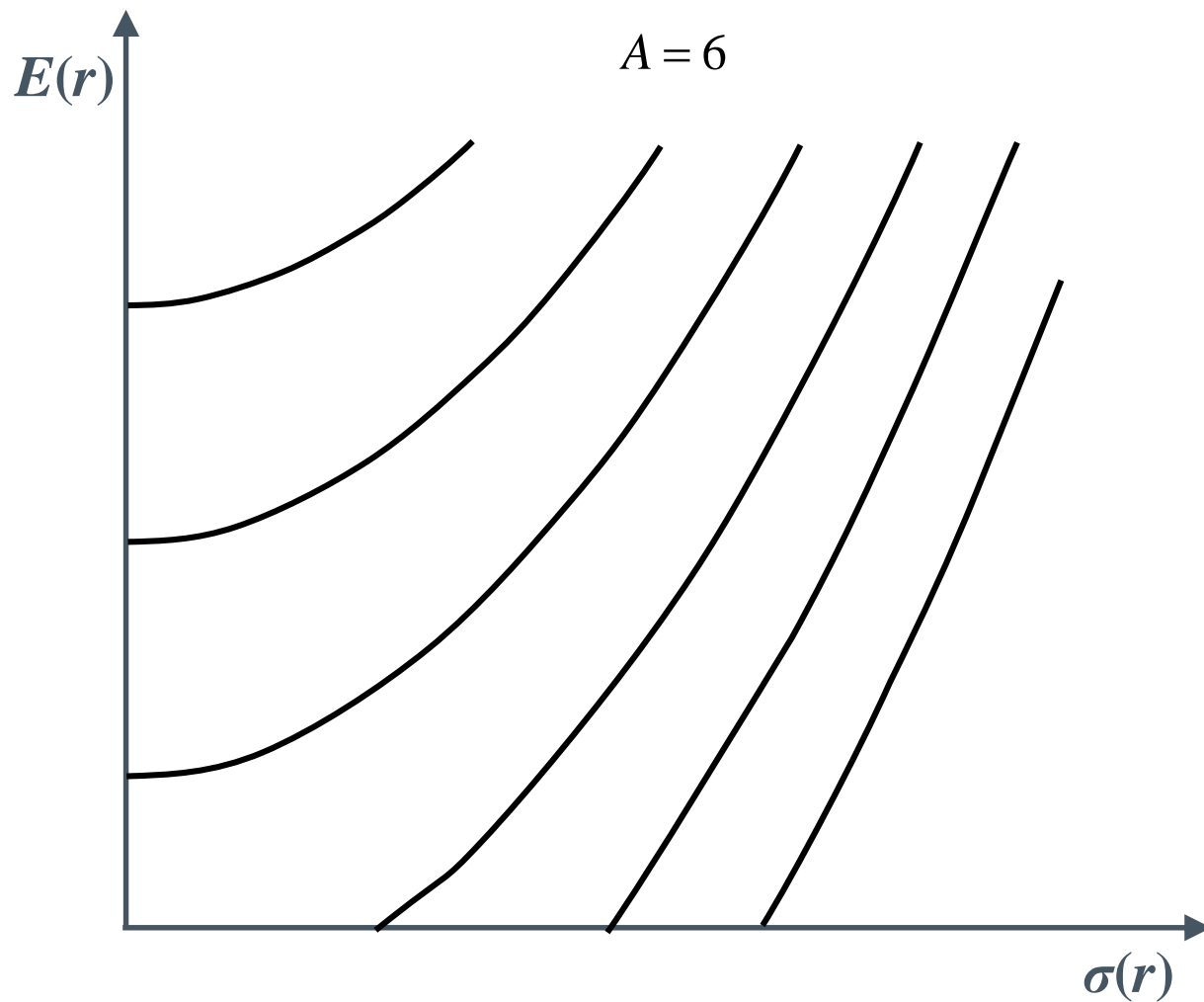
- › A kérdőíves felmérések nagyjából 2–8 körüli kockázatkerülési együtthatót mérnek.

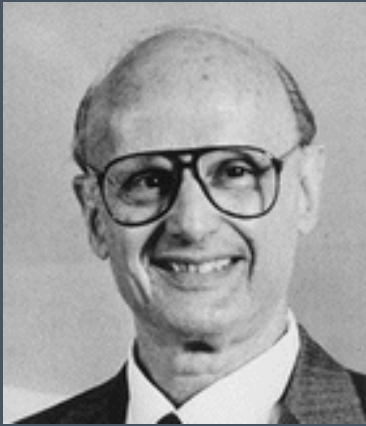
2.2 Hatékony portfóliók tartása

› Portfóliók tartása

– Kockázatkerülés és racionalitás

- › Ha a befektetőknek lehetősége van kockázatuk olyan csökkentésére, ami a várható hozamot nem érinti, akkor – ha ez költségmentes – élni fognak a lehetőséggel.
- › Felvetődik a befektetés diverzifikálásának, megosztásának, azaz a portfóliók kialakításának lehetősége.

HARRY MARKOWITZ

Műszaki illetve természettudományos
alaptanulmányok

Közgazdasági tanulmányok és PhD a
University of Chicagon

1952. Portfolio Selection (PhD-t csak
1955-ben szerzett)

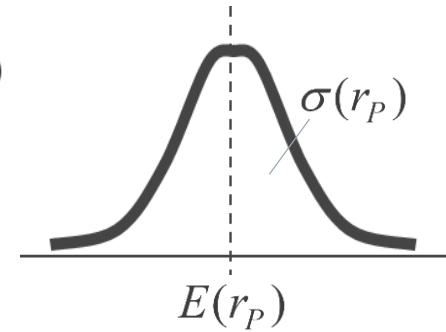
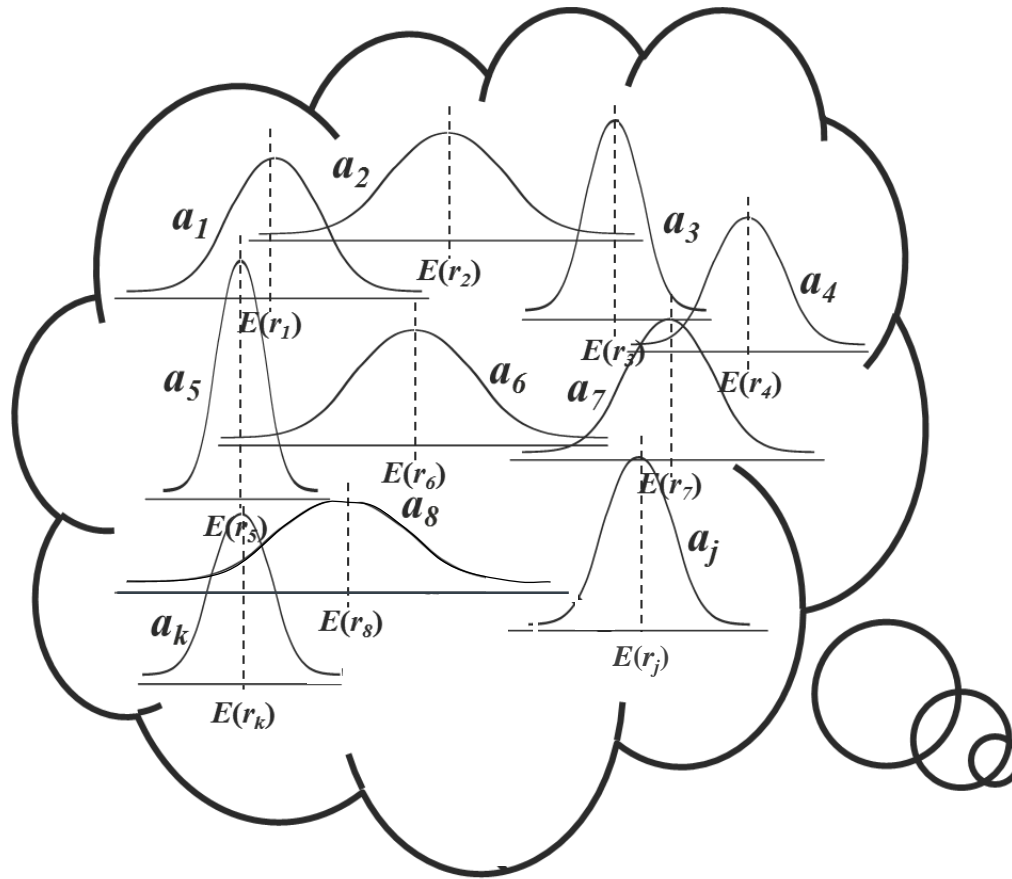
Olyan befektetőknek állít össze
portfoliókat, akik „*a várt hozamot
kívánatosnak, a hozadék szórását
nemkívánatosnak tartják*”.

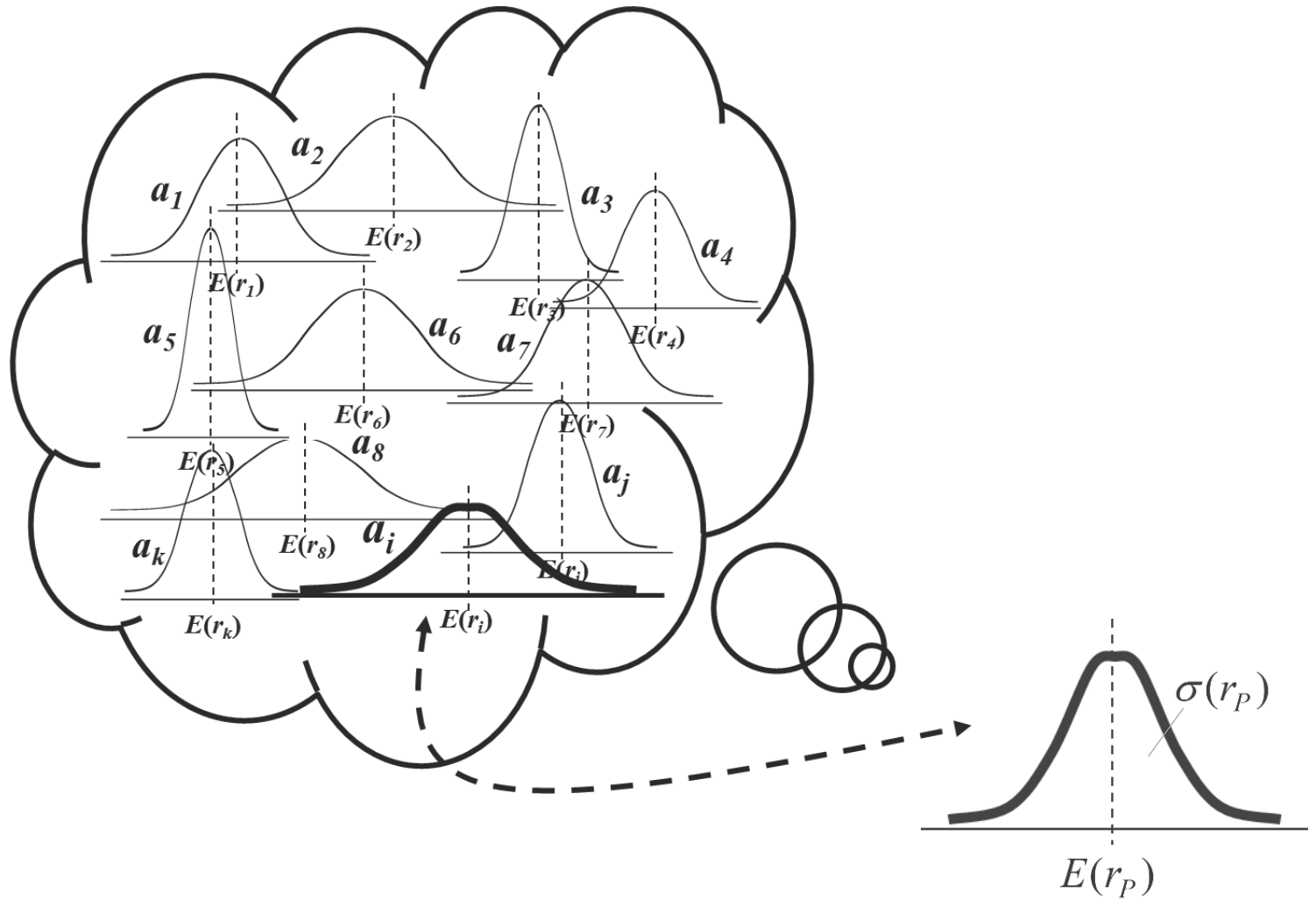
Nobel-díj 1990-ben

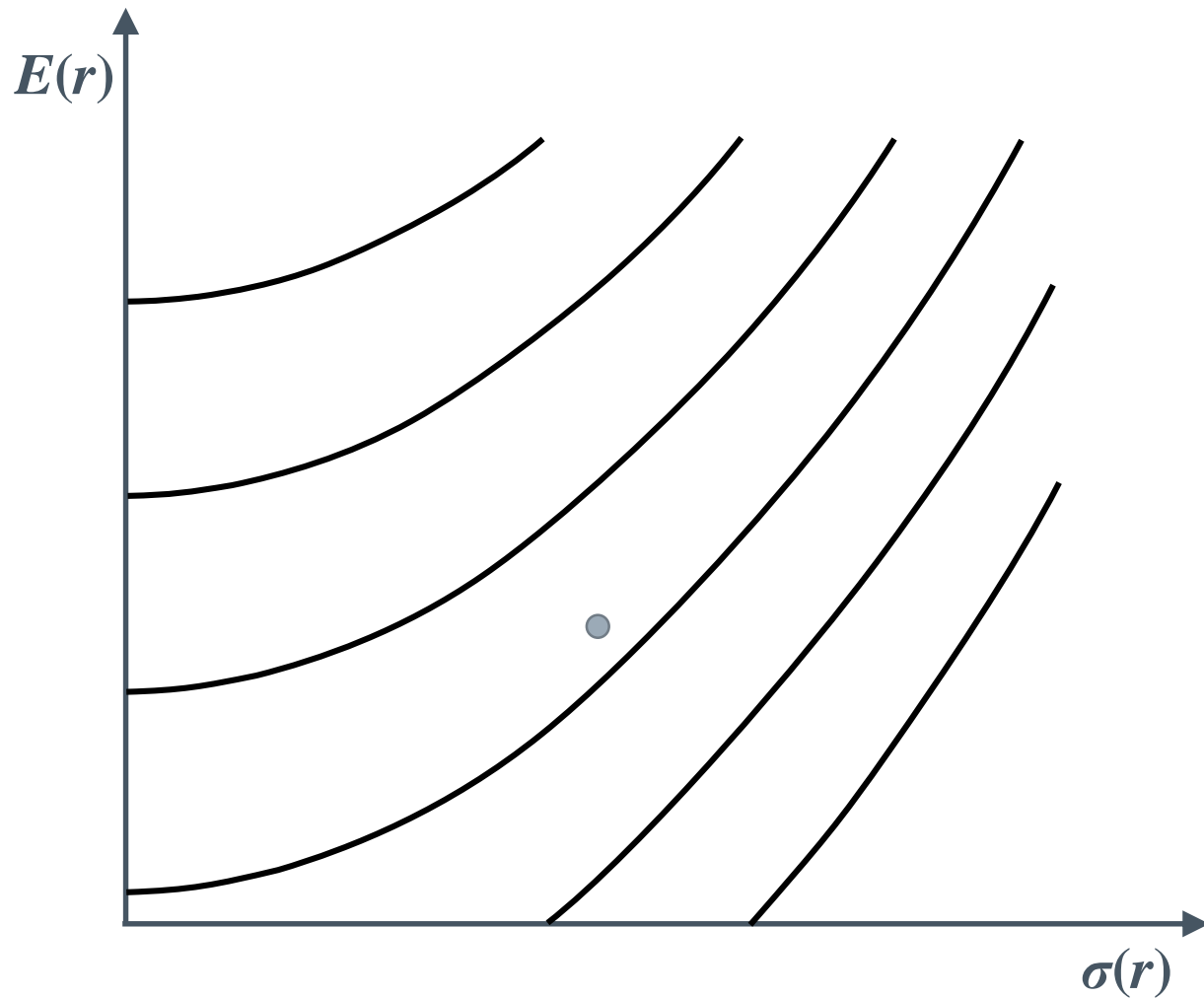
„Markowitz-modell”

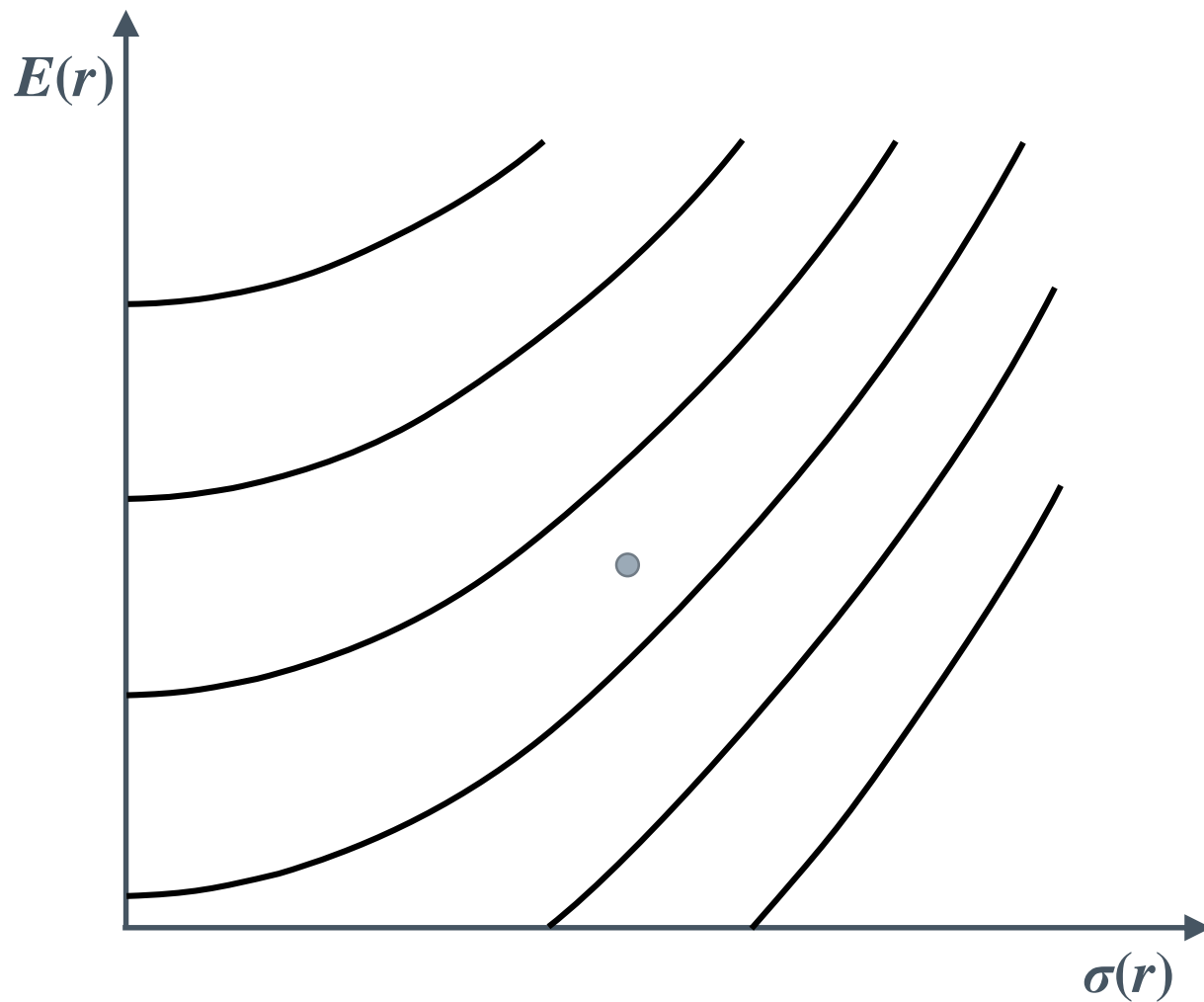
› Egy kis sztochasztika...

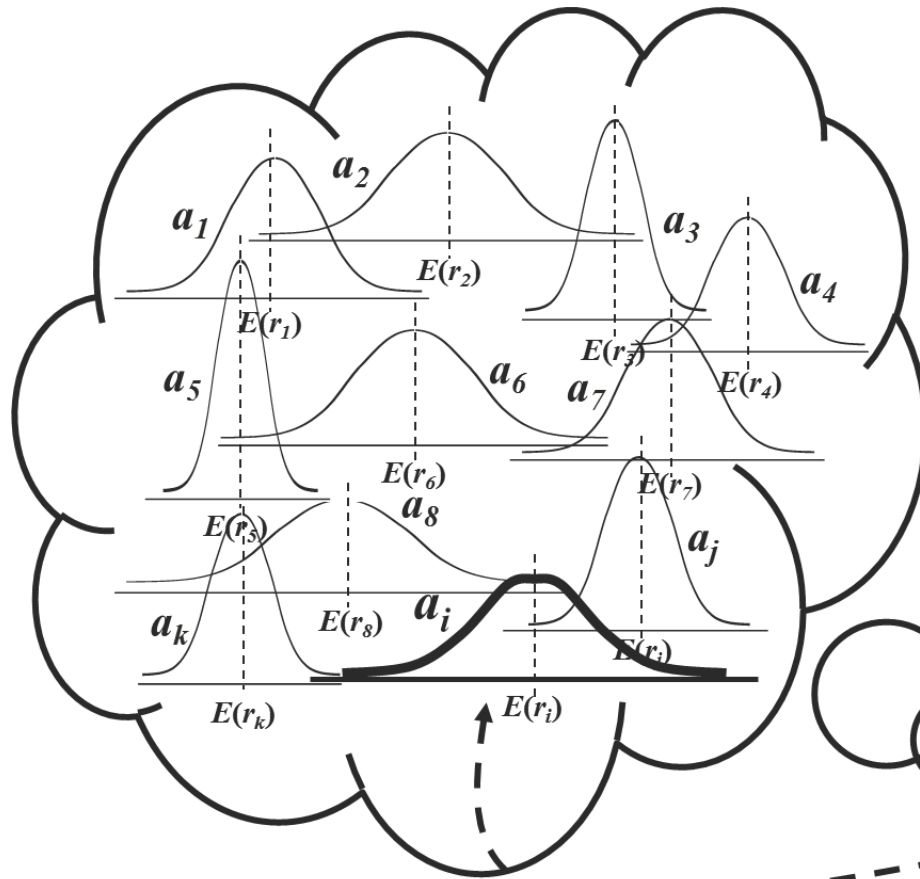
- Egy portfólióban valószínűségi változók összegződnek.
- Közülük az egyik az i befektetés, amelynek r_i a hozama, $E(r_i)$ a várható hozama és $\sigma(r_i)$ szórása.
- A P portfólió n elemből, részből áll.
- Arra vagyunk kíváncsiak, hogy egy i elem (egy befektetés, egy értékpapír), mennyiben határozza meg egy egész befektetői portfólió hozamának sztochasztikus paramétereit.
- Az eloszlásokat mind normális eloszlásnak tételezzük fel
 - › Ekkor a két paraméter a $E(r)$ várható hozam és a $\sigma(r)$ hozam szórás.

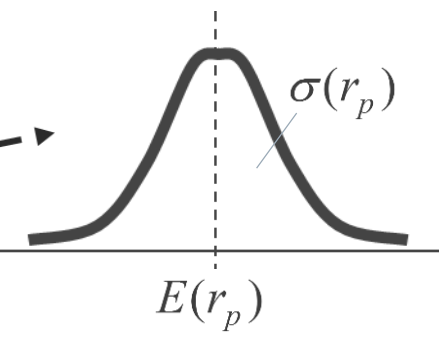

$$a_1 + a_2 + \dots + a_n = 1$$

$$\sum_i a_i = 1$$

$$\sigma E(r_p) = \sqrt{a_1^2 \sigma^2(r_1) + a_2^2 \sigma^2(r_2) + \dots + \sum_{i,j} 2a_i a_j E(r_i) E(r_j) \sigma(r_j)}$$

„EGYSZERŰ” PÉLDA

Napszemüveg – esőkabát

	Napszemüveg	Esőkabát	50-50%
Napos szezon	50%	25%	37,5%
Esős szezon	25%	50%	37,5%
	37,5%	37,5%	
	25%-50%	25%-50%	

$$E(r_P) = a_1 E(r_1) + a_2 E(r_2)$$

$$a_1 + a_2 = 1$$

$$\sigma(r_P) = \sqrt{a_1^2 \sigma^2(r_1) + a_2^2 \sigma^2(r_2) + 2k_{1,2} a_1 \sigma(r_1) a_2 \sigma(r_2)}$$

$$a_1 + a_2 = 1;$$

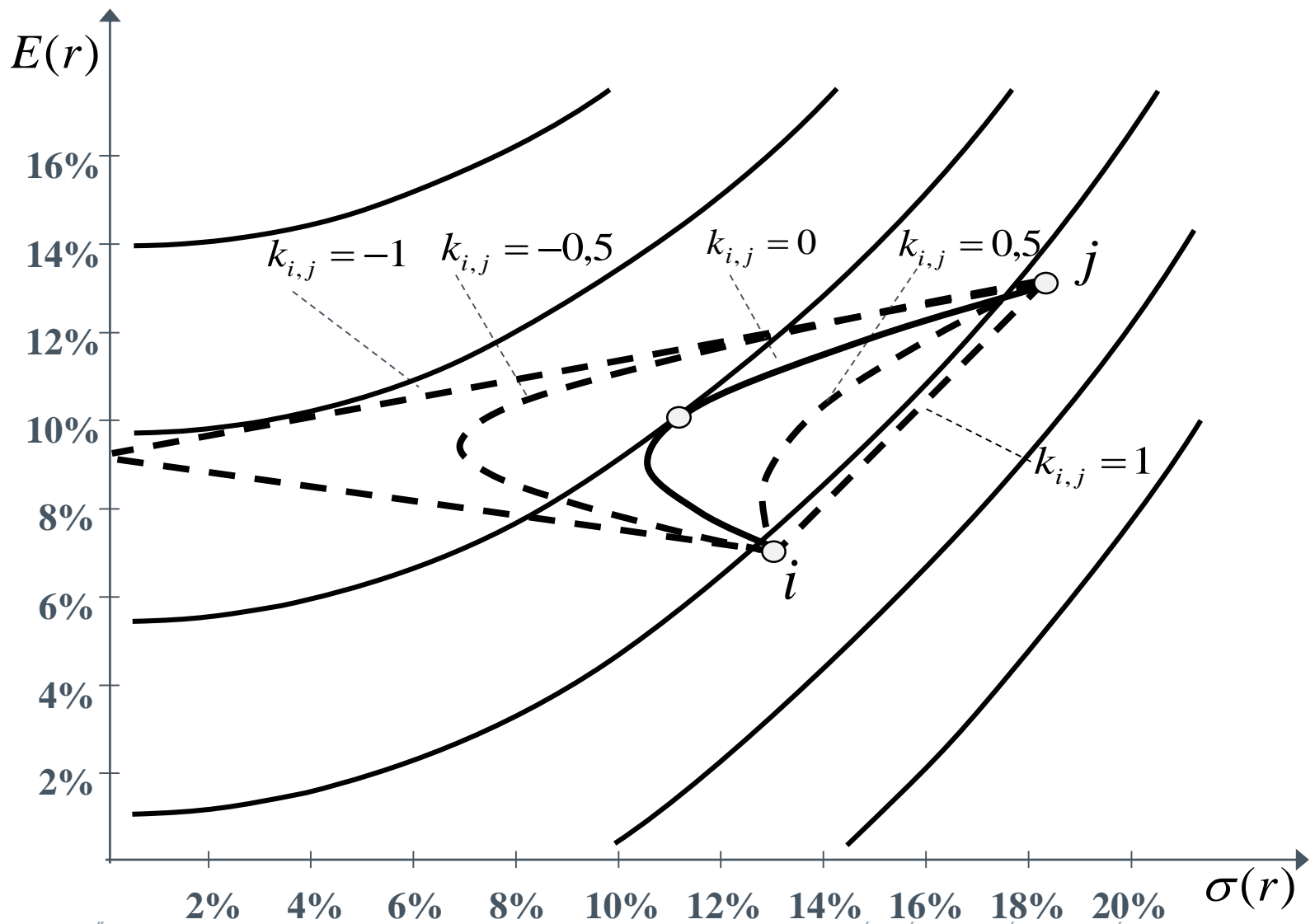
2.2.1 Kevéselemű portfóliók

- › Két kockázatos befektetési lehetőség kombinációi
– i és j

	i	j
$E(r)$ [%]	7%	13%
$\sigma(r)$ [%]	13%	18%

$$E(r_p) = a_i E(r_i) + a_j E(r_j) = a_i 7\% + a_j 13\%$$

$$\begin{aligned} \sigma(r_p) &= \sqrt{a_i^2 \sigma^2(r_i) + a_j^2 \sigma^2(r_j) + 2k_{ij} a_i \sigma(r_i) a_j \sigma(r_j)} = \\ &= \sqrt{a_i^2 (13\%)^2 + a_j^2 (18\%)^2 + 2k_{ij} a_i 13\% \cdot a_j 18\%} \end{aligned}$$

› Három kockázatos befektetési lehetőség kombinációi

– i , j és k

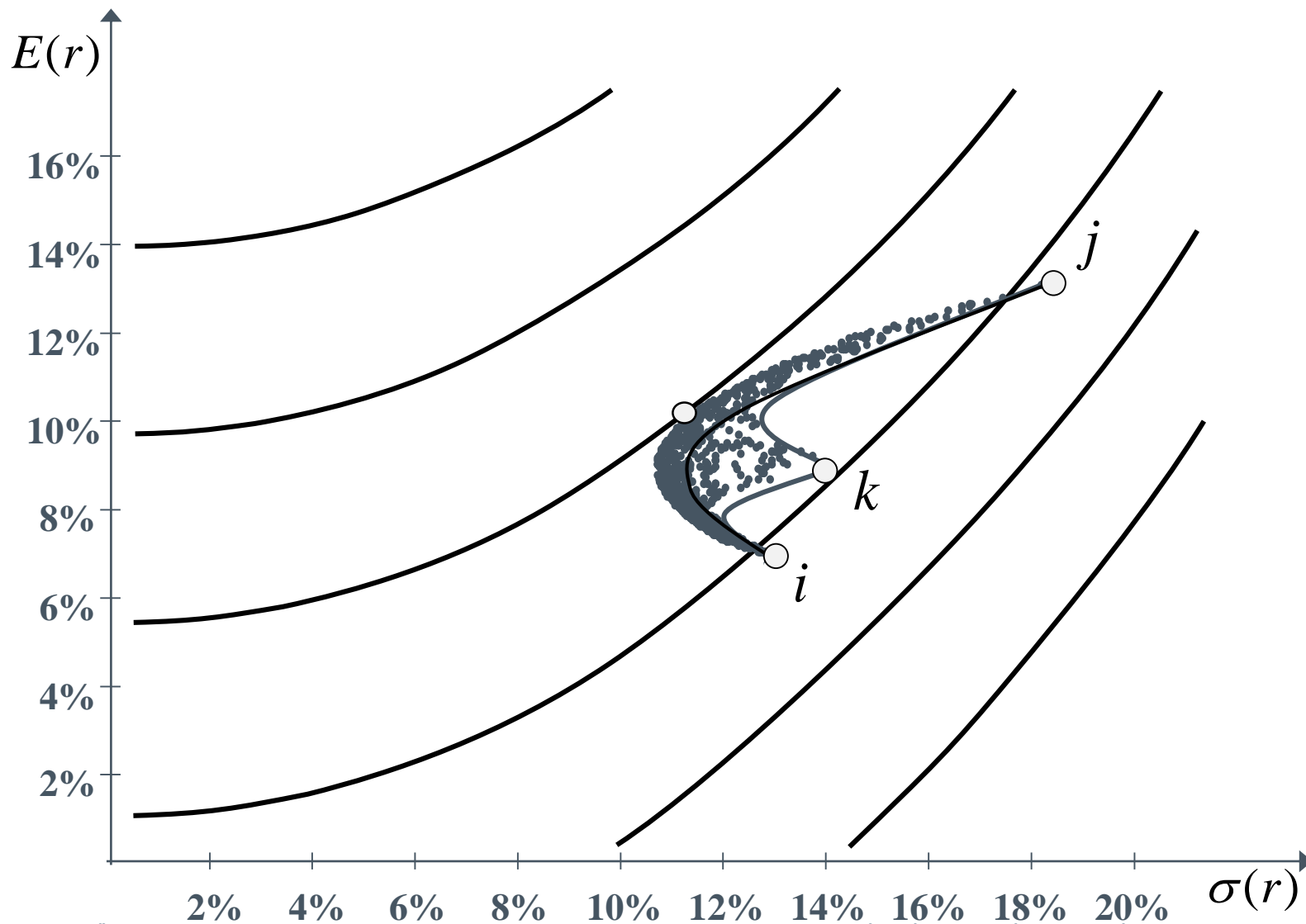
	i	j	k
$E(r)$ [%]	7%	13%	9%
$\sigma(r)$ [%]	13%	18%	14%

$k_{i,j}$	$k_{i,k}$	$k_{j,k}$
0,2	0,5	0,3

$$E(r_p) = a_1 E(r_1) + a_2 E(r_2) + a_3 E(r_3)$$

$$\sigma(r_p) = \sqrt{a_1^2 \sigma^2(r_1) + a_2^2 \sigma^2(r_2) + a_3^2 \sigma^2(r_3) + 2k_{1,2} a_1 \sigma(r_1) a_2 \sigma(r_2) + 2k_{1,3} a_1 \sigma(r_1) a_3 \sigma(r_3) + 2k_{2,3} a_2 \sigma(r_2) a_3 \sigma(r_3)}$$

$$a_1 + a_2 + a_3 = 1$$

› Kockázatdiverzifikáció

- Markowitz *„A diverzifikáció megfigyelhető és érzékelhető, domináns magatartási szabály, amely sem mint hipotézis, sem mint alapelv nem vethető el.”*

2.2.2 Sokelemű portfóliók

- › Ilyenkor a két szélsőséges eset
 - 1-es korrelációk
 - › Teljes függőség
 - 0-ás korrelációk
 - › Teljes függetlenség

› Az n elem közötti korreláció 1

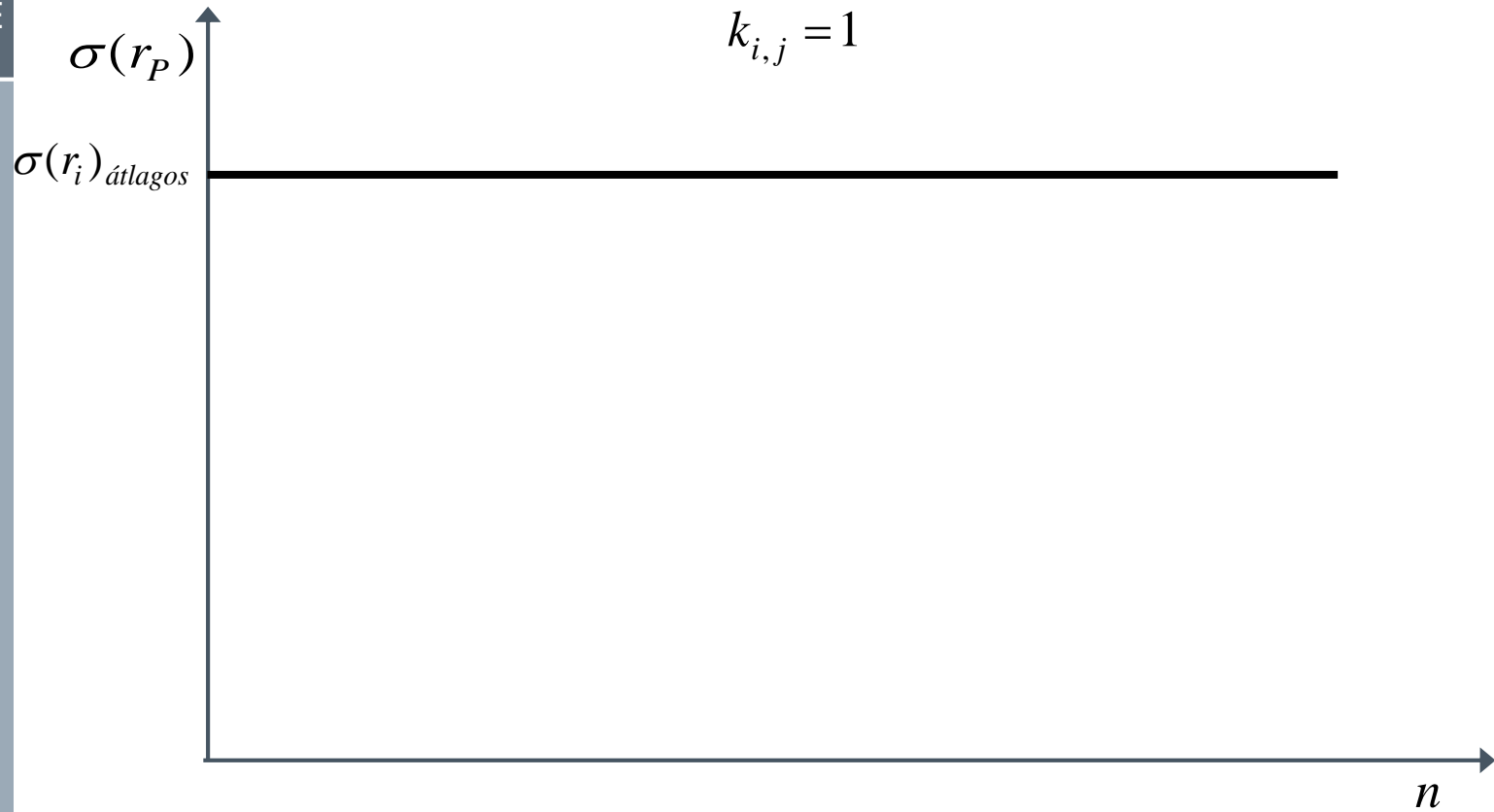
– Teljes függőség

Általános eset

$$\begin{aligned}\sigma(r_p) &= \sqrt{a_1^2 \sigma^2(r_1) + a_2^2 \sigma^2(r_2) + \dots + a_n^2 \sigma^2(r_n) +} \\ &\quad \frac{\sum_{i,j}^{n,n} 2a_i \sigma(r_i) a_j \sigma(r_j)}{2} \\ &= \sqrt{(a_1 \sigma(r_1) + a_2 \sigma(r_2) + \dots + a_n \sigma(r_n))^2} \\ &= a_1 \sigma(r_1) + a_2 \sigma(r_2) + \dots + a_n \sigma(r_n) \\ &= \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} \\ & a_1 + a_2 + \dots + a_n = 1; \quad i \neq j; \quad ij \neq j\bar{i}; \quad k_{i,j} = 1\end{aligned}$$

n darab „egyforma” rész

$$\begin{aligned}\sigma(r_p) &= \left(\frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} \right)_1 + \dots + \left(\frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} \right)_n \\ &= n \frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} = \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} \\ & a_i = \frac{1}{n}; \quad \sigma(r_i) = \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}; \quad k_{i,j} = 1\end{aligned}$$

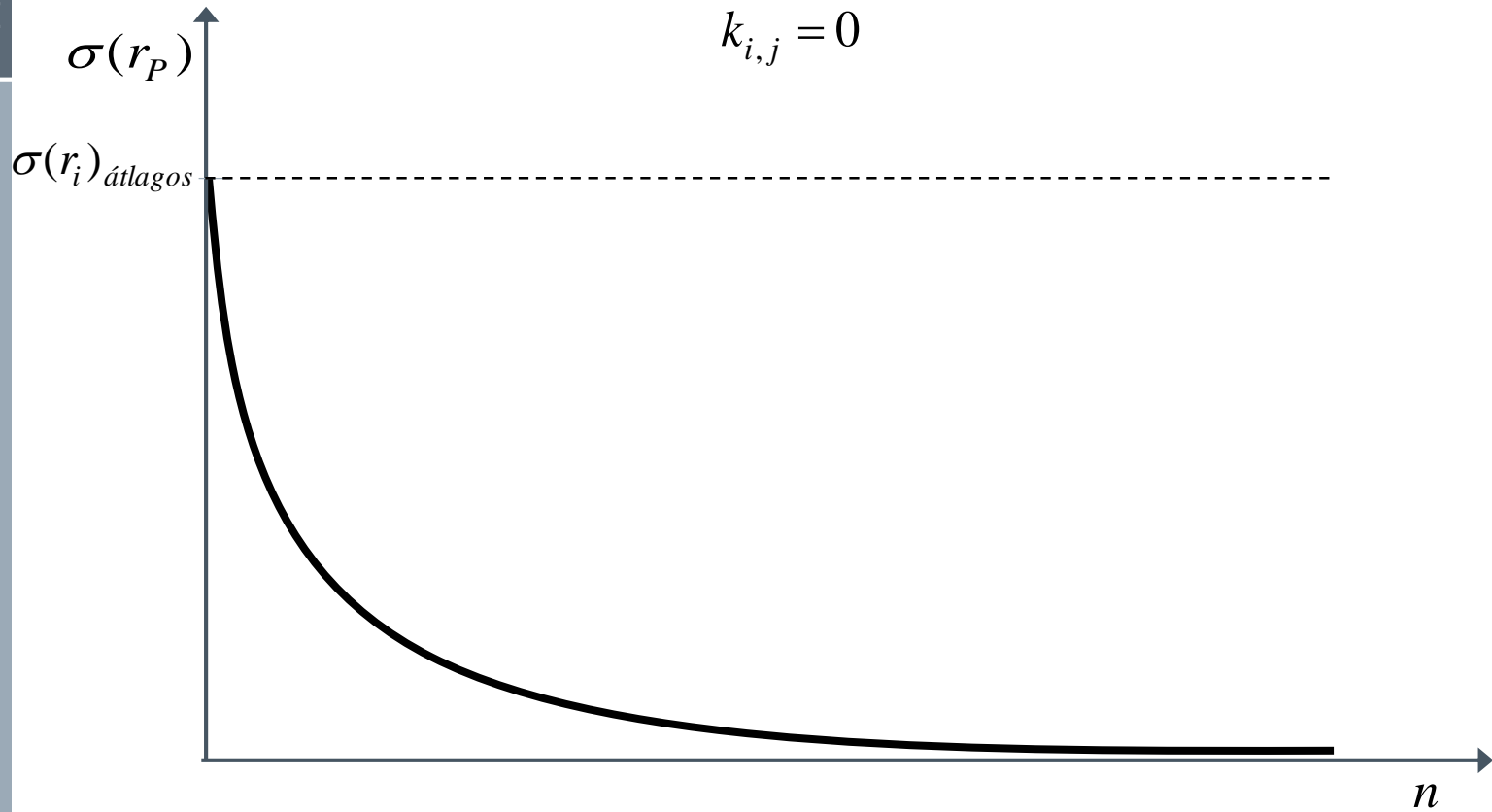
› Az n elem közötti korreláció 0 – Teljes függetlenség

Általános eset

$$\sigma(r_p) = \sqrt{a_1^2 \sigma^2(r_1) + a_2^2 \sigma^2(r_2) + \dots + a_n^2 \sigma^2(r_n)}$$
$$a_1 + a_2 + \dots + a_n = 1; \quad k_{i,j} = 0$$

n darab „egyforma” rész

$$\sigma(r_p) = \sqrt{\left(\frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}\right)_1^2 + \dots + \left(\frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}\right)_n^2}$$
$$= \sqrt{n \left(\frac{1}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}\right)^2}$$
$$= \frac{\sqrt{n}}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}, \text{ ha } n \Rightarrow \infty, \sigma(r_p) \Rightarrow 0$$
$$a_i = \frac{1}{n}; \quad \sigma(r_i) = \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}; \quad k_{i,j} = 0$$

› Összefoglalva

- Egy sokelemű P portfólió szórása együttmozgó részek esetén a részek átlagos szórásához tart, független részek esetén viszont a nullához.

$$k_{i,j} = 1$$

$$\sigma(r_P) = \sigma(r_i)_{\text{átlagos}}$$

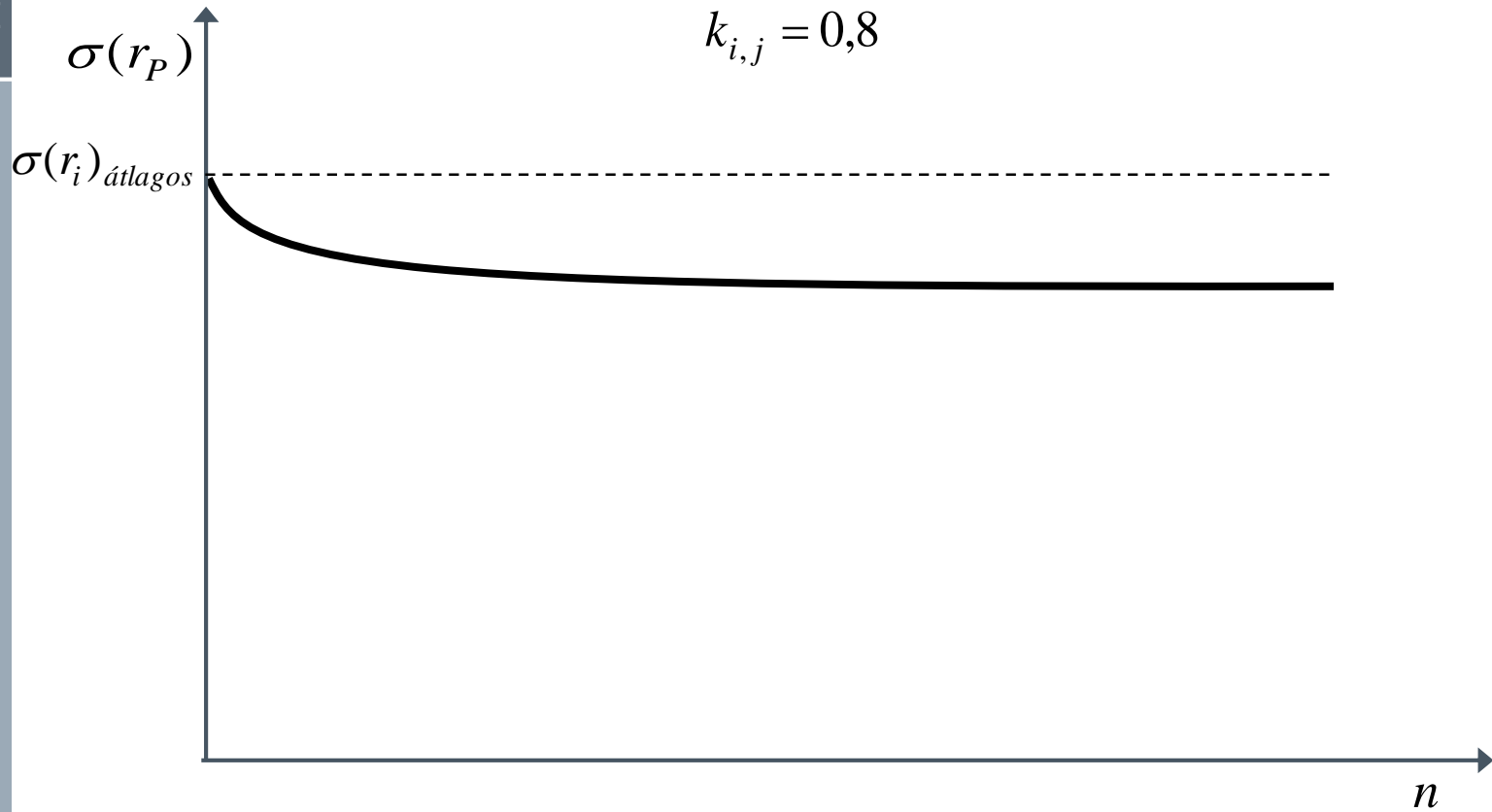
$$k_{i,j} = 0; \quad n \Rightarrow \infty$$

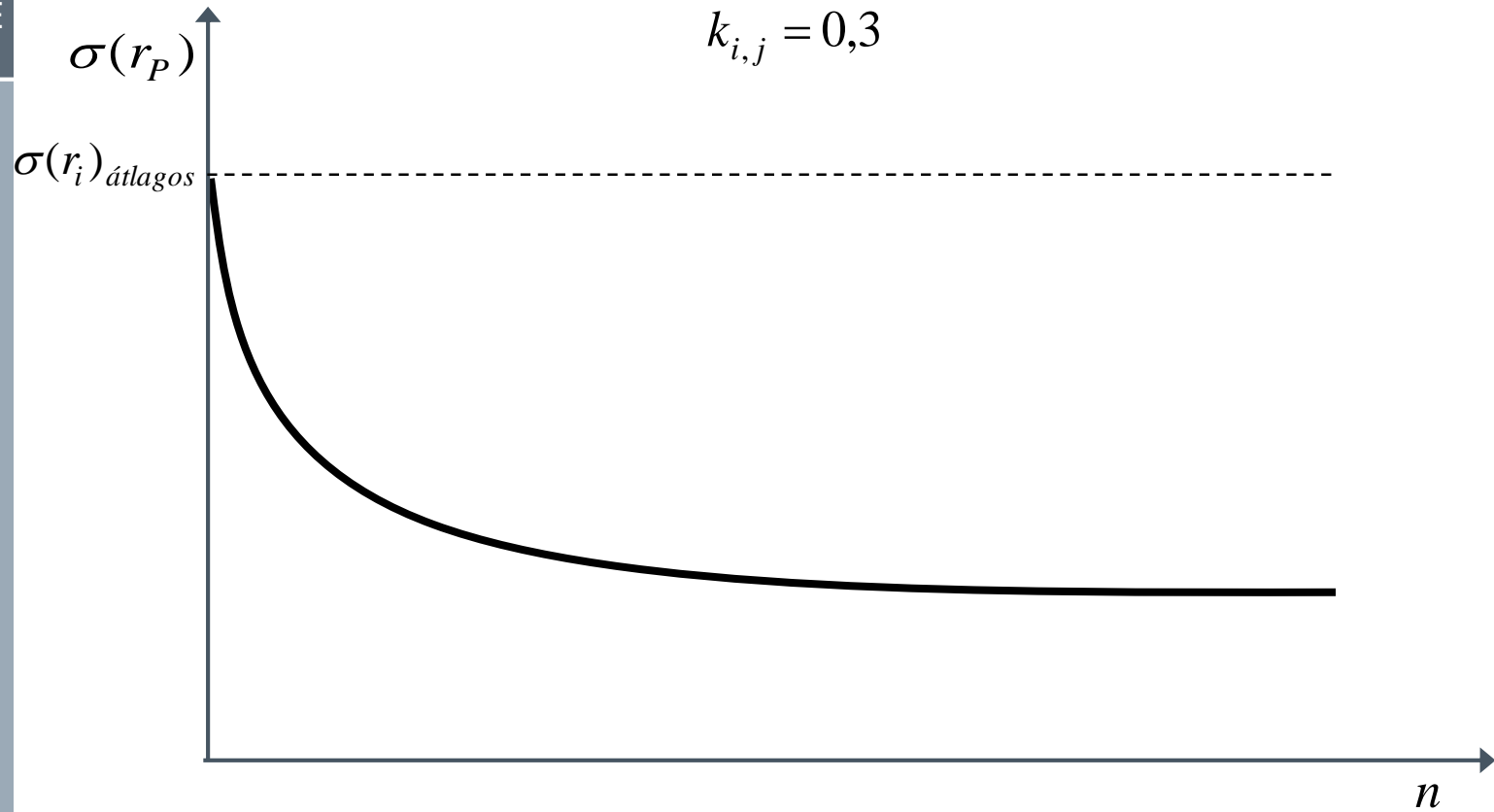
$$\sigma(r_P) = \frac{\sqrt{n}}{n} \sigma(r_i)_{\text{átlagos}} = 0$$

› Köztes esetek

– 0 és 1 között

- › A portfólió szórása az elemszám növelésével nulláig nem, de valamelyest azért csökken.
- › Ilyenkor valamennyit kioltanak a részek egymás ingadozásából, de mivel tendenciózusan egy irányban ingadoznak, ennek határa van.

› Az általános szabály

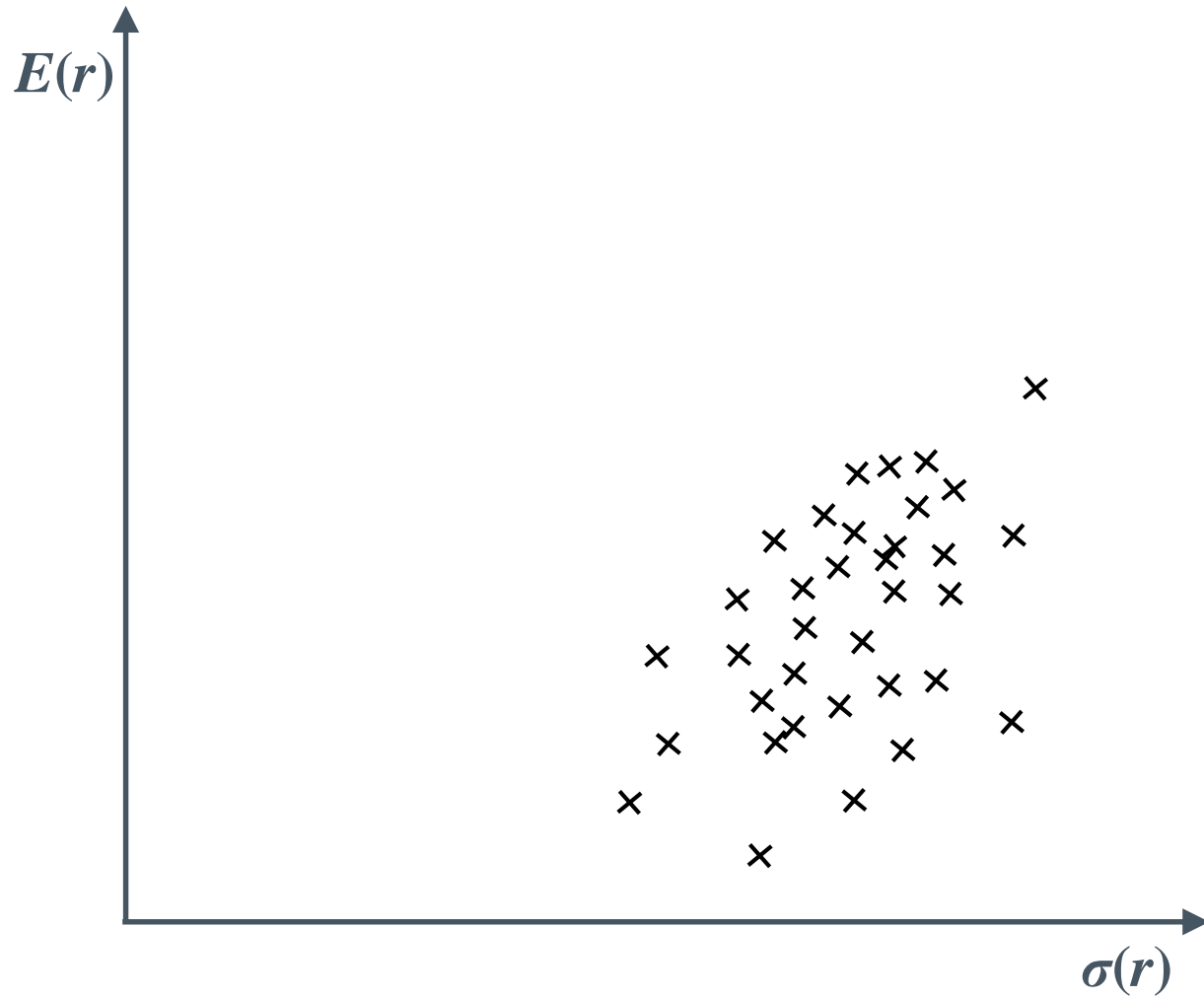
- Amennyiben nincs teljes függőség, a nagyobb elemszám kisebb szóráshoz vezet. Minél kisebbek a páronkénti korrelációk, annál gyorsabban és annál kisebbre csökken a szórás.

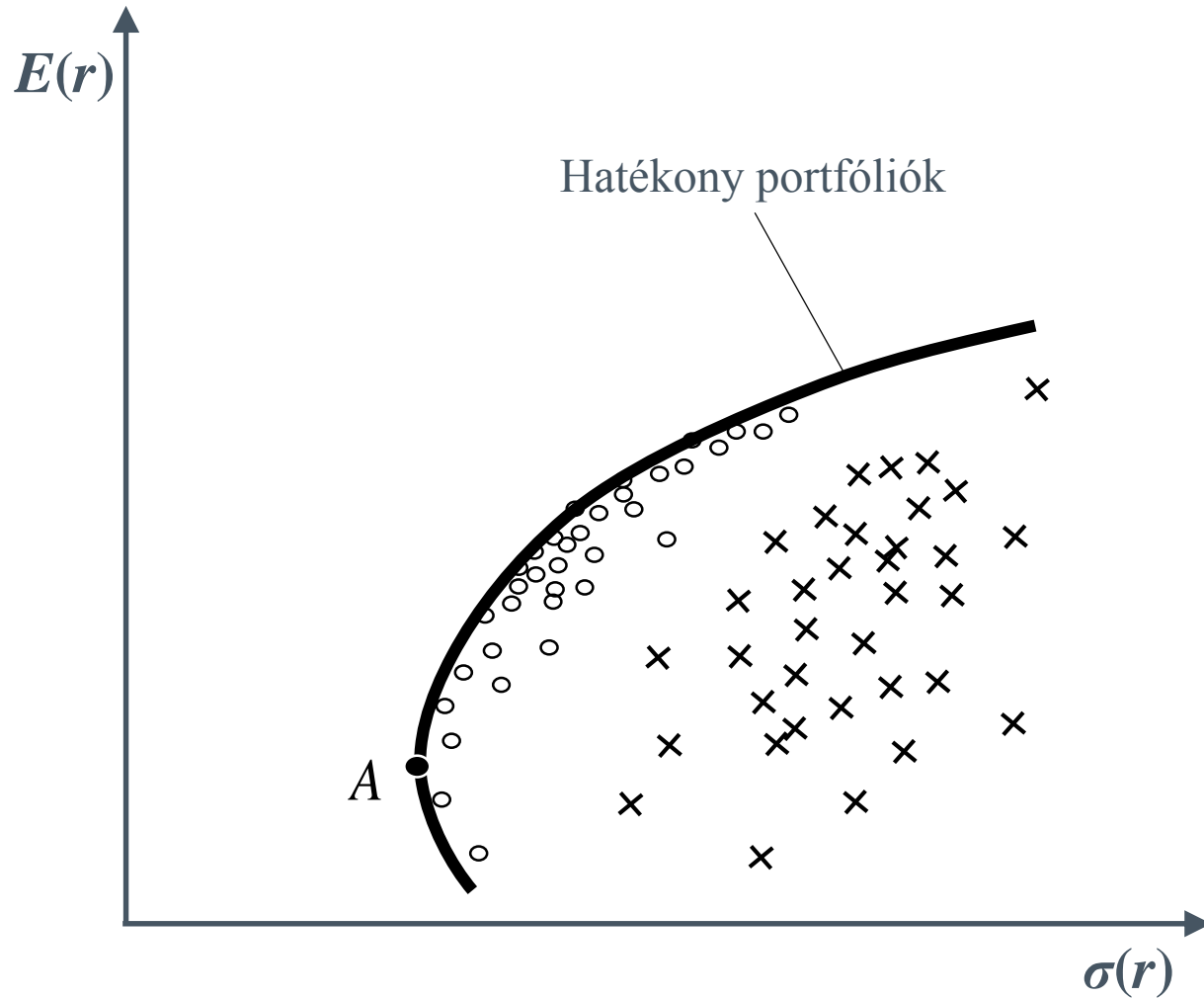
› Portfólióelmélet alapgondolata

- Nem csak az egyes elemek szórásával kell foglalkozni, hanem korrelációs kapcsolatrendszerével is.
- A nagyobb elemszám rendszerint csökkenni a szórást
 - › Érdemes portfóliót tartani

2.2.3 Portfóliók a „világ összes kockázatos befektetéséből”

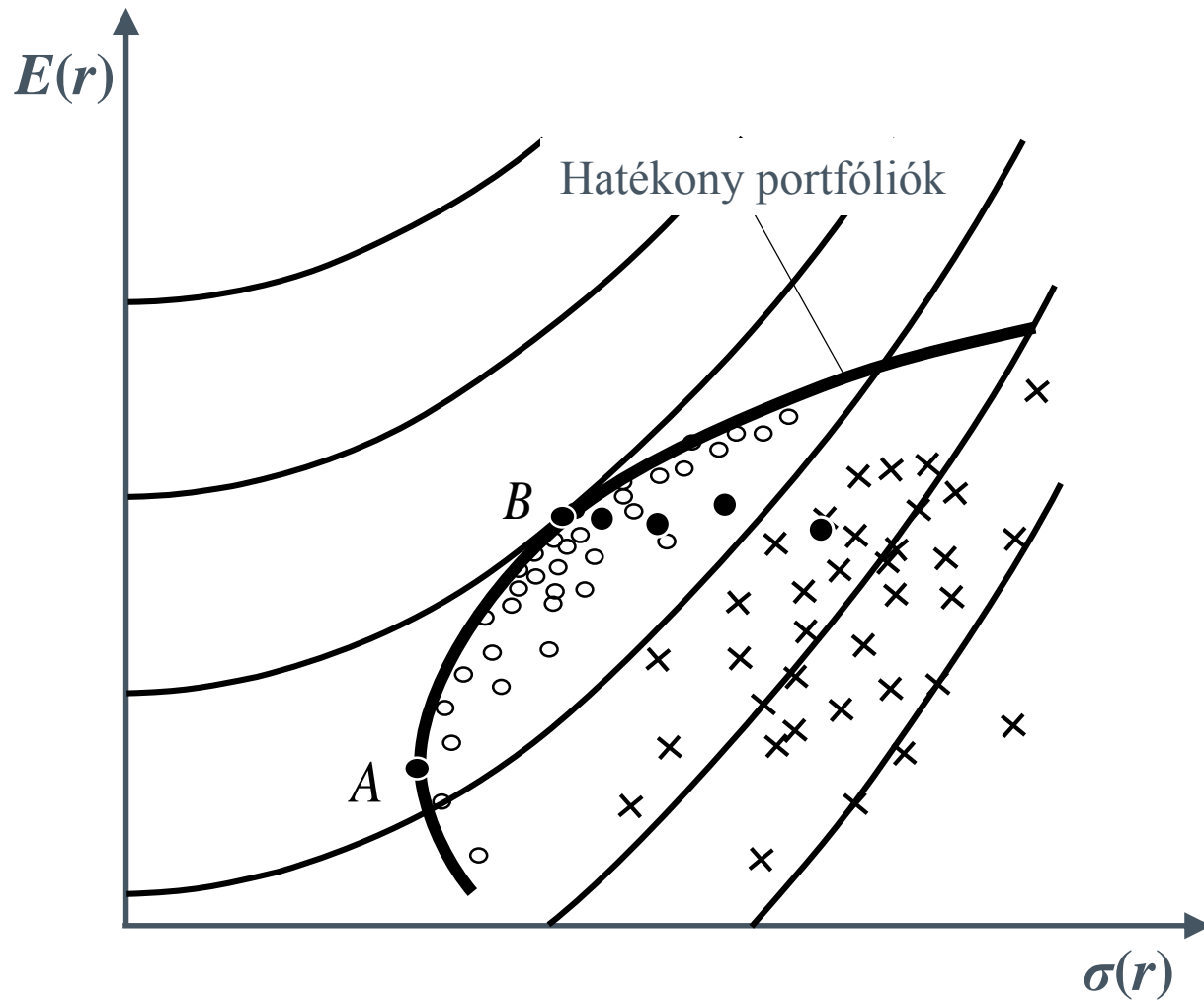
- › A „világ összes kockázatos értékpapírjából” előállítható portfóliók
 - Egy „csomóban” kell, hogy legyenek.
 - Az értékpapírok bármely kombinációjával sem tudjuk a szórást kioltani.

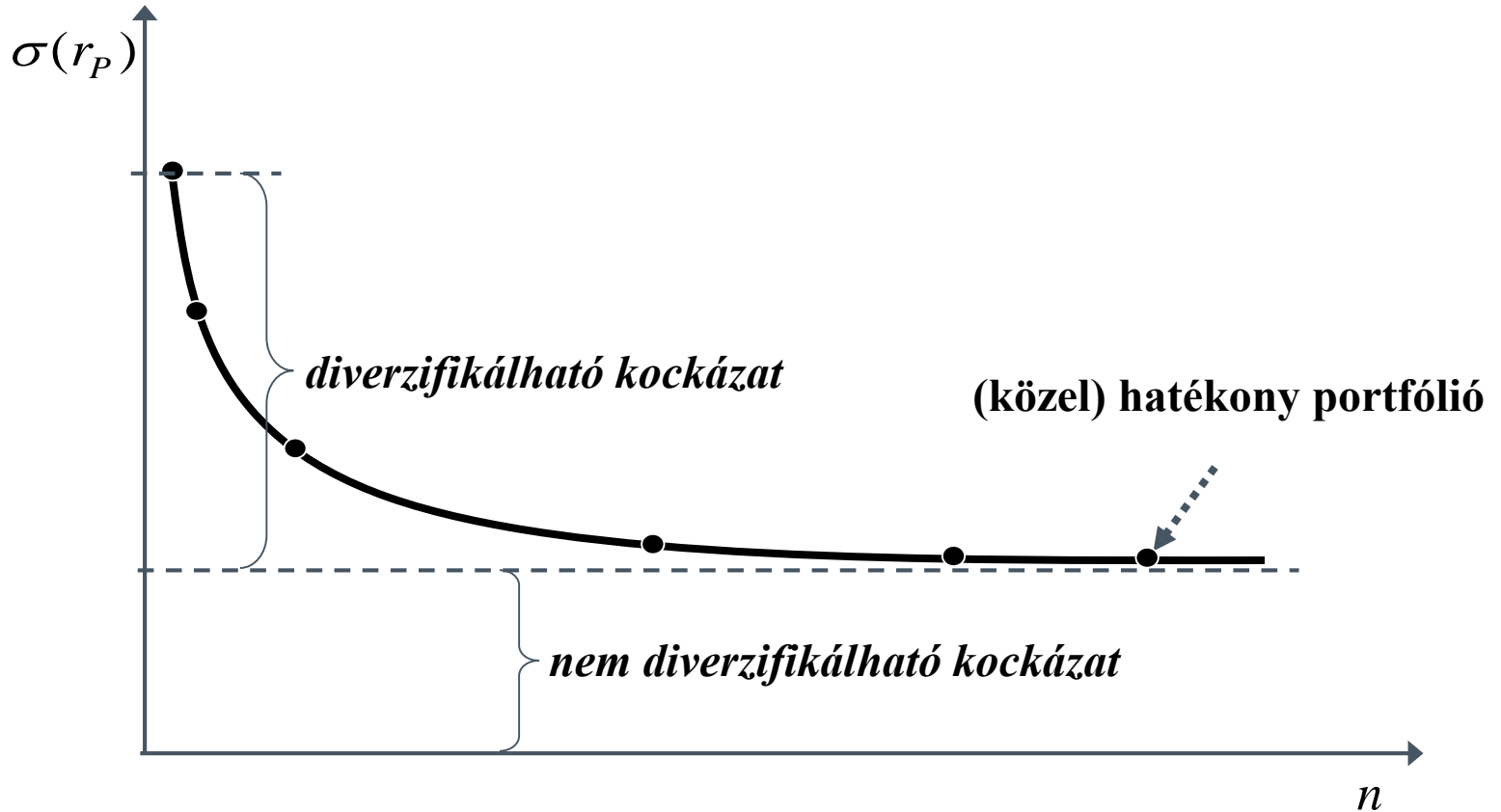

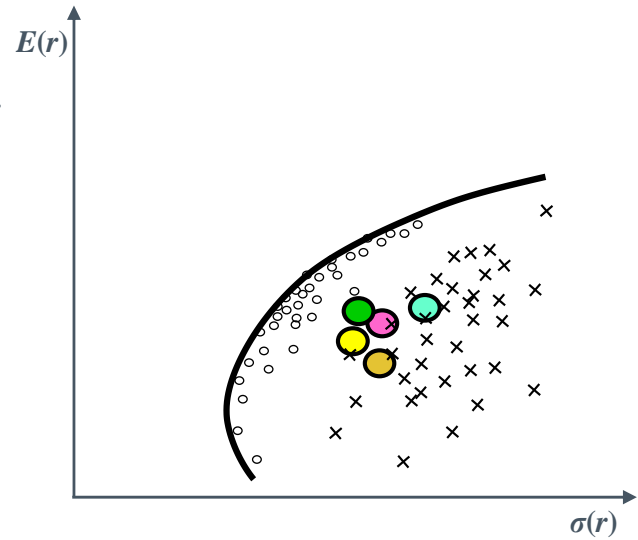
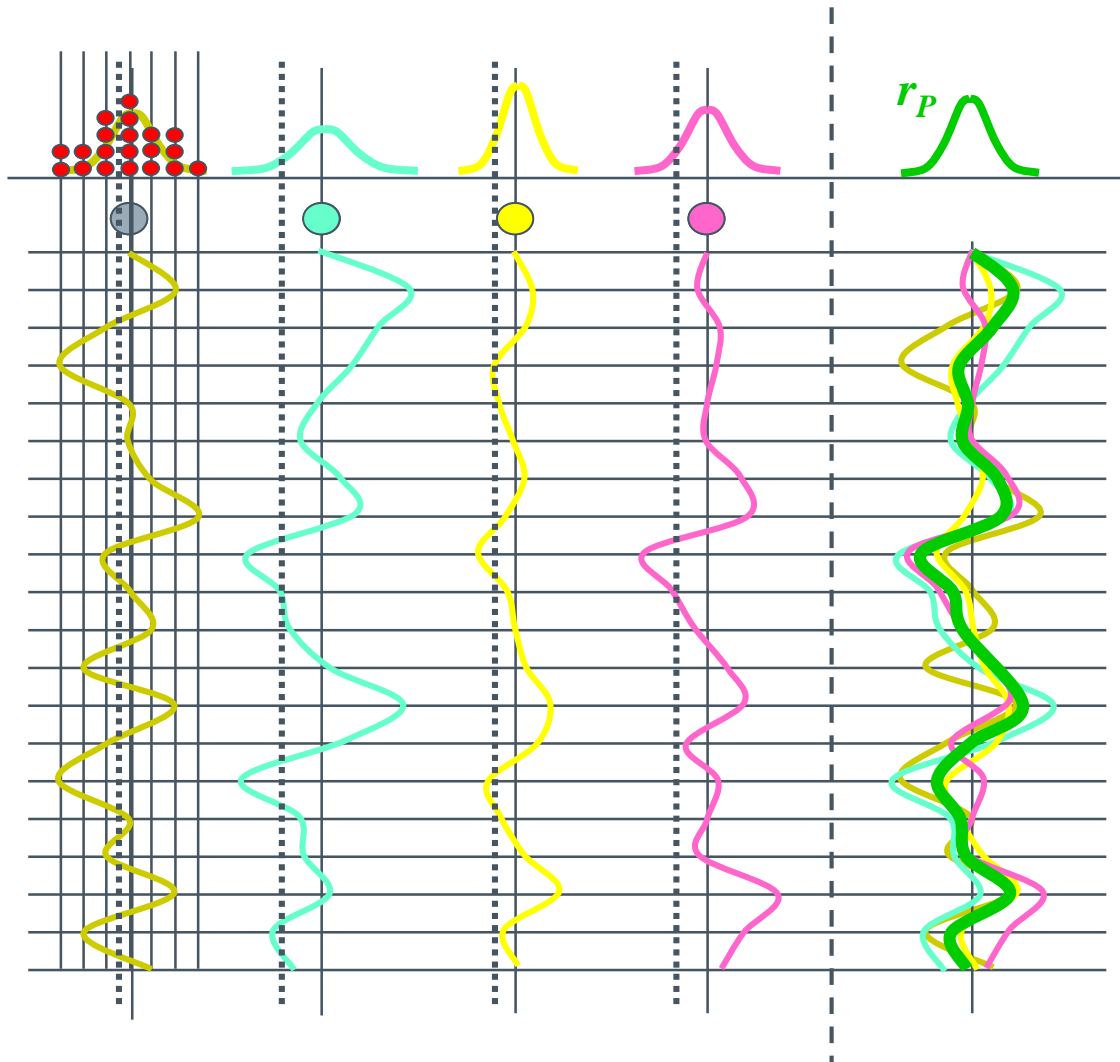

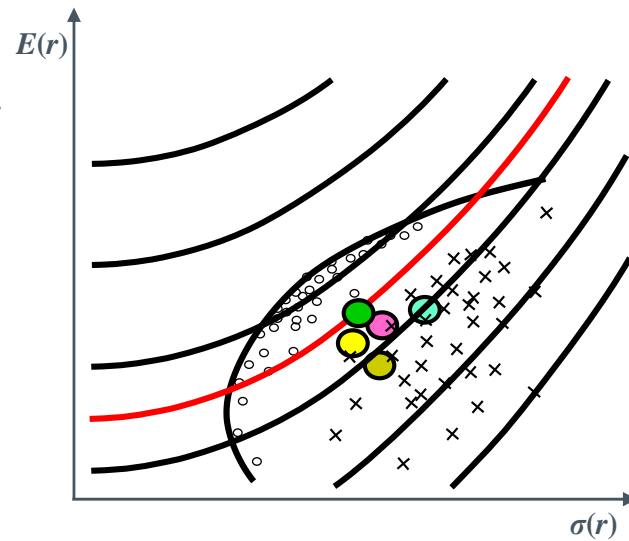
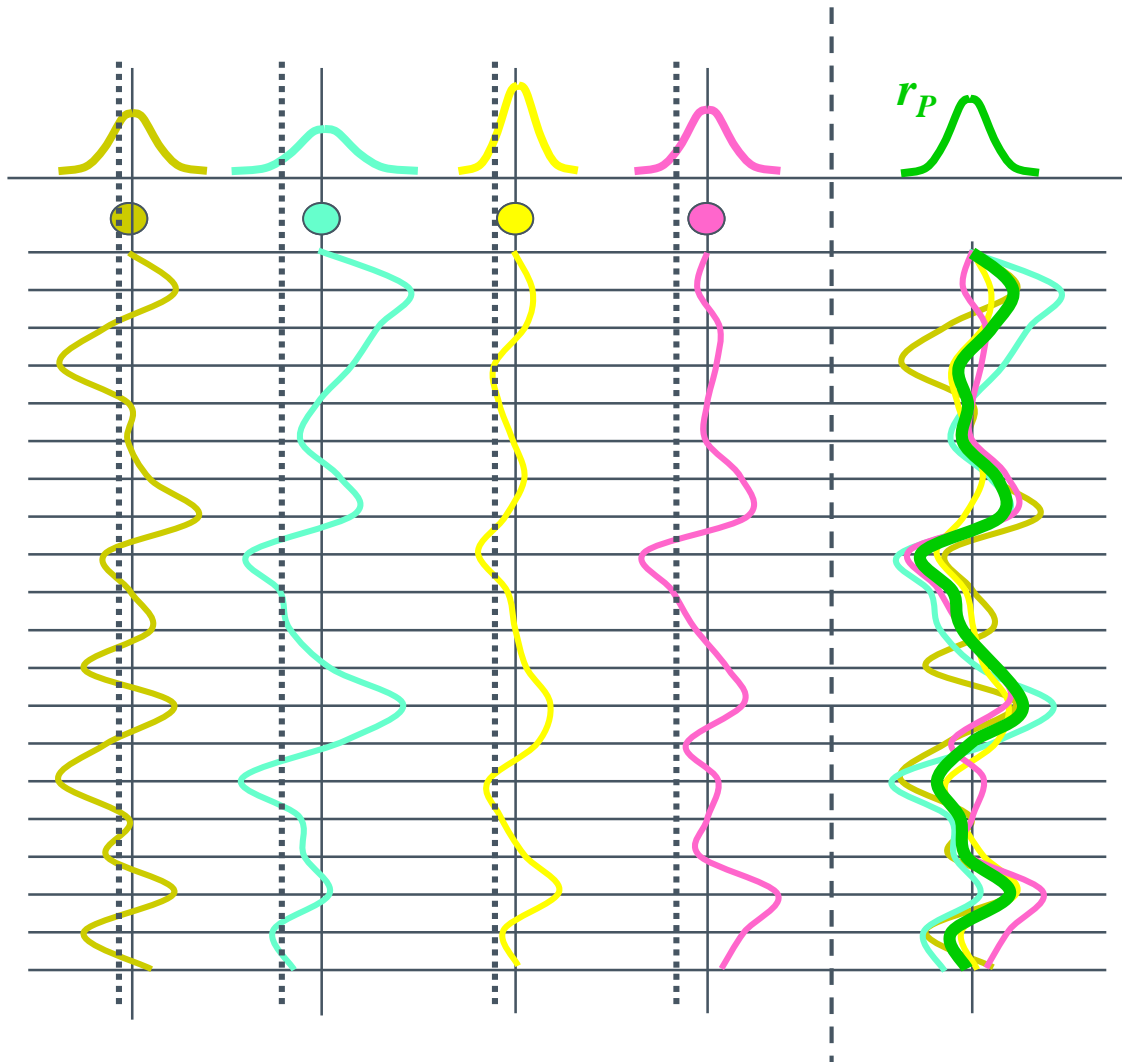
› Hatékony portfóliók

- „Kategóriájuk legjobbjai”
- Adott kockázati szinten a legmagasabb várható hozamot, adott várható hozamnál a legkisebb kockázatot adják.

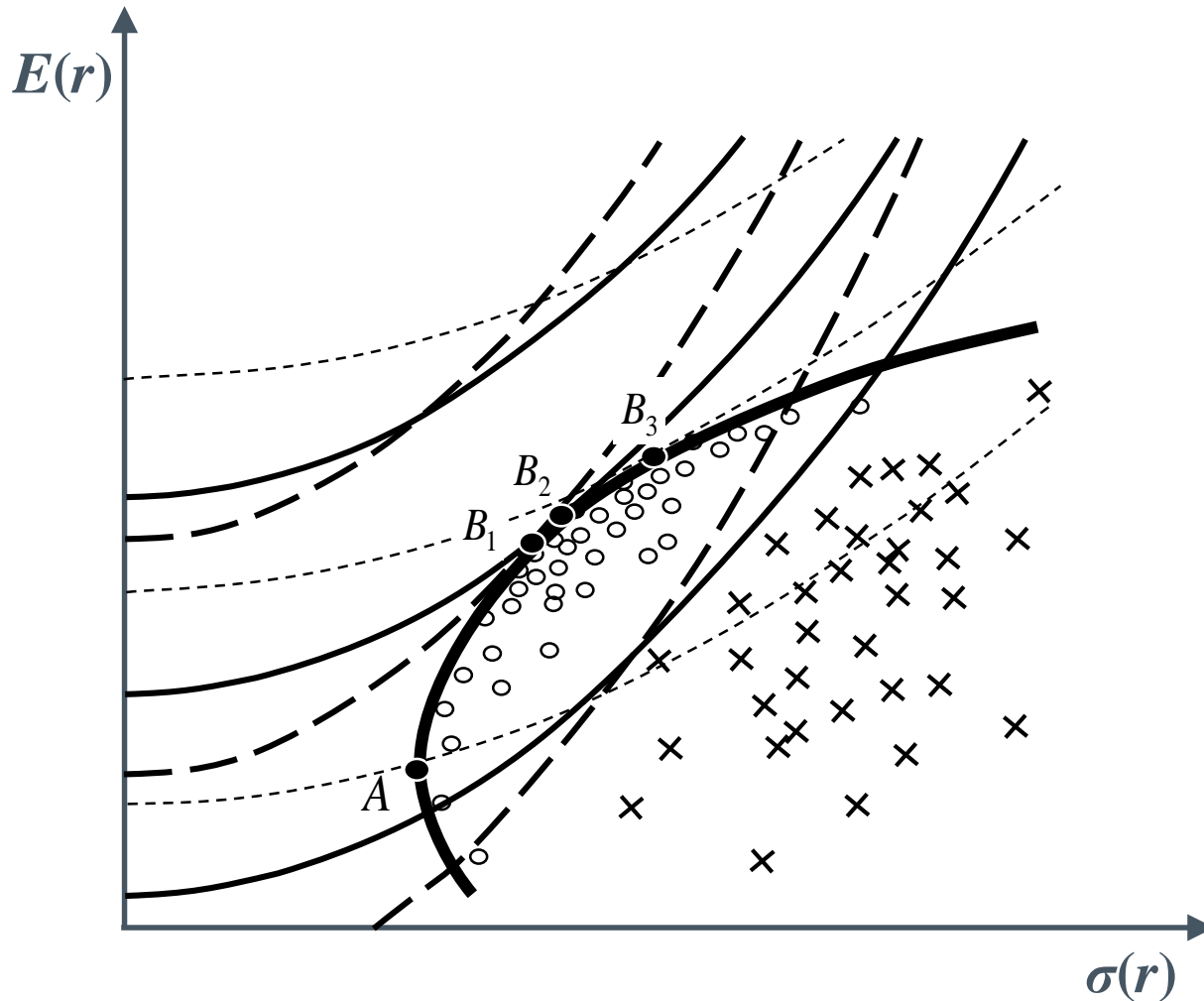

2.2.4 Markowitz-féle modell

- › Diverzifikálni jó!
- › A racionális szereplők ezt fogják csinálni
- › Még hozzá a maximumot kiaknázva, hatékony portfóliókat tartva.

Markowitz-féle modell

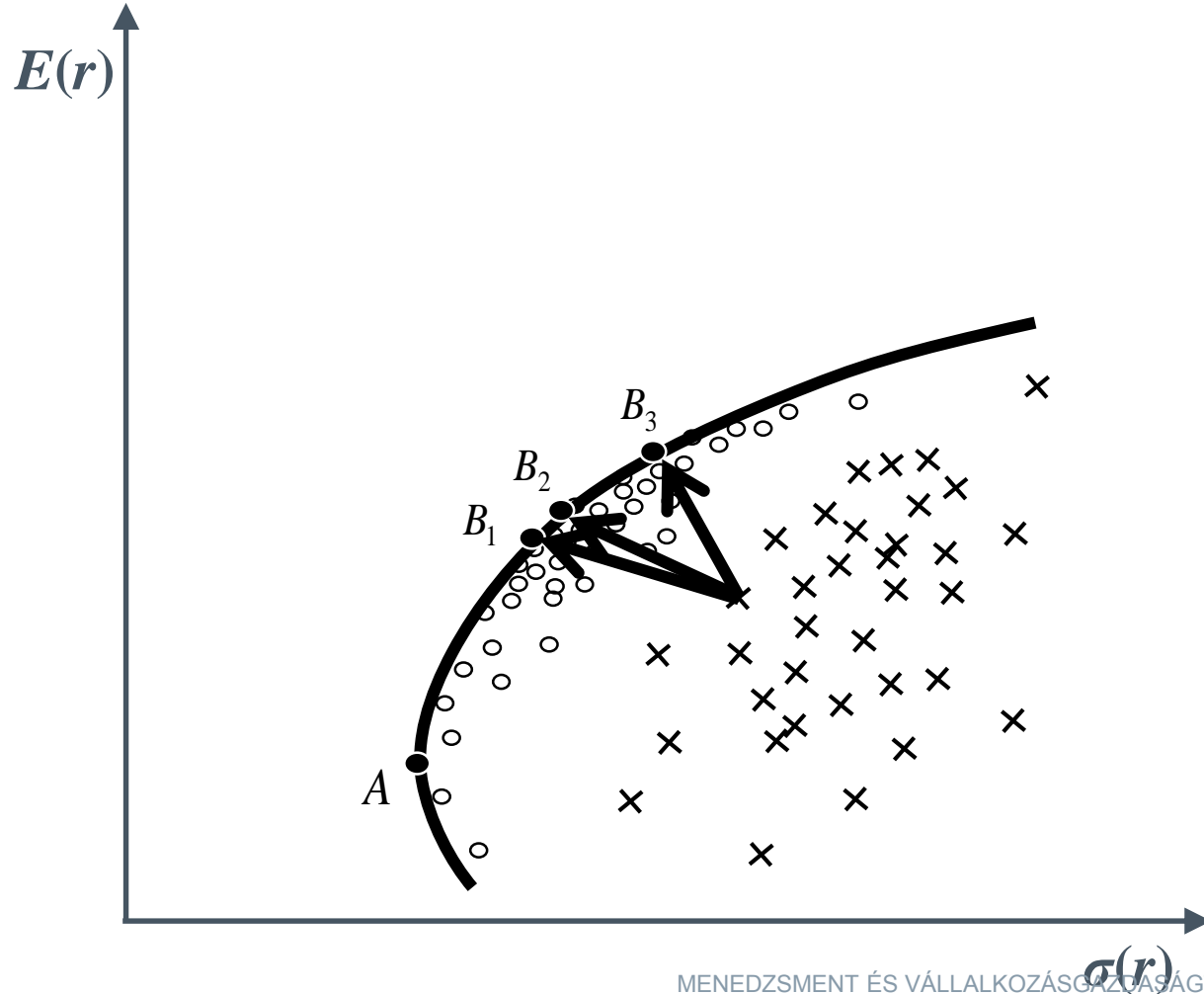

› Markowitz-féle modell értékelése

- „Forradalmi”
- Az egyes hatékony portfóliók között nincs különbség: Markowitz csupán „étlapot” kínál.
- Nem elég egy befektetésnek csupán a várható hozamát és a kockázatát vizsgálni: a portfóliótartás jelensége miatt, annak a többi befektetéshez való viszonya is döntő fontosságú.
- Egy befektetés tényleges kockázatának érzékelése, megítélése befektetőnként eltérő. Ezért a Markowitz-féle portfólióelmélet gyakorlati alkalmazása szinte reménytelen.

› Probléma Markowitz-féle modellel

BME

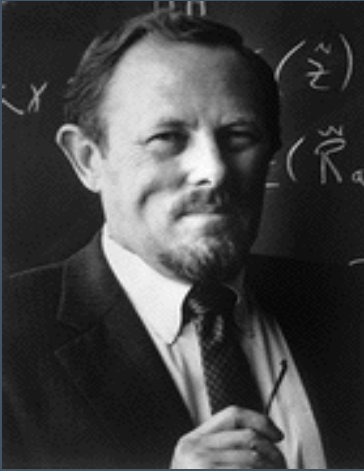

2.3 Piaci portfólió tartása

2.3.1 Sharpe-féle modell

- › Markowitztól tehát annyit tudtunk meg, hogy a kockázat érzékelése a portfólióba való beágyazottság (a korrelációs kapcsolatrendszer) miatt meglehetősen bonyolult.

WILLIAM SHARPE

University of California at Los Angeles
(Business Administration, majd
közgazdaságtan)

PhD 1961-ben („Single factor model of
security prices”)

A „Capital asset pricing model”-t 1962-ben
publikálta (1964-ben fogadták el)

Egy mástól függetlenül publikálták még:
John Lintner, Jan Mossin és Jack Treynor.

Nobel-díj 1990-ben

„Sharpe-modell”

› Sharpe peremfeltételei

– Tőkepiac

- › Sok befektető van, akik árelfogadók
- › Az adóknak és törvényi szabályozóknak nincs hatása a befektetői preferenciákra
- › Tökéletes az informáltság
- › Nincsenek tranzakciós költségek

– Befektetők

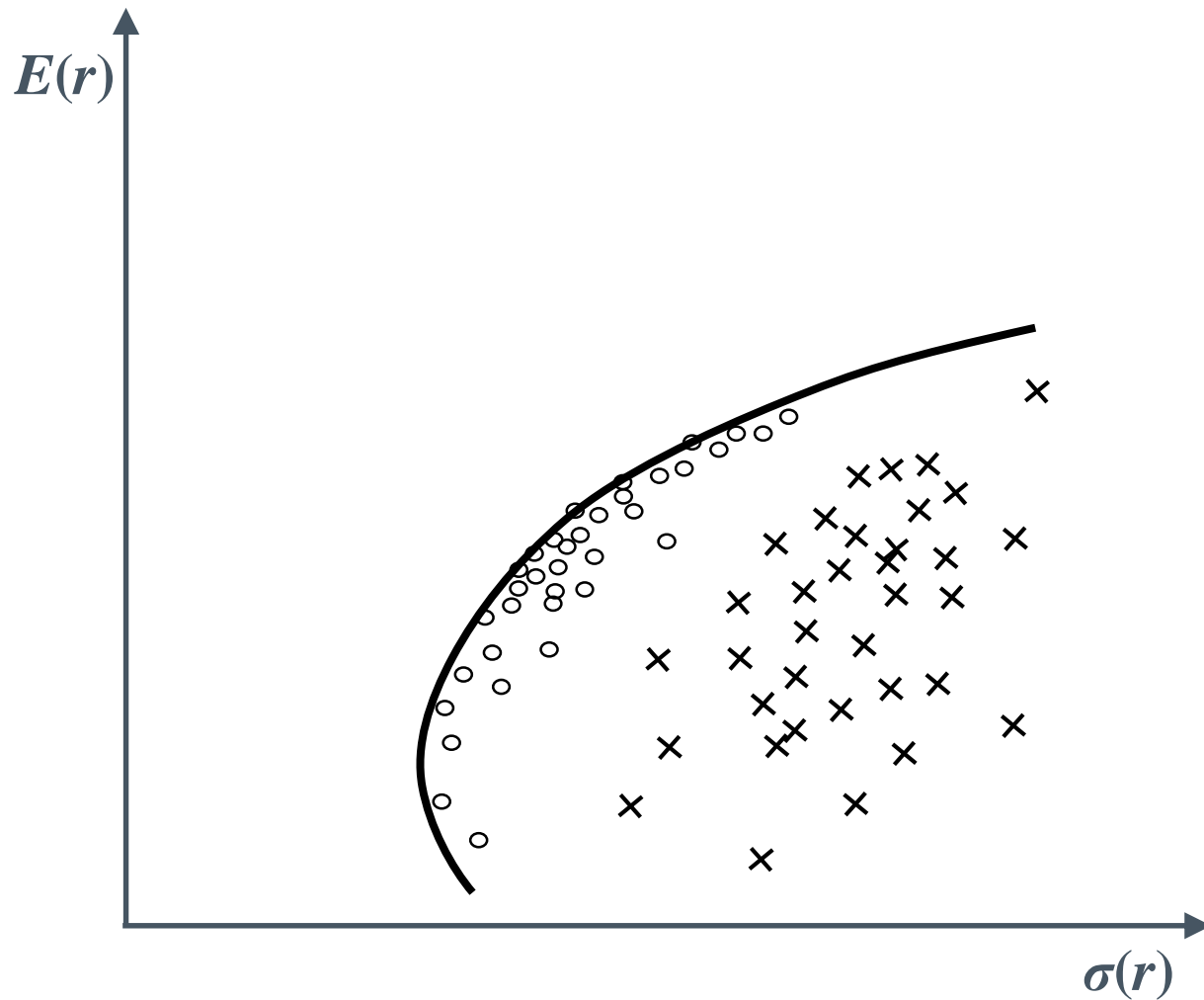
- › Markowitz-féle portfólió-modellt követik
- › Várakozásaik homogének

– Befektetési lehetőségek

- › Tőzsdén forgalmazott kockázatos értékpapírok, valamint kockázatmentes befektetés és hitelfelvétel.
- › A kockázatmentes befektetések és hitelfelvételek kamata megegyező és állandó.

› Homogén várakozások hipotézise

- A befektetők azonos módon elemeznek
- Közgazdasági „világnézetük” azonos
- Tudásuk azonos, mind tökéletesen informáltak
- Befektetési várakozásaik megegyeznek
- Ugyanolyan jövőbeli várható pénzáramlásokra és valószínűség-eloszlásokra számítanak
- Befektetők „tojáshéja” „ugyanott van”

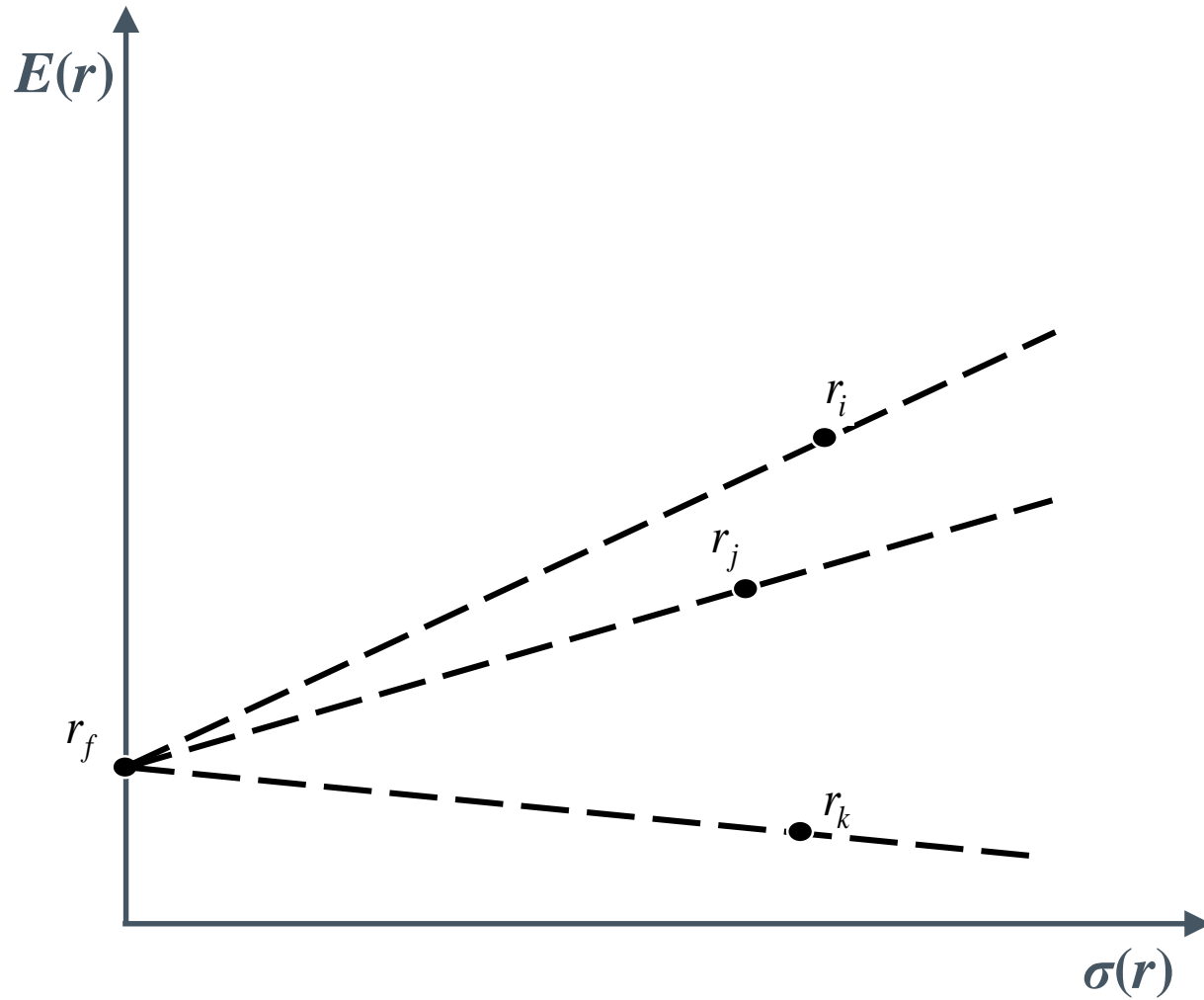
› A kockázatmentes lehetőség bevonásának következménye:

$$E(r_p) = a_i E(r_i) + a_j E(r_j)$$

$$\sigma(r_p) = \sqrt{a_i^2 \sigma^2(r_i) + a_j^2 \sigma^2(r_j) + 2k_{i,j} a_i \sigma(r_i) a_j \sigma(r_j)}$$

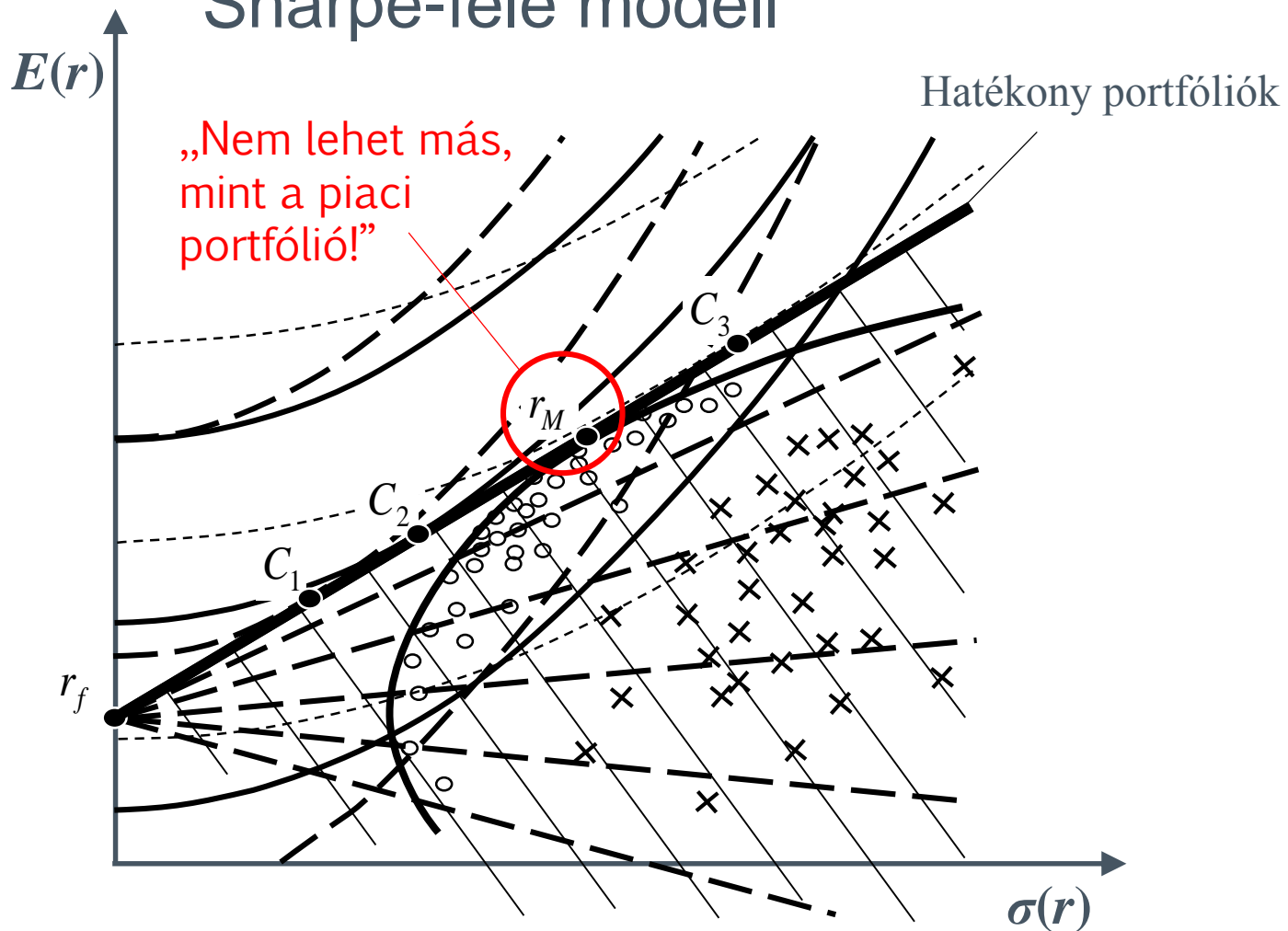
$$= \sqrt{0 + a_j^2 \sigma^2(r_j) + 0} = \sqrt{a_j^2 \sigma^2(r_j)}$$

$$= a_j \sigma(r_j)$$

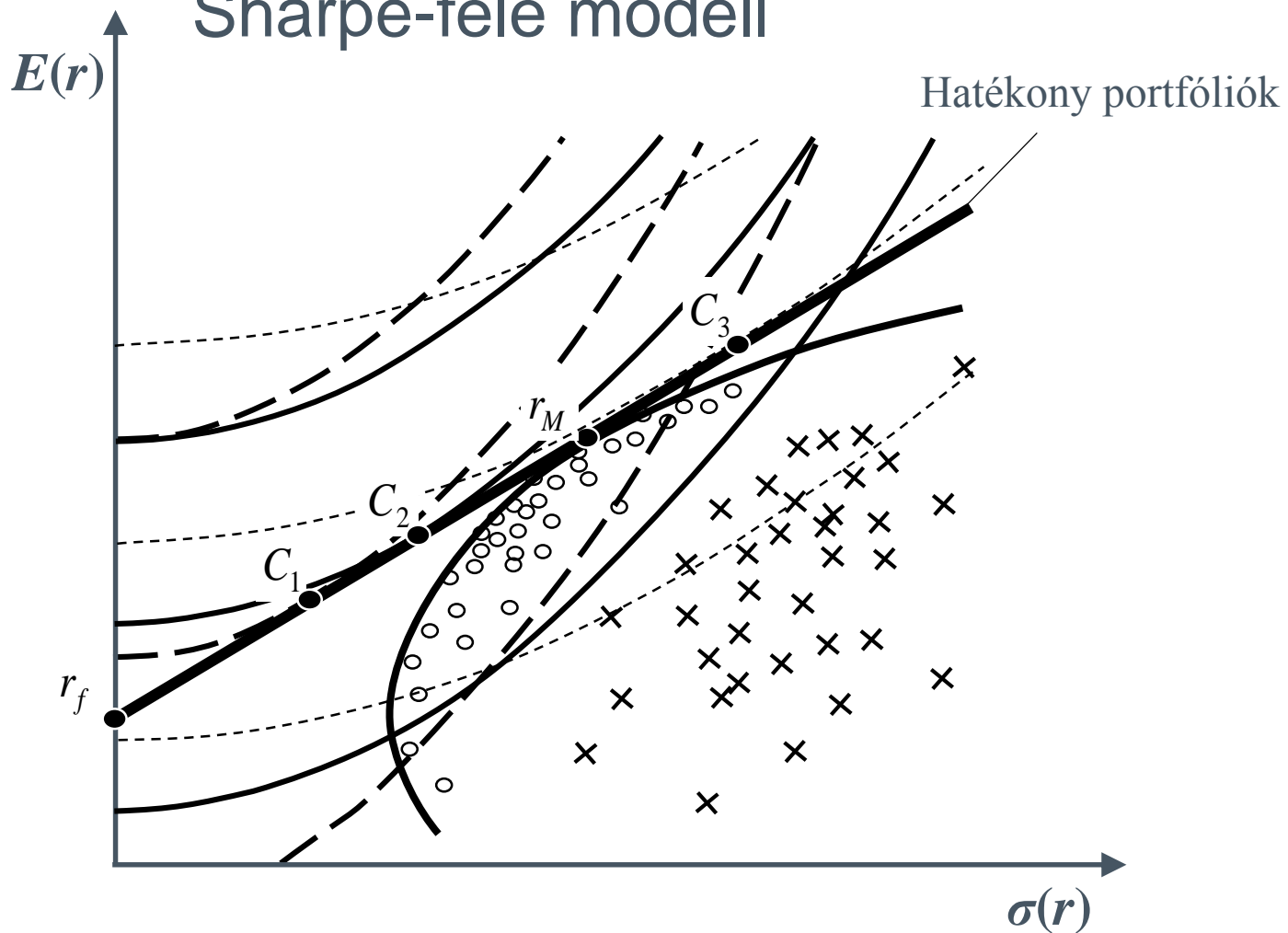
- › Kombináljuk a kockázatmentes lehetőség bevonását és a homogén várakozások feltételezését!

Sharpe-féle modell

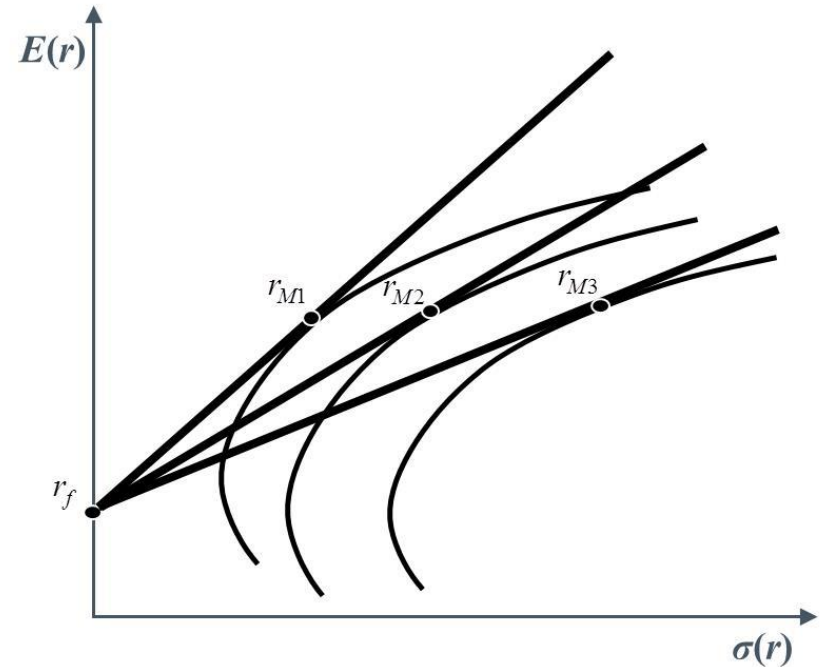
- › Mivel ismerjük az M portfóliót, már meg tudjuk ragadni a kockázatosságot is...
 - M „nem lehet más, mint a piaci portfólió!”
- › Összefoglalva
 - Minden befektető a kockázatos értékpapírpiac egészének arányait mintázó portfólióban, azaz a piaci portfólióban tartja kockázatos befektetéseit.
 - Ezt kombinálja a kockázatmentes lehetőséggel.
- › Ez a Sharpe-féle modell

Sharpe-féle modell

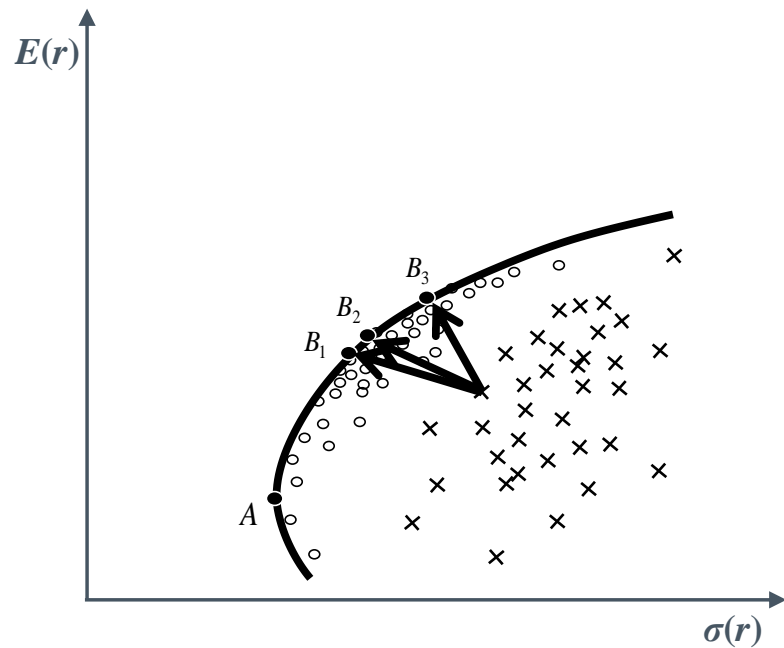

› Homogén várakozások sajátos szerepe

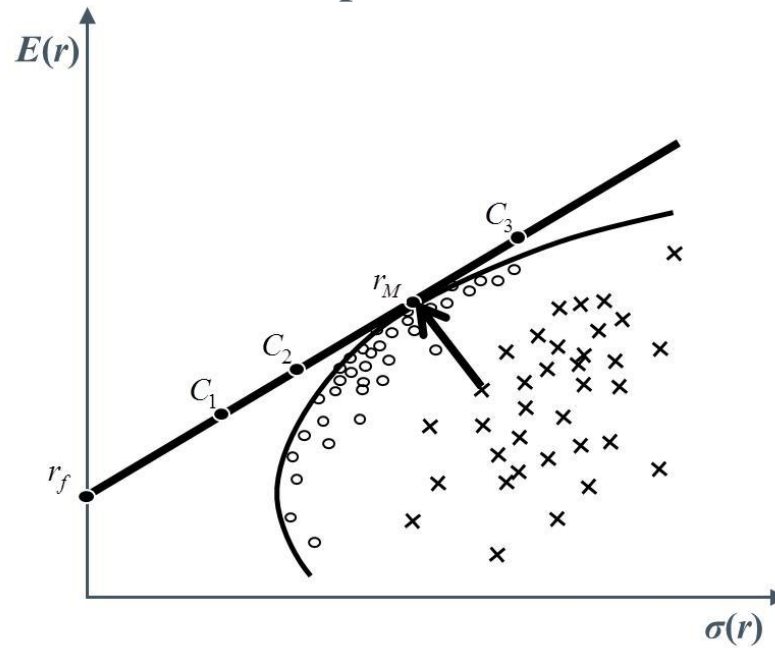
- Ha nem lennének homogén várakozások, akkor nem esnének egybe a befektetők kockázatos portfóliói, így ekkor nem lenne egységesen tartott M piaci portfólió sem.

Markowitz-féle modell

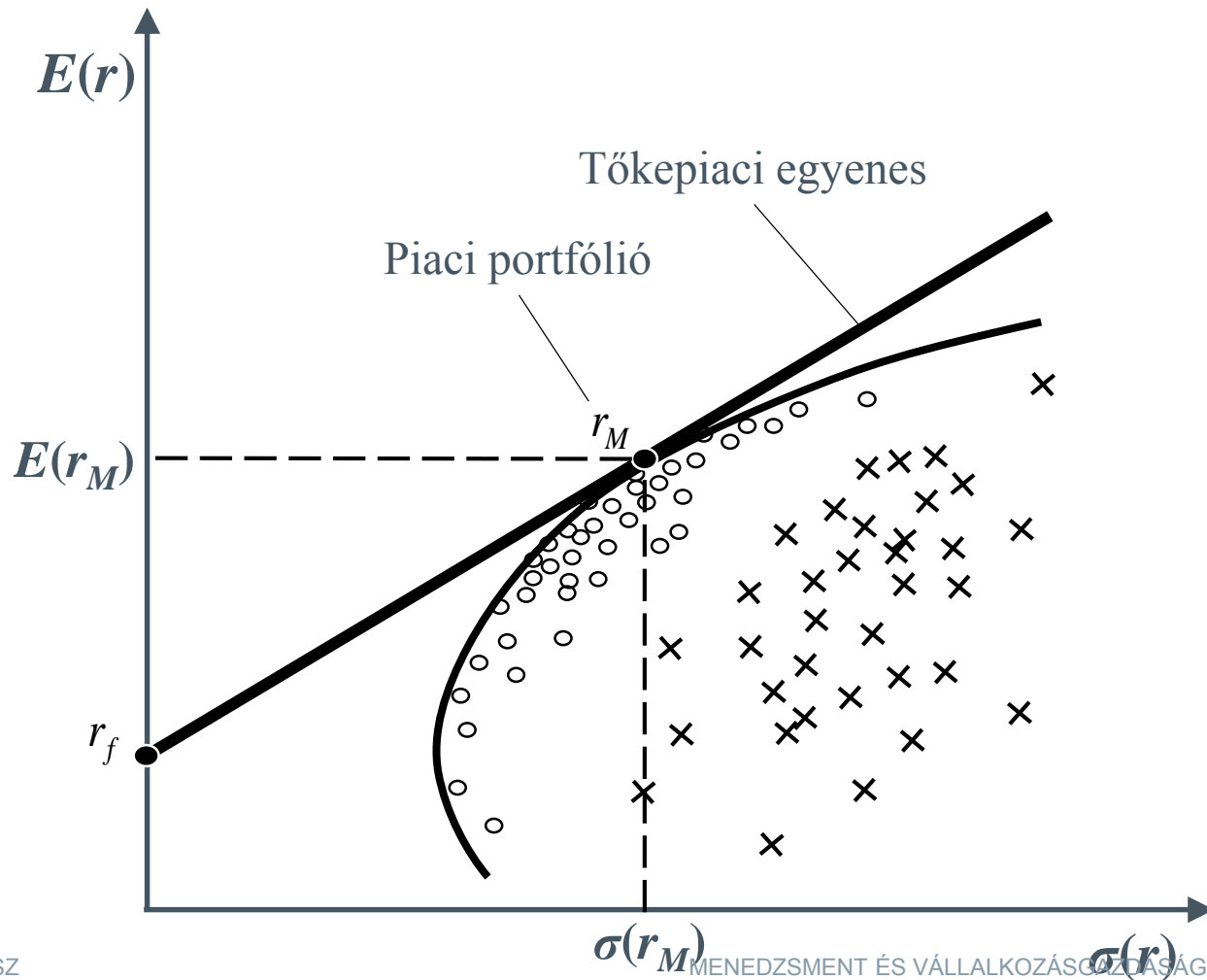

Sharpe-féle modell

2.3.2 Tőkepiaci egyenes

BME

› Egyéni választások:

$$E(r_P) = a_f r_f + a_M E(r_M)$$

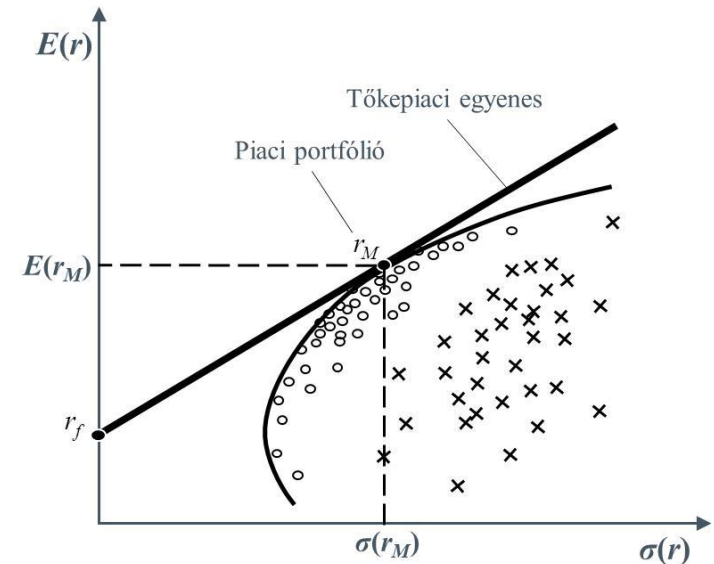
$$\sigma(r_P) = a_M \sigma(r_M)$$

› Kockázat piaci ára

- A piaci portfólió (az „átlagos piaci kockázat”) egységnyi szórásra eső
- Kockázati prémiuma:

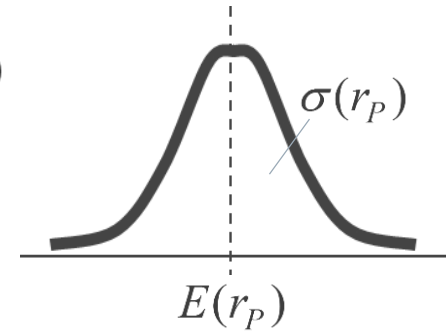
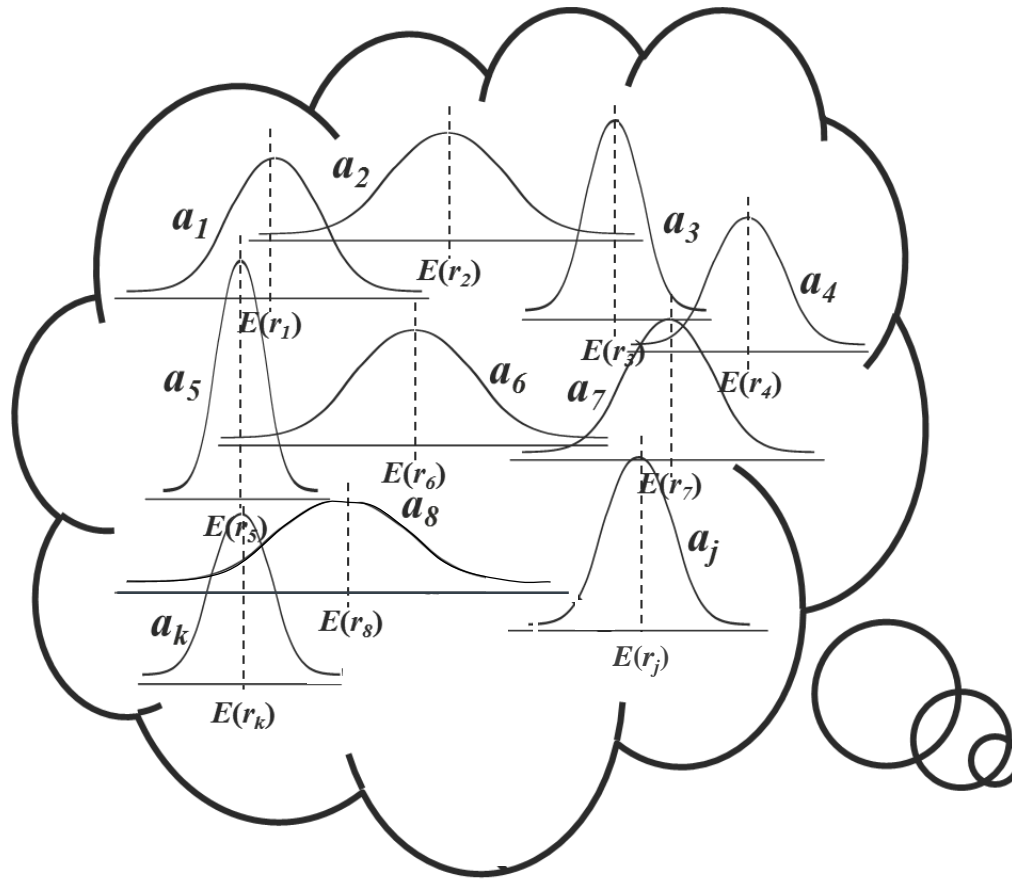
$$\frac{E(r_M) - r_f}{\sigma(r_M)}$$

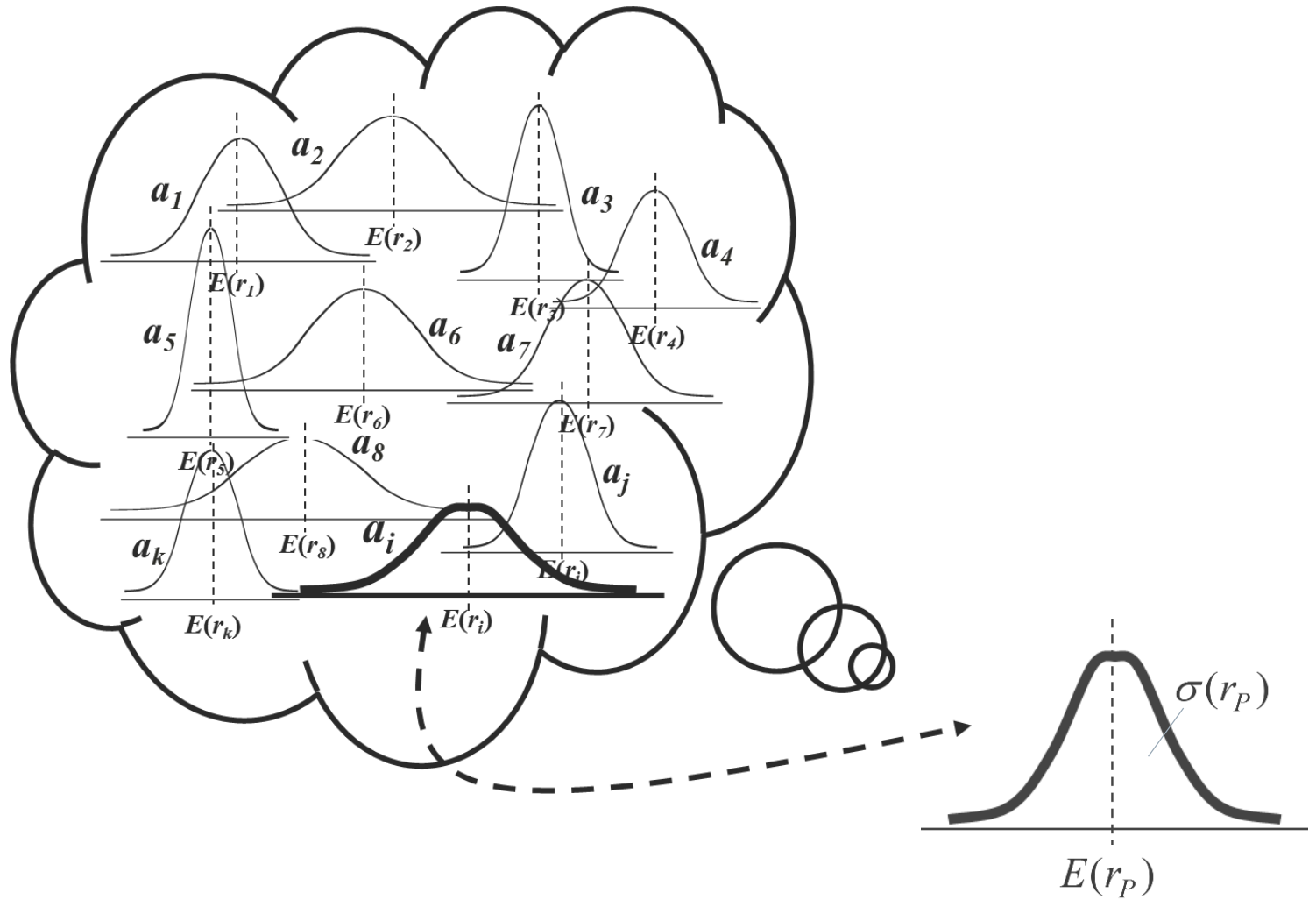
- Fedezeti ügylet

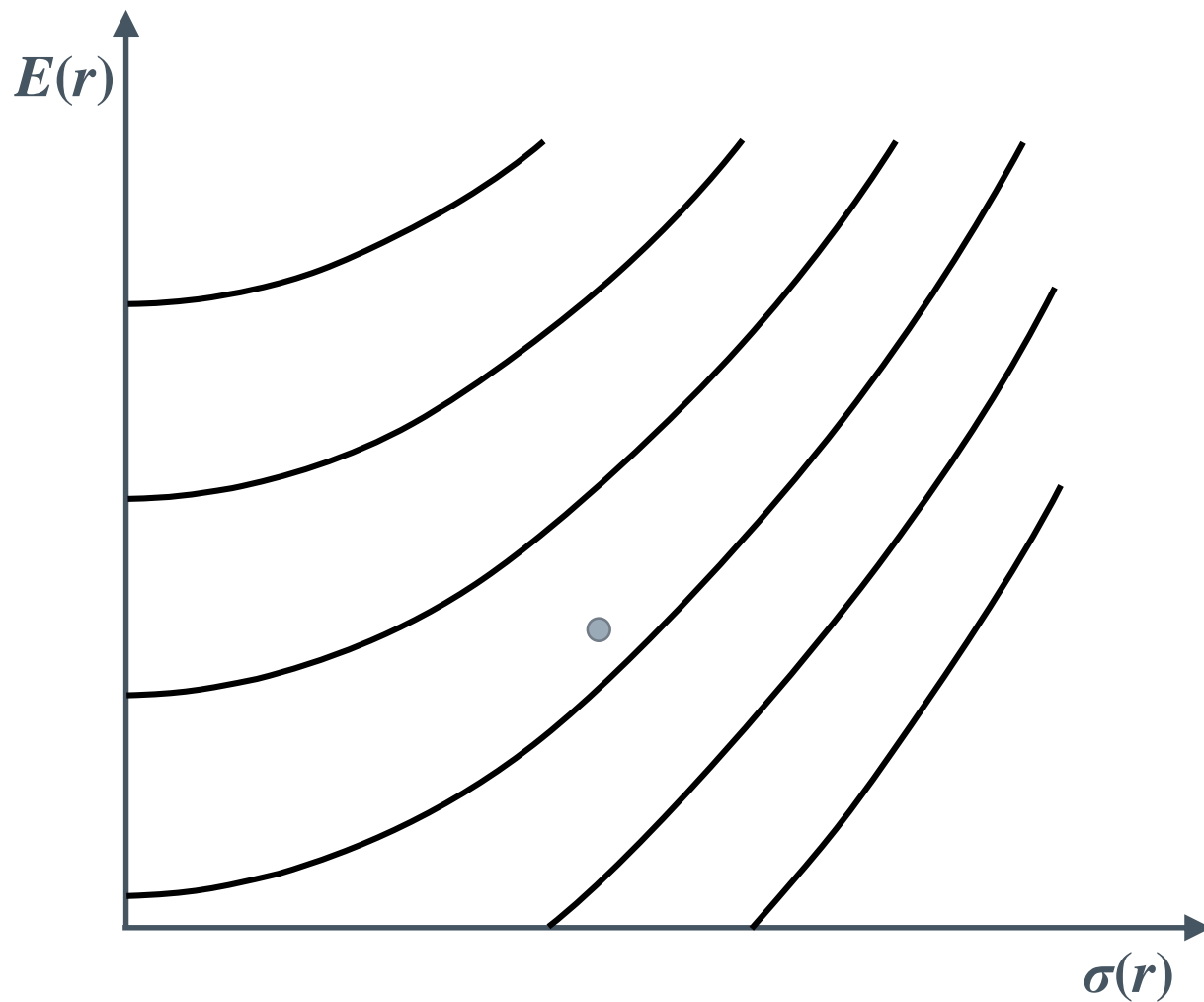

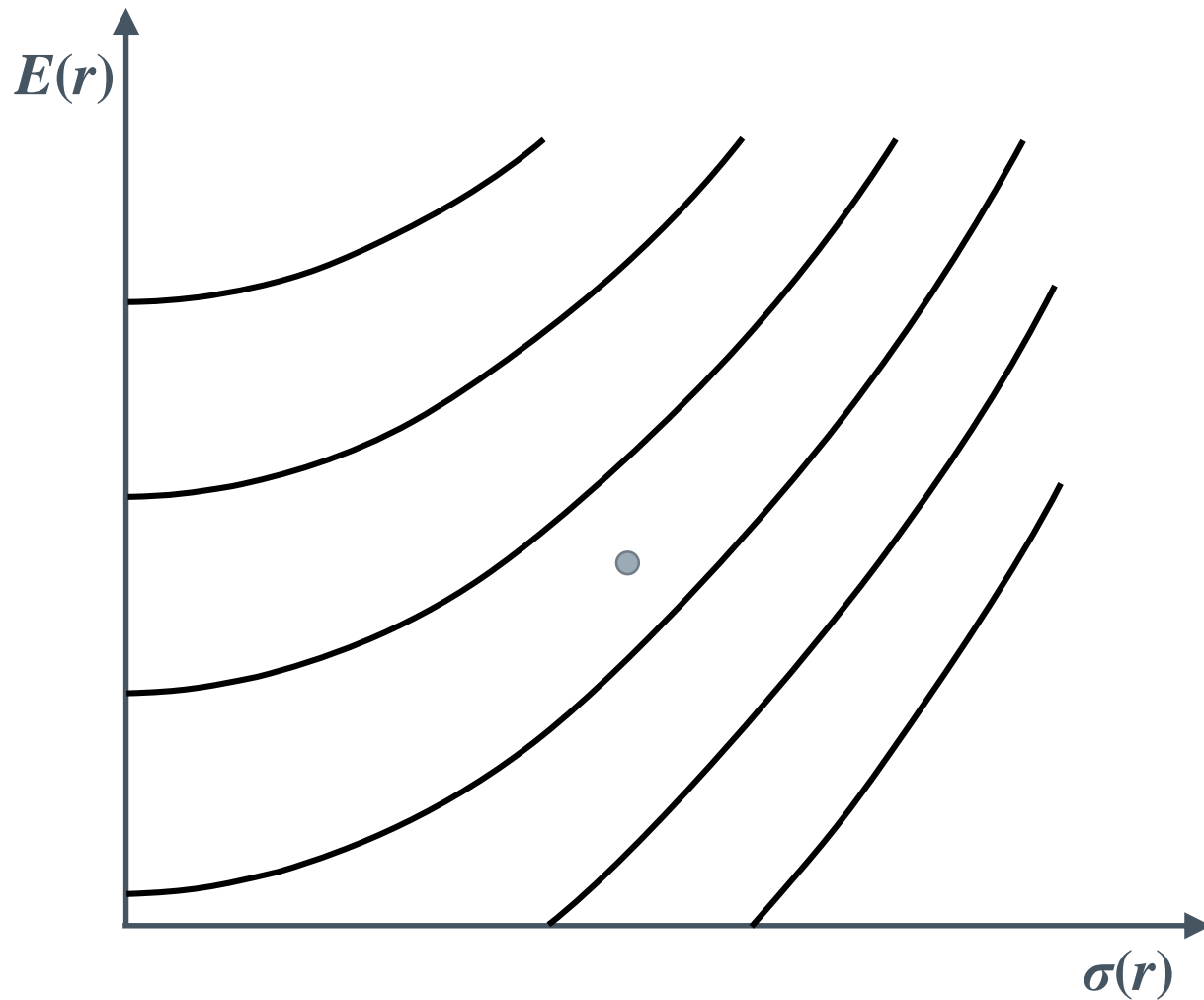
2.4 Tőkepiaci árfolyamok modellje

- › A piaci portfólió tartásának belátásával megnyílik az út az egyes befektetések releváns kockázatának megadására.
 - Ismerjük a portfólió-környezetet, a „zsebet”.
- › Mitől függ, hogy egy i befektetés (értékpapír) kedvező vagy kedvezőtlen?
 - A releváns kockázat független f -től, csak M -től függ, tehát a kockázat érzékelése mindenkinek azonos!

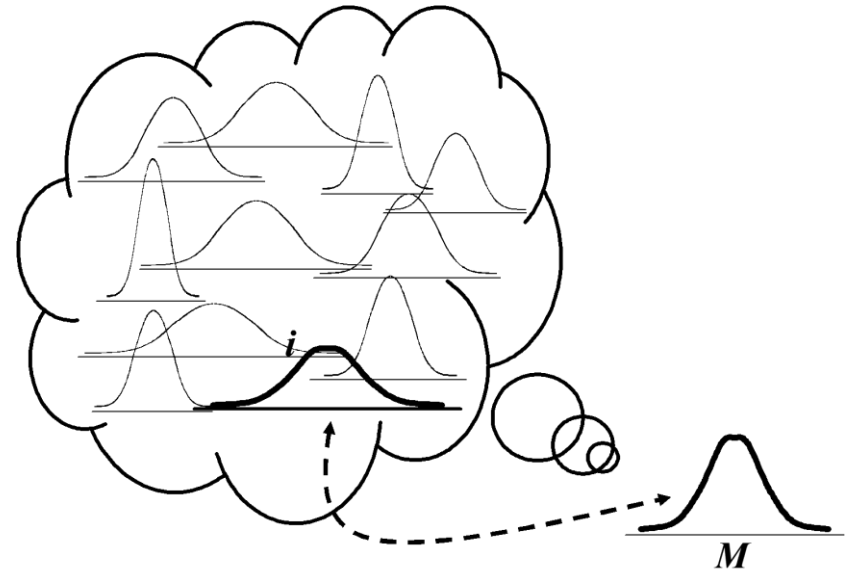
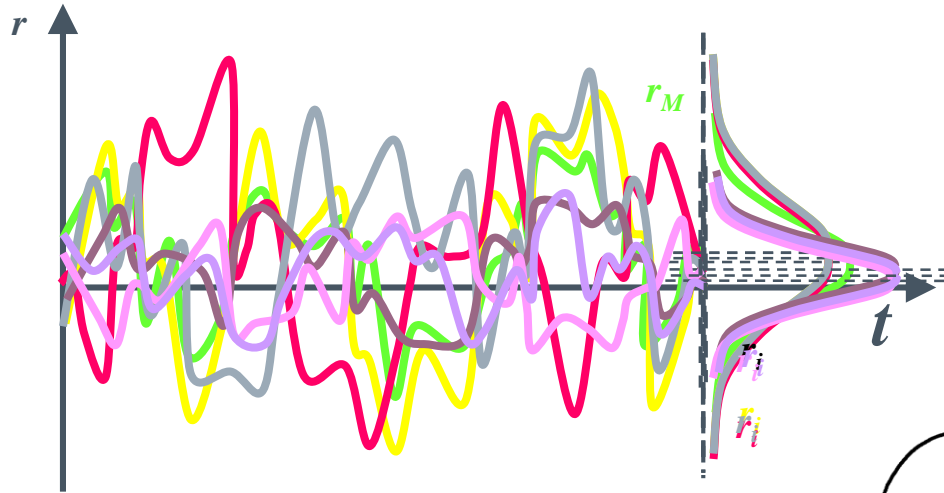

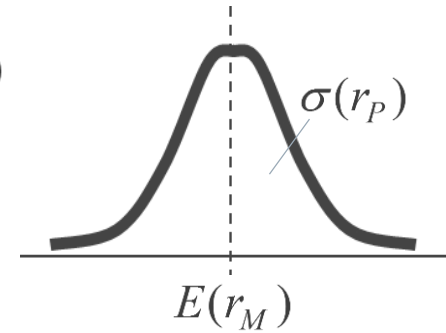
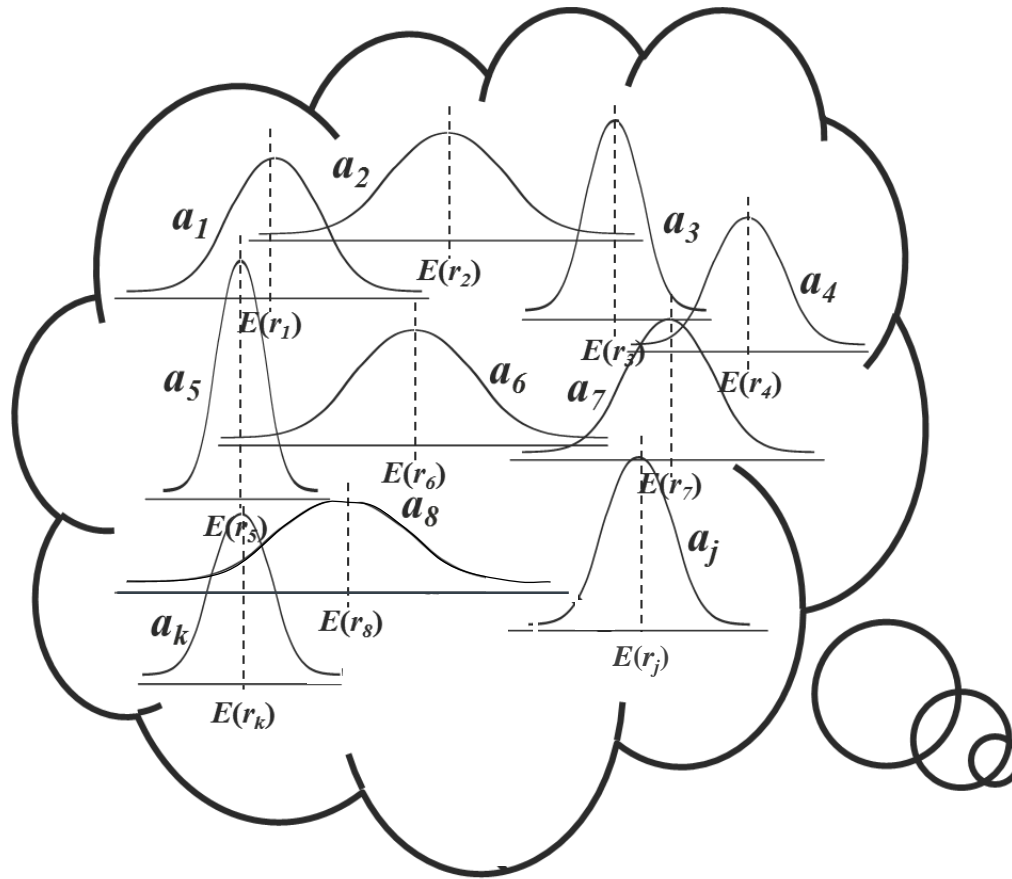

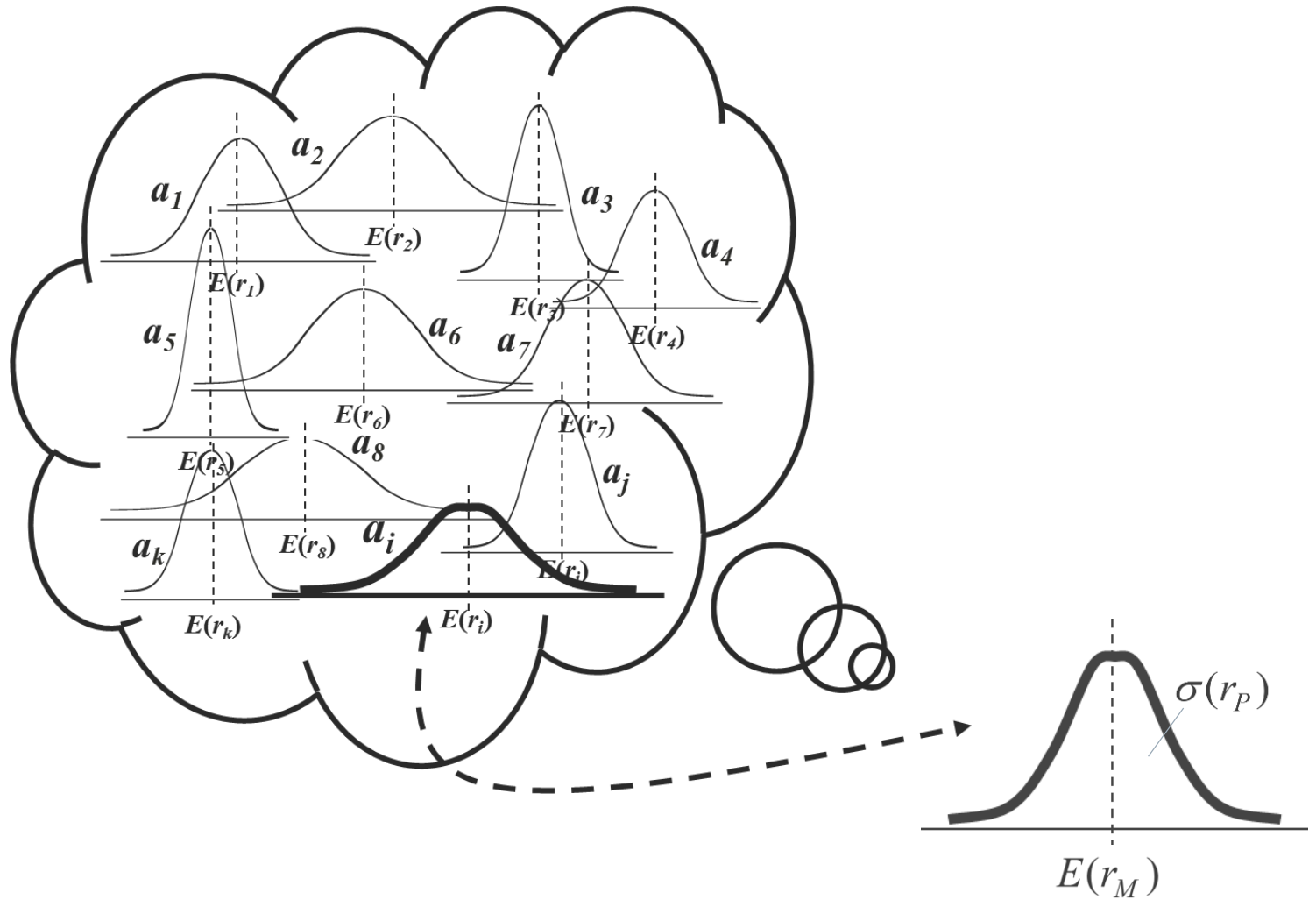

› Nézzük előbb intuitív irányból!

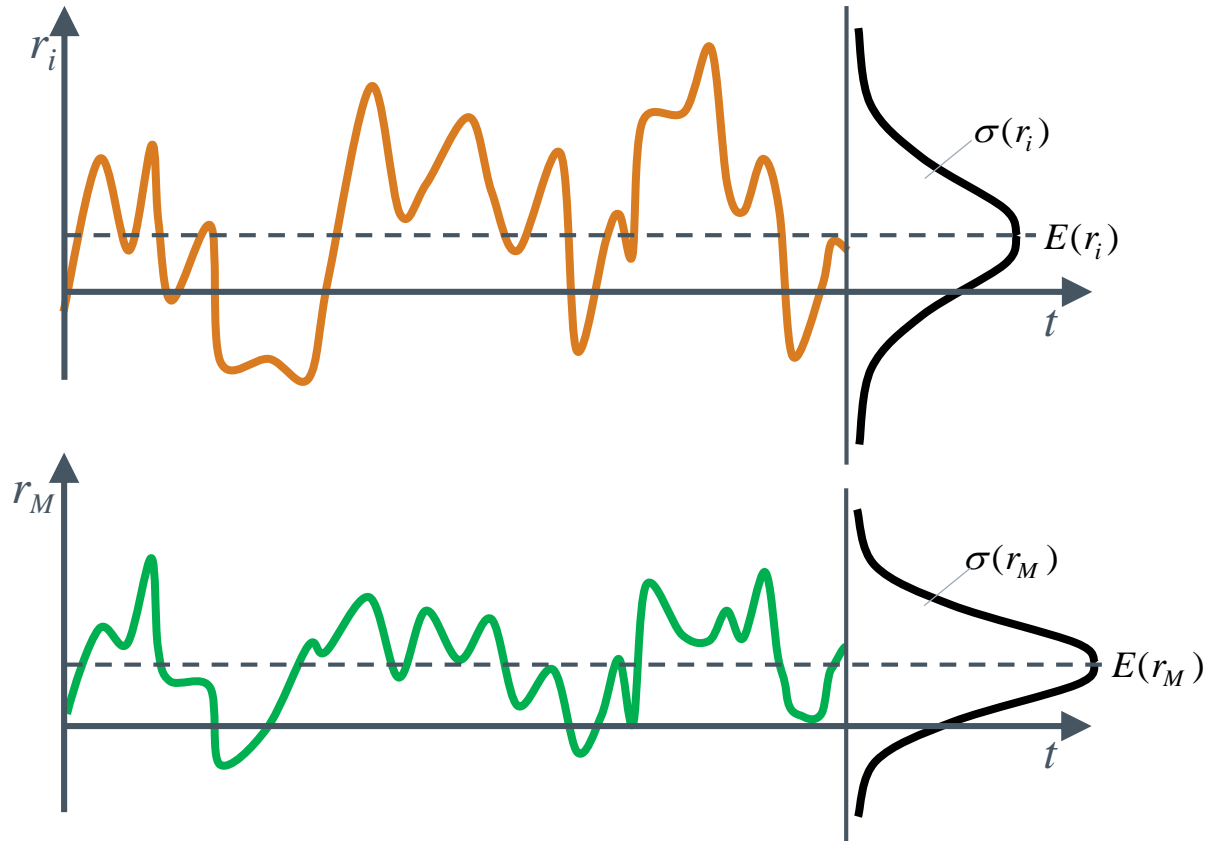
BME

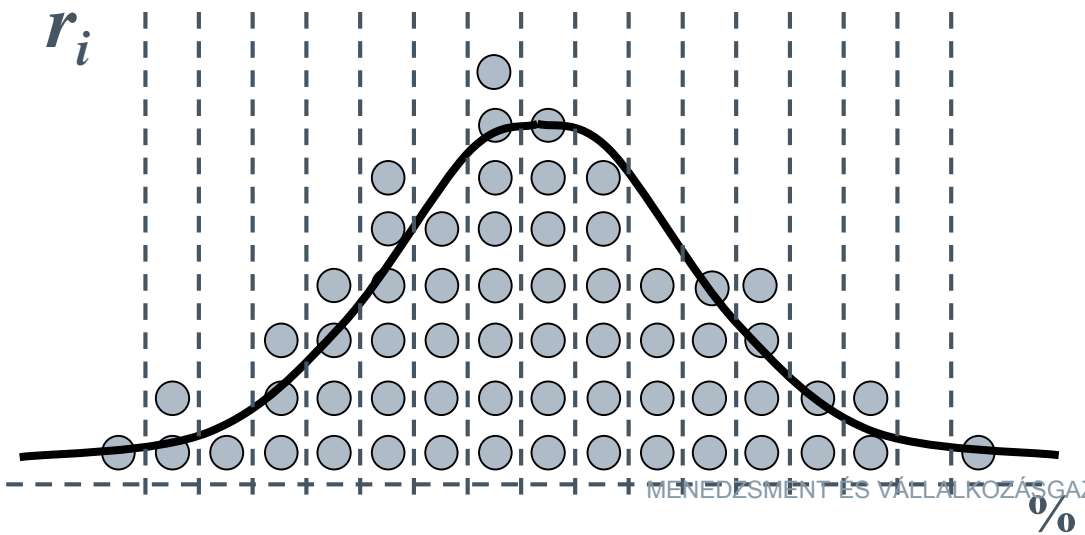
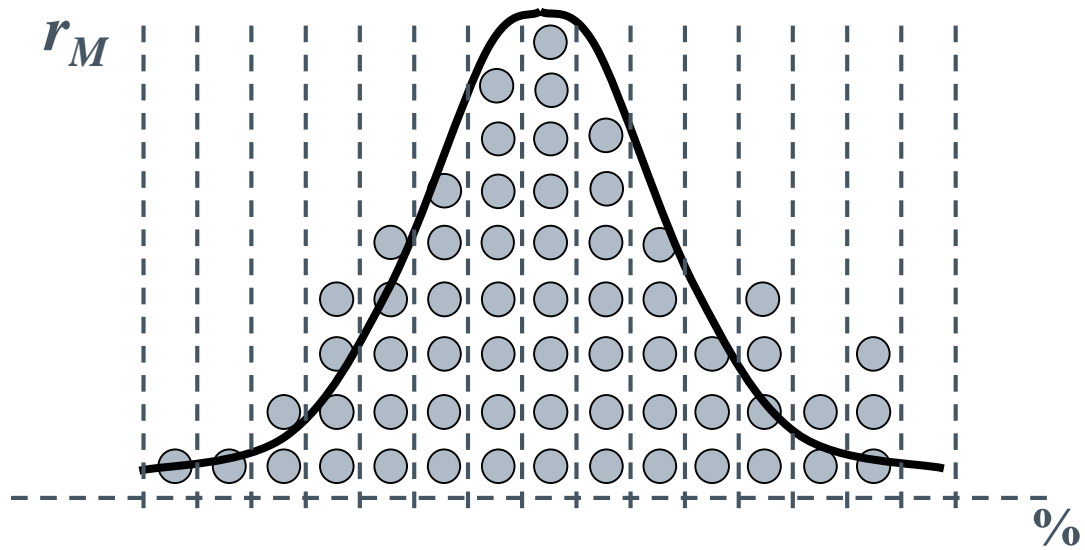

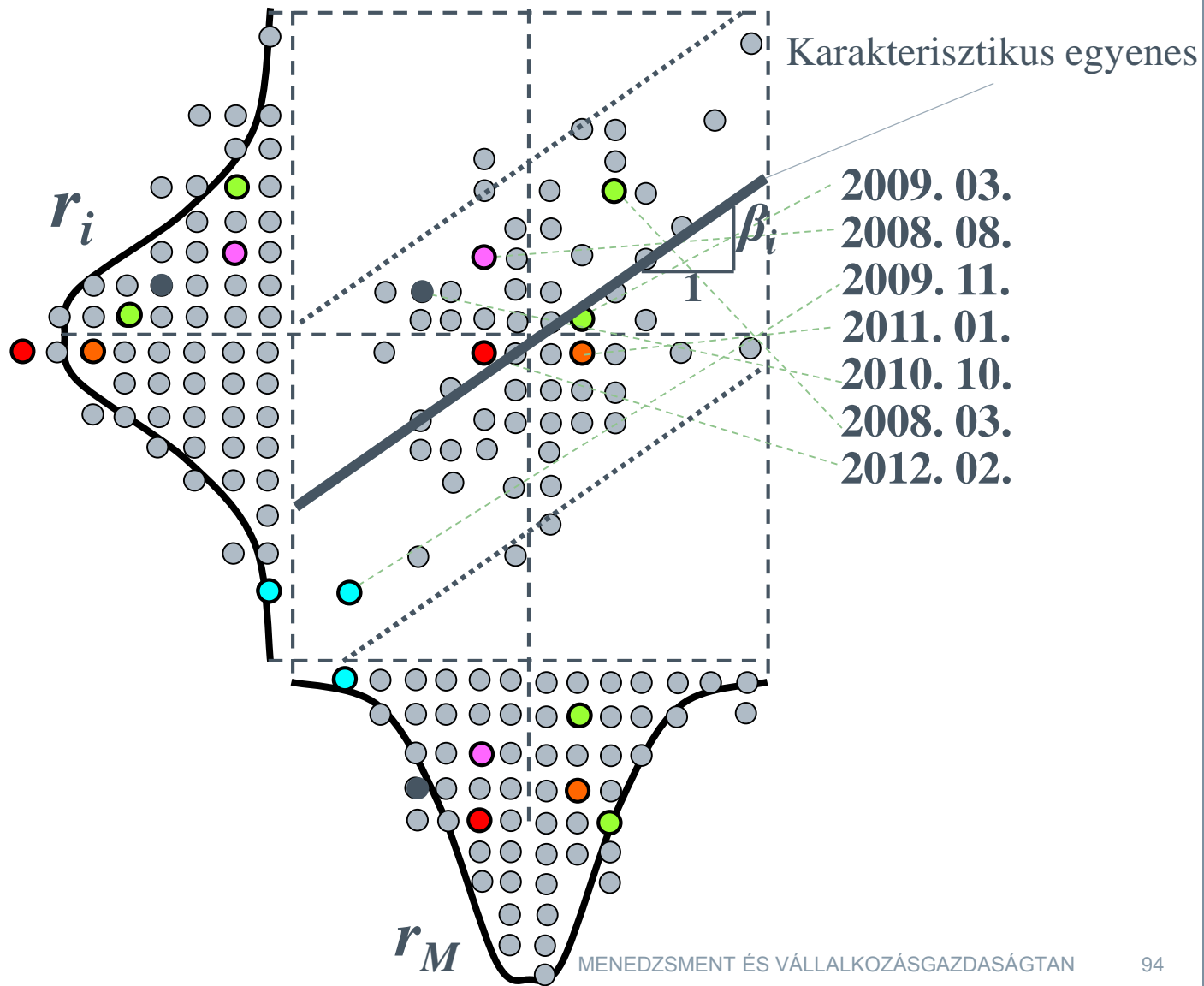

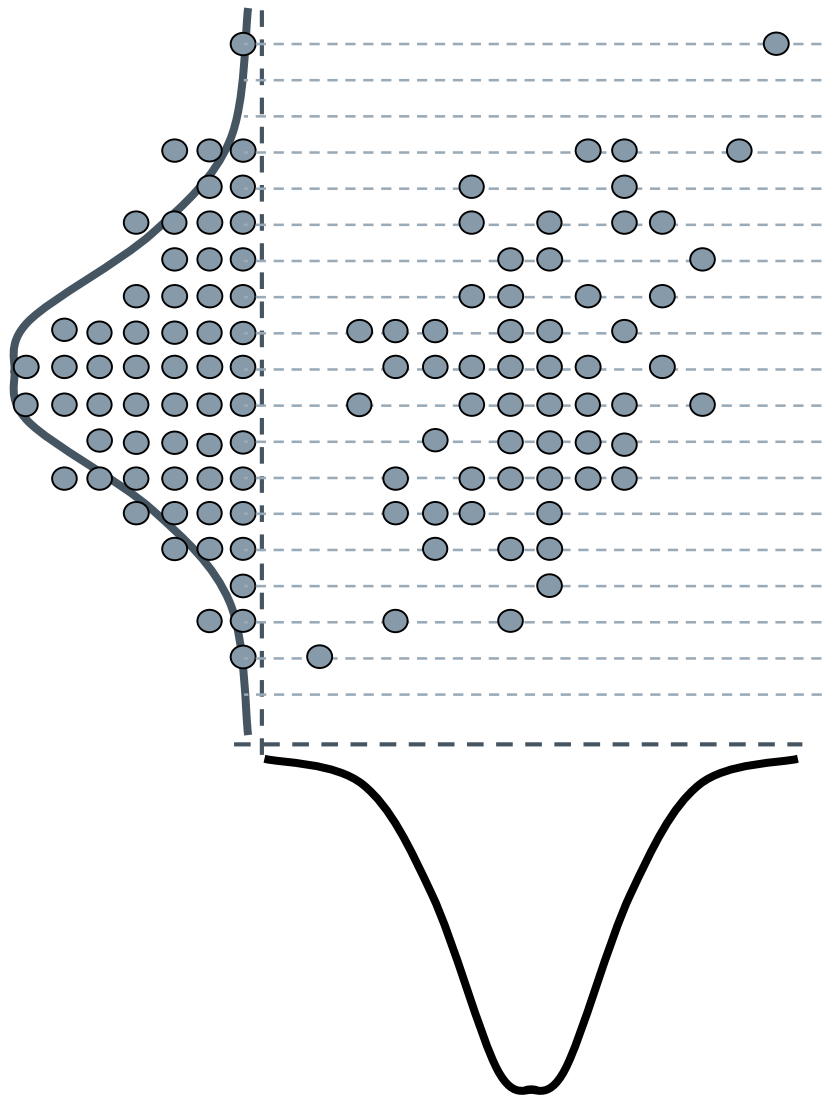

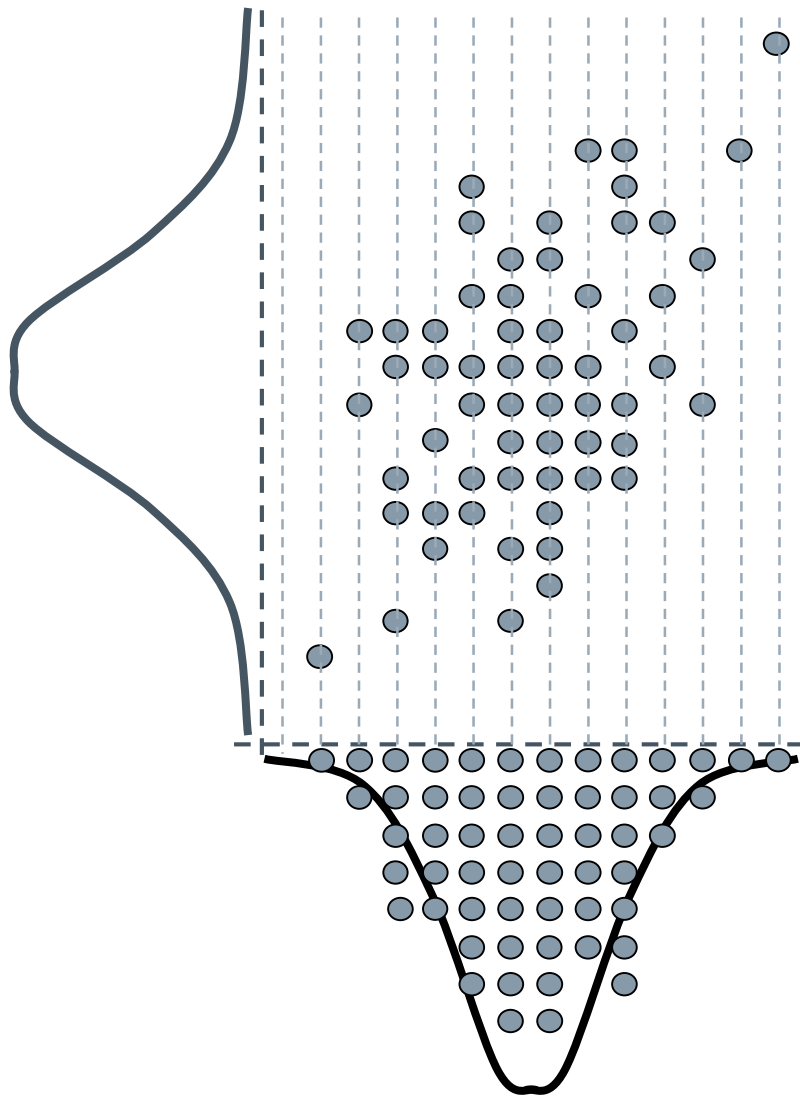
2.4.1 Béta és a karakterisztikus egyenes

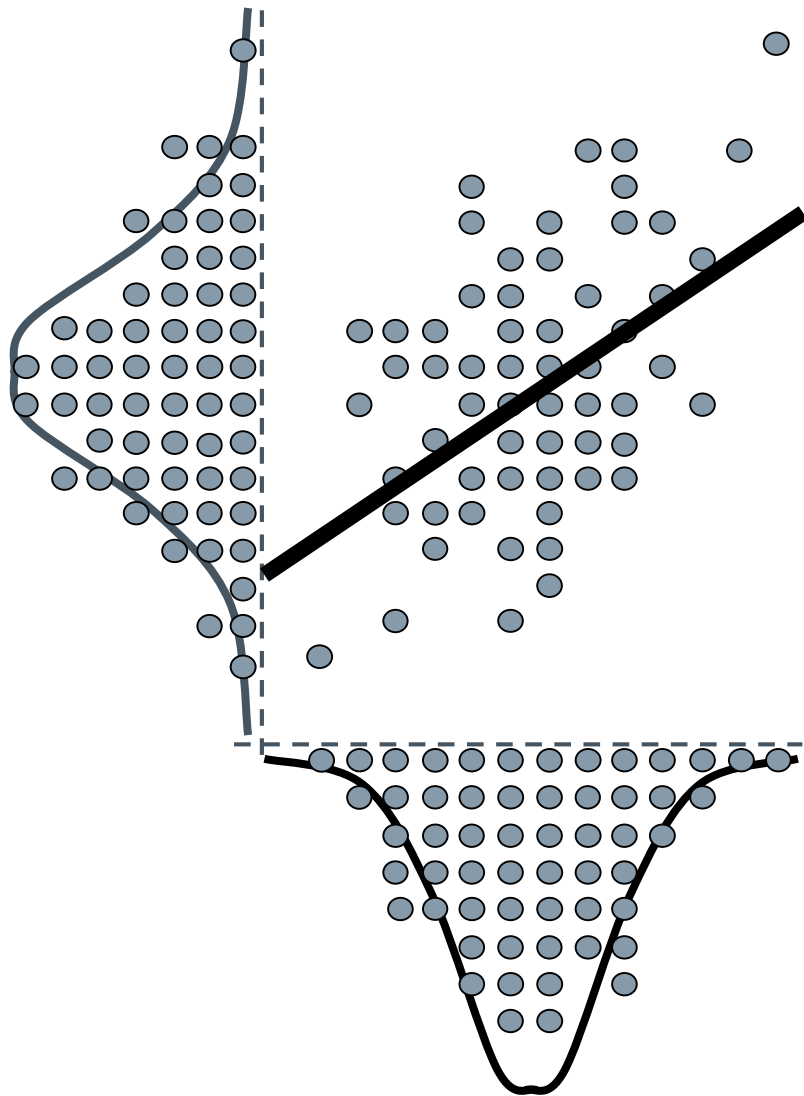

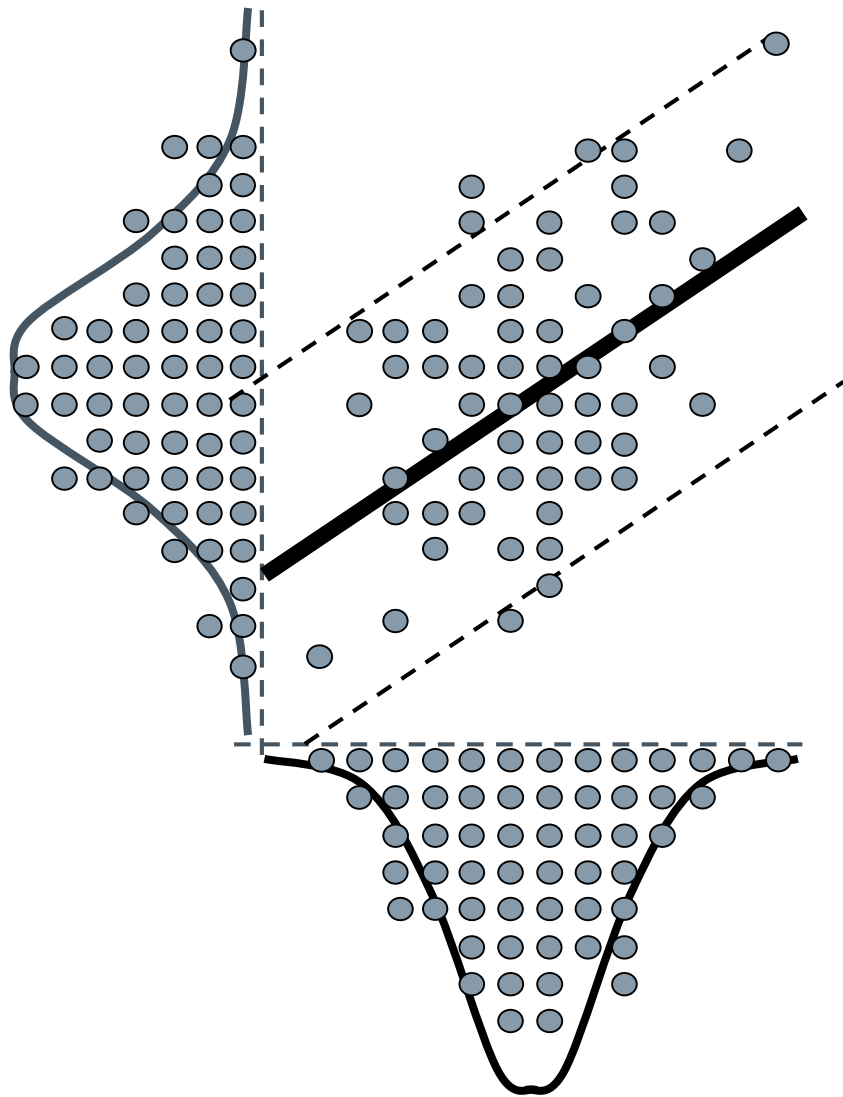

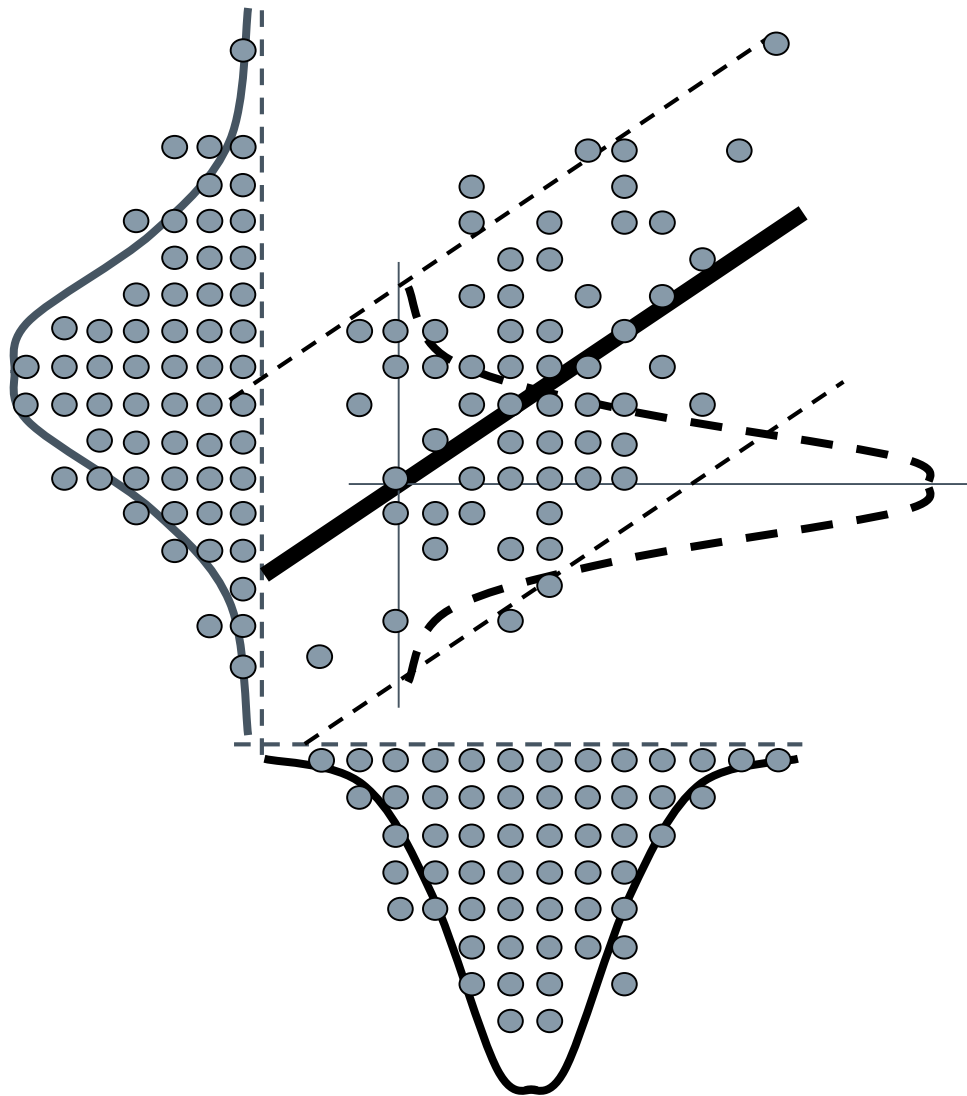

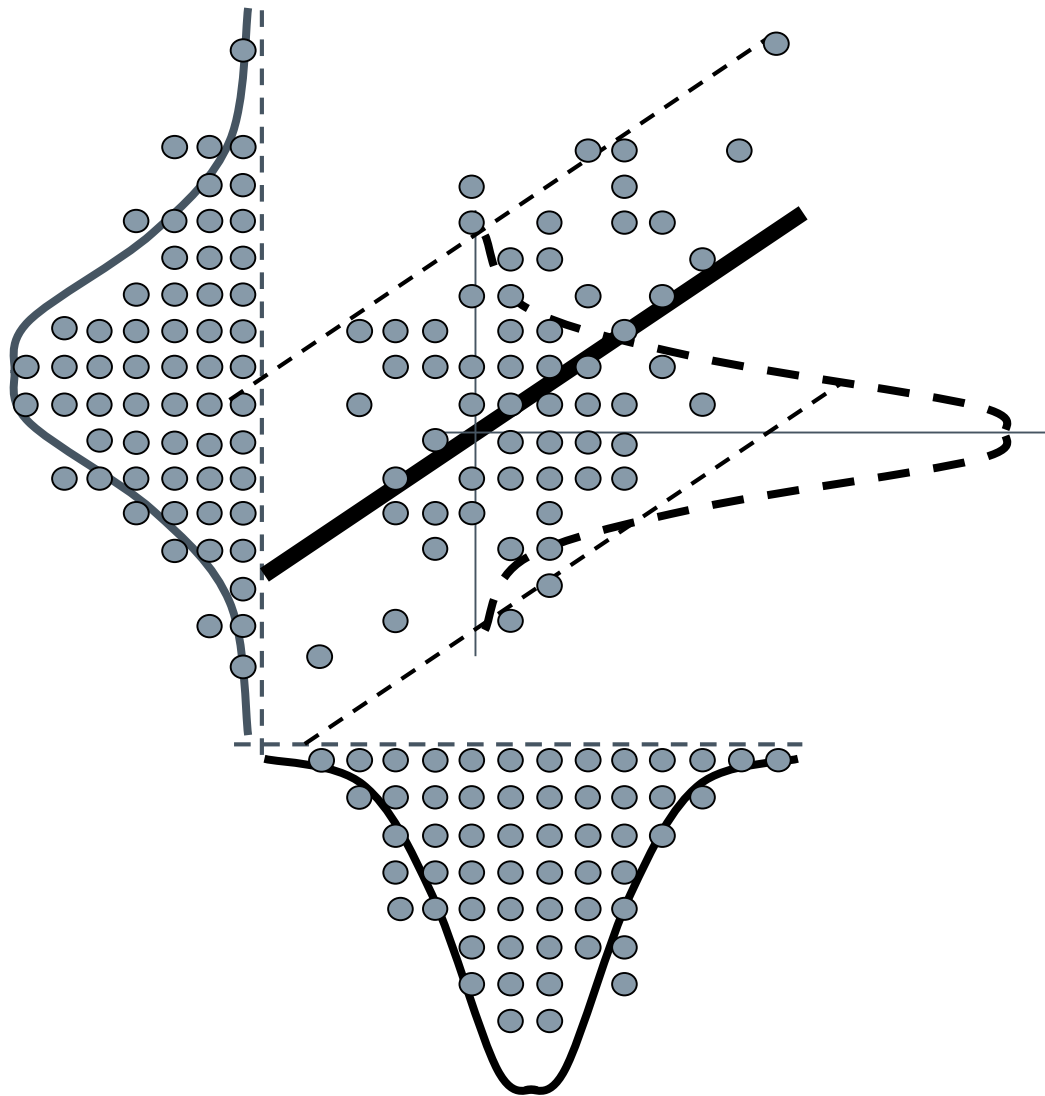

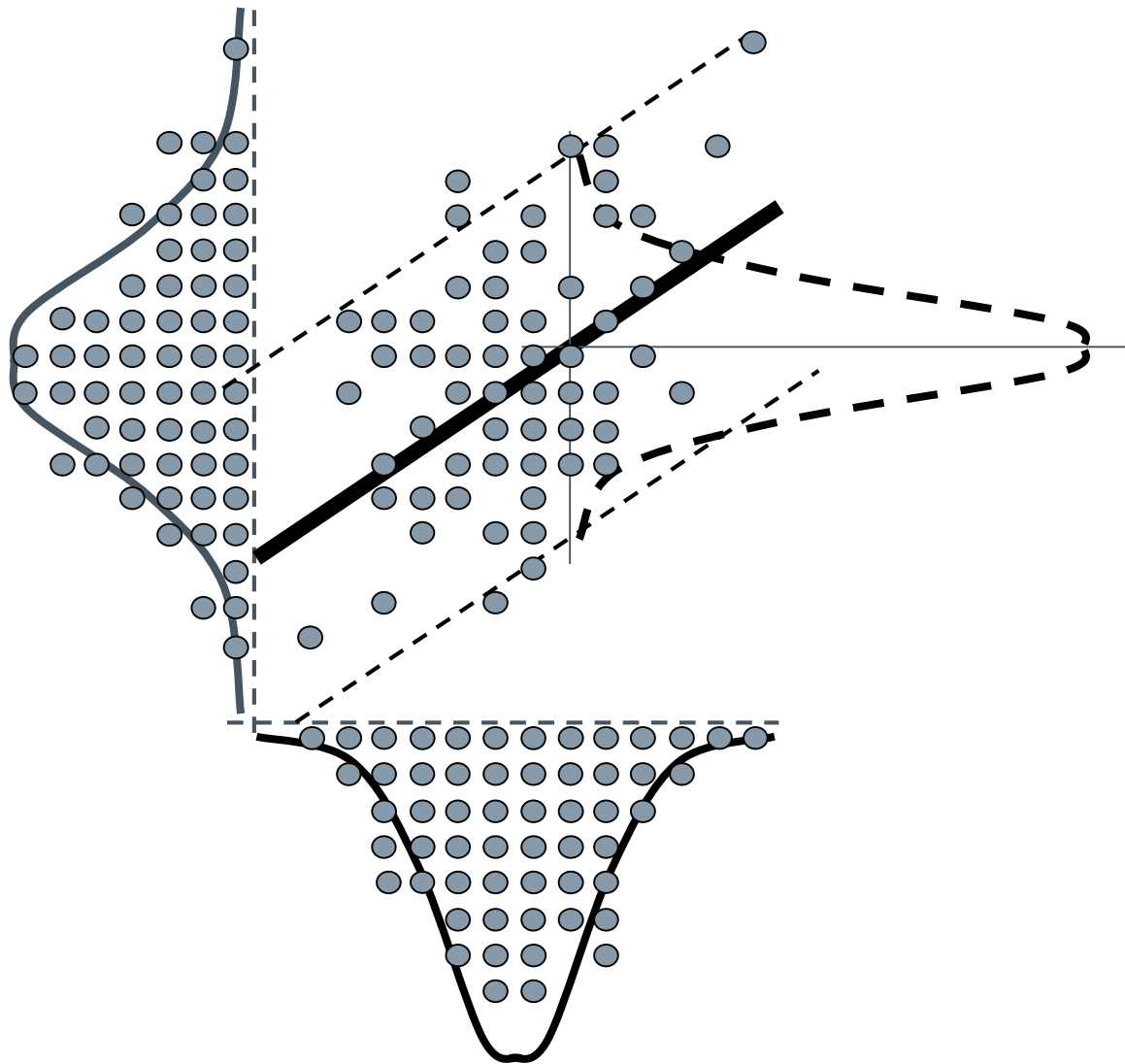

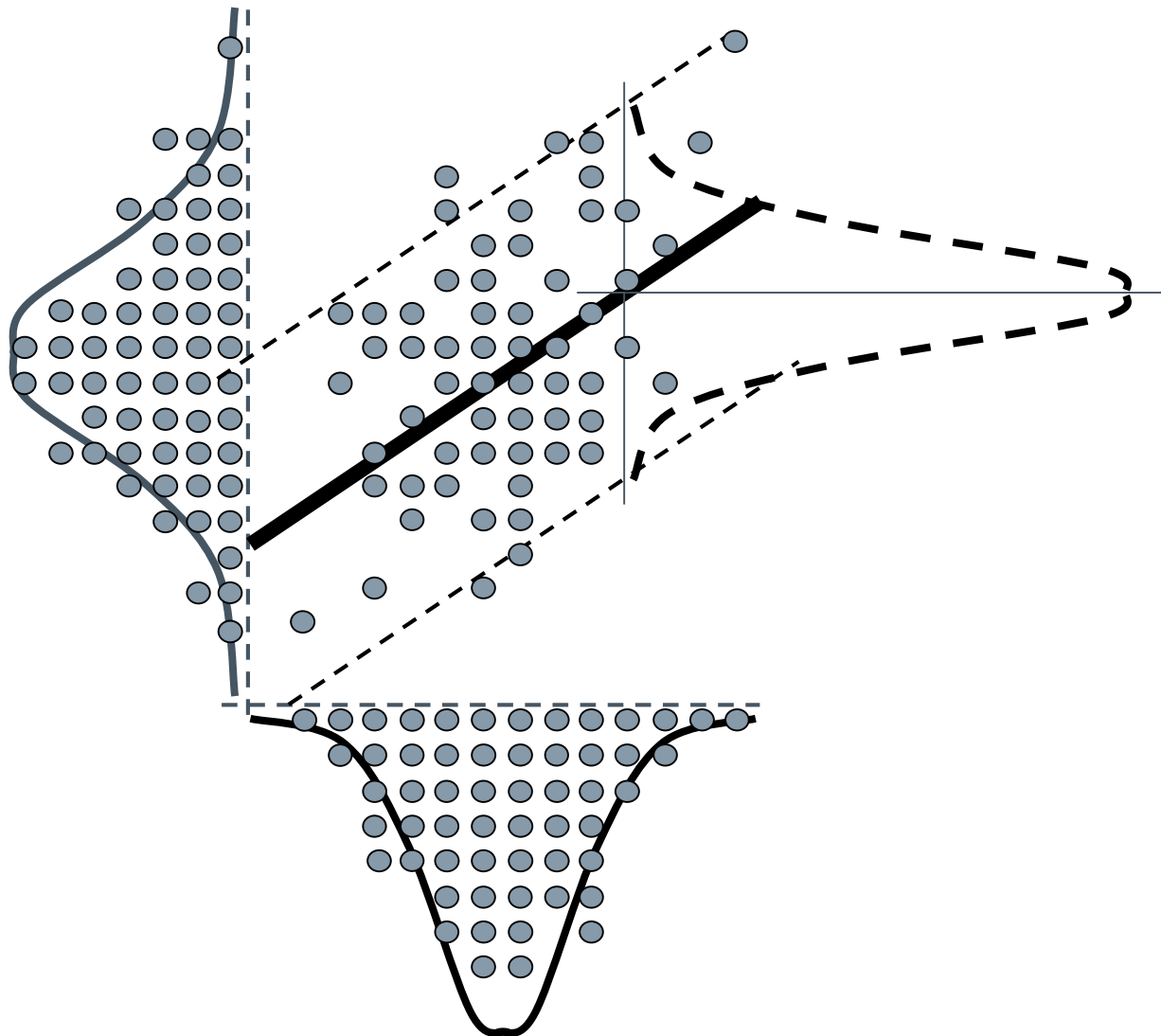

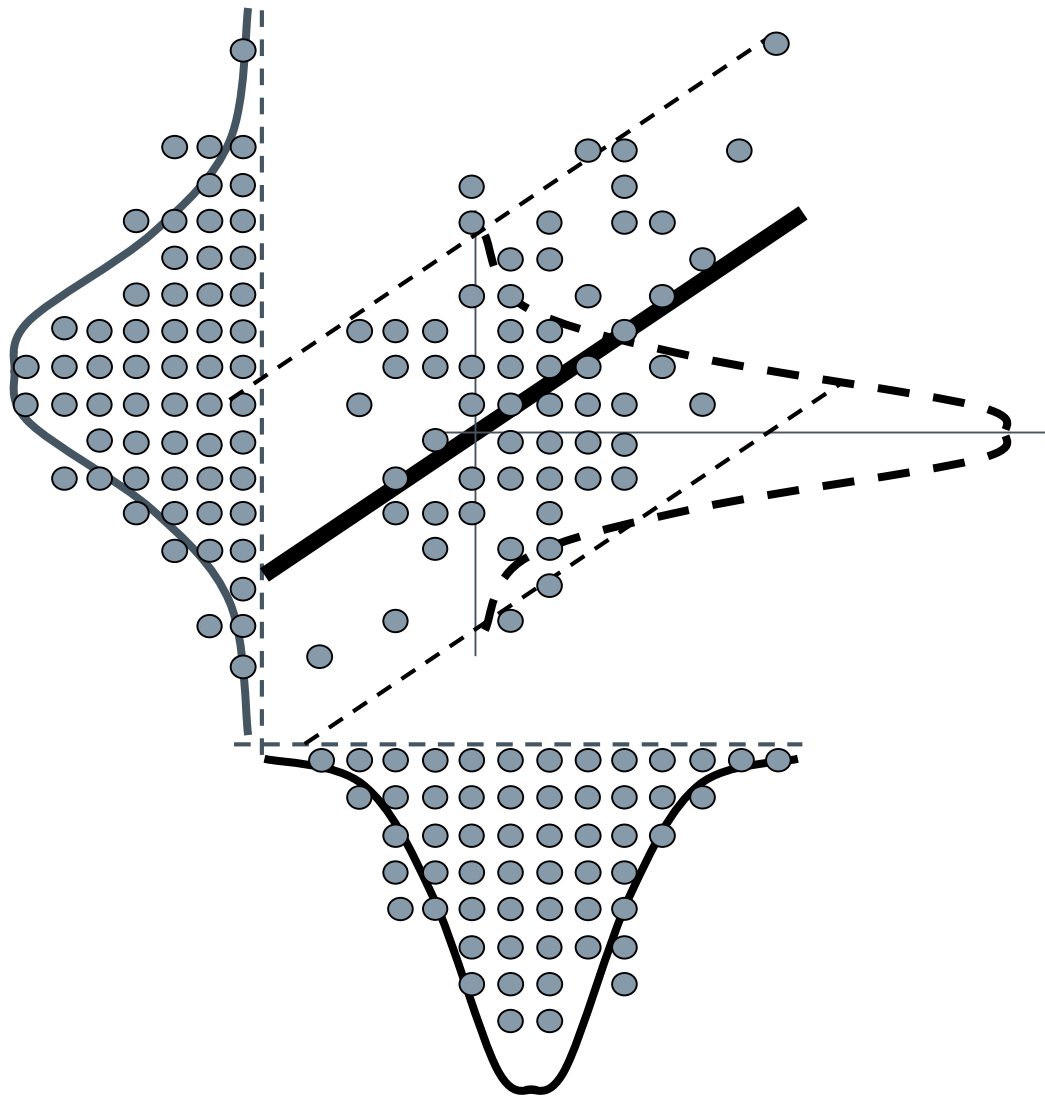

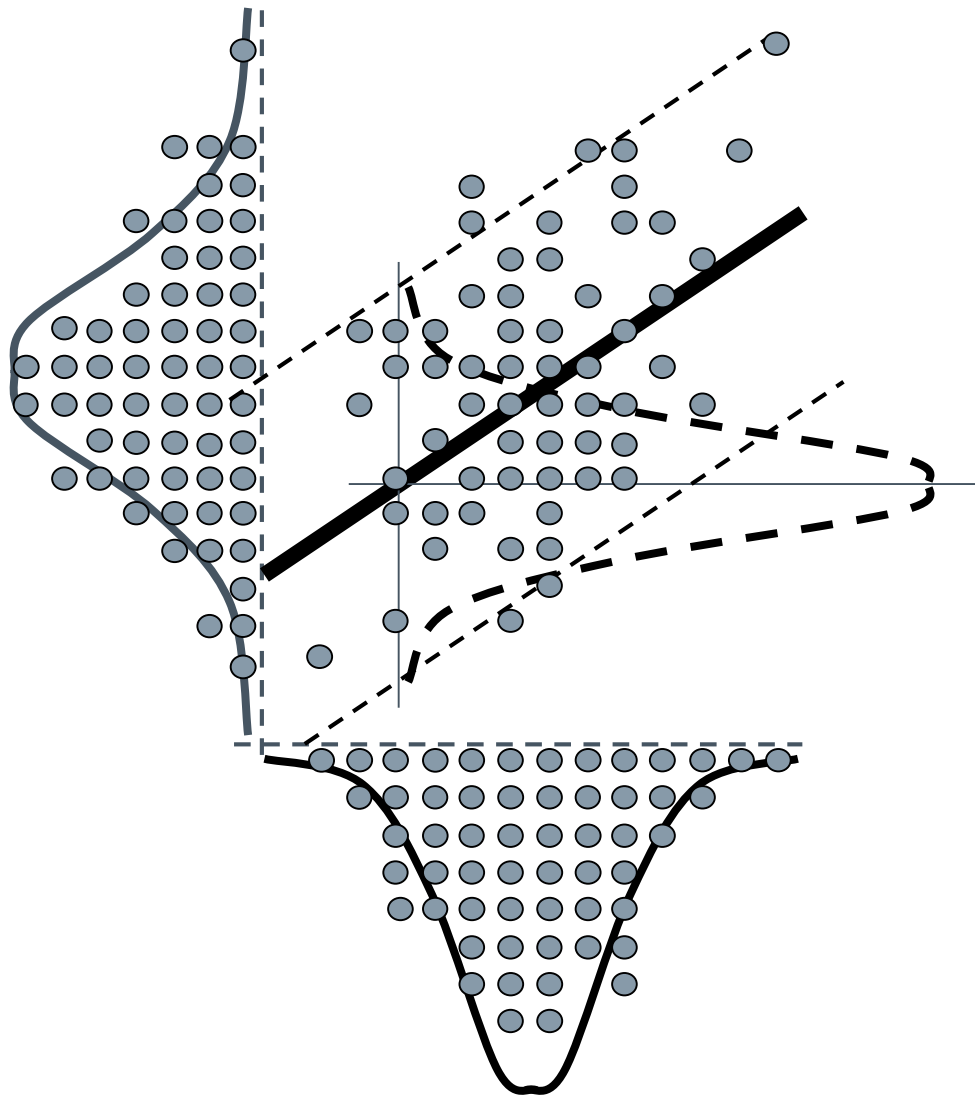

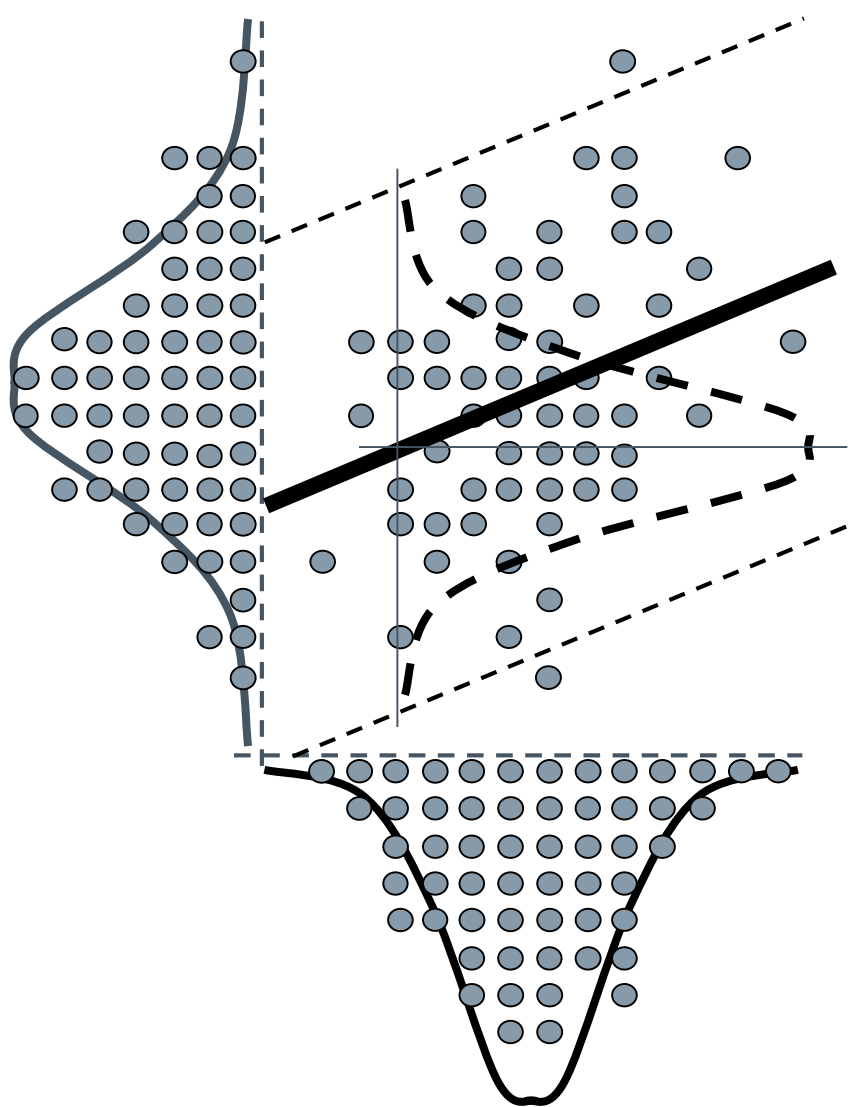

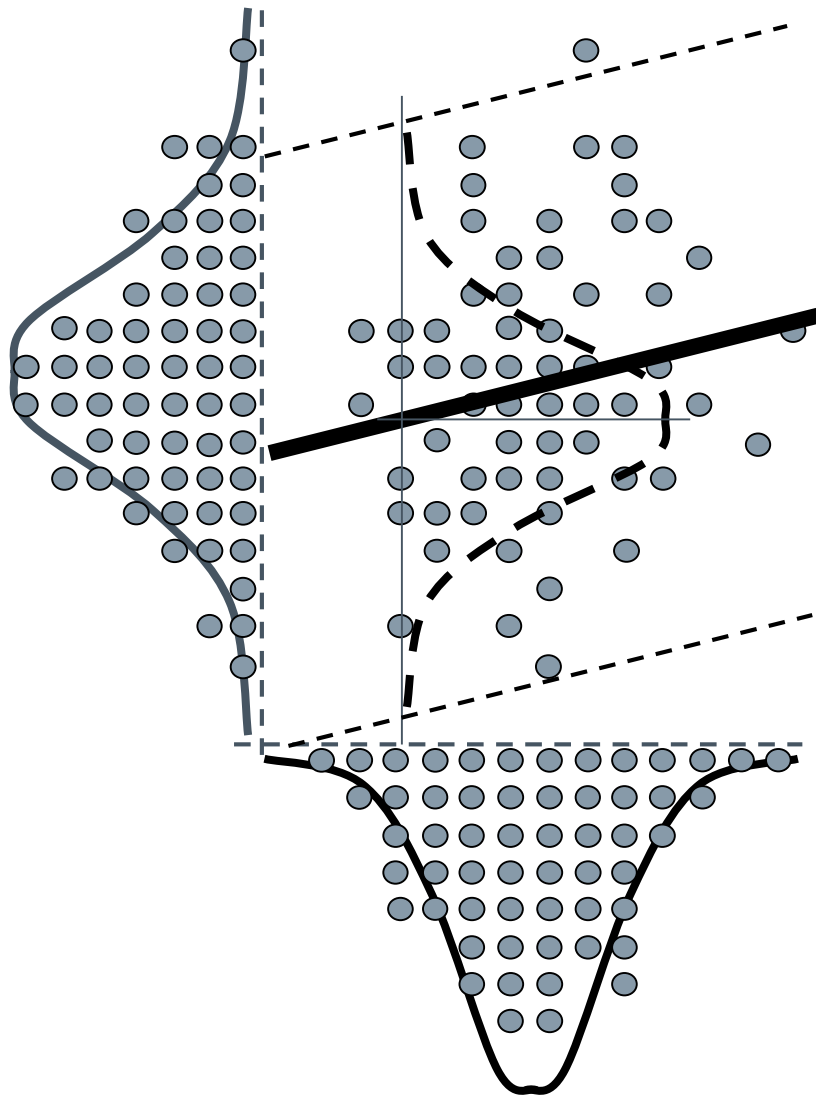

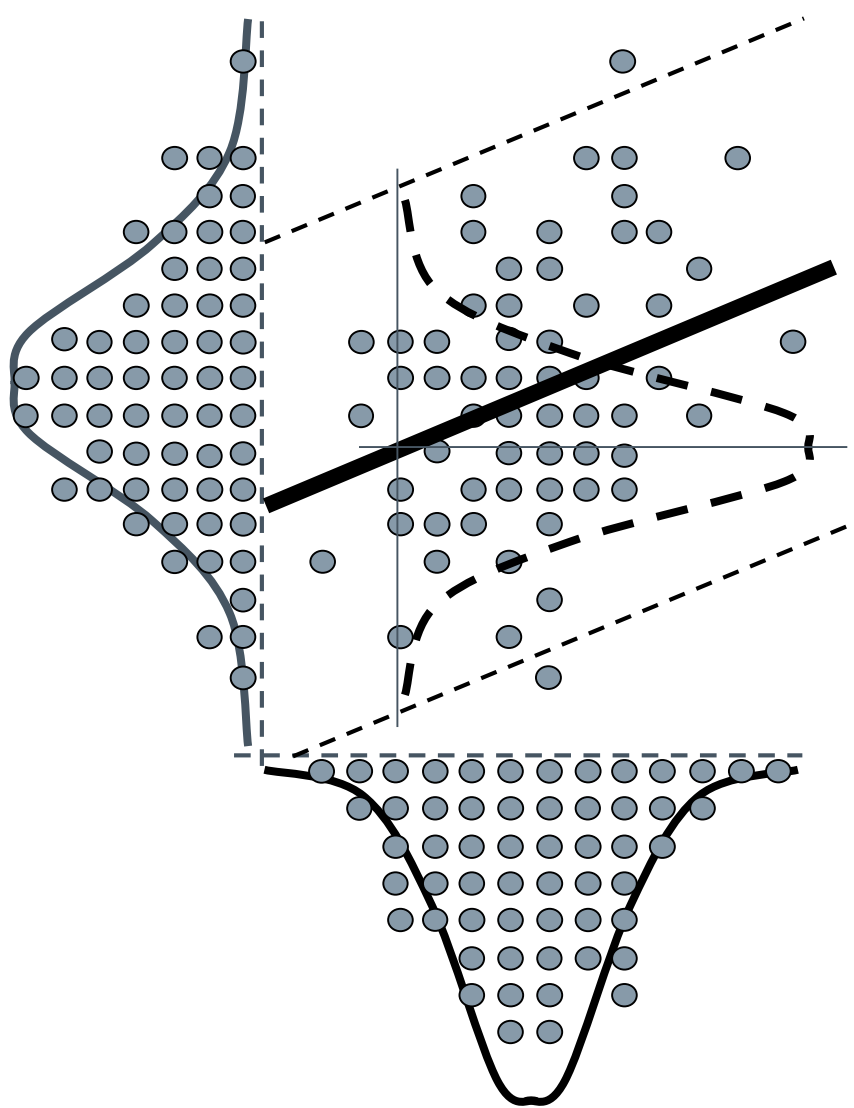

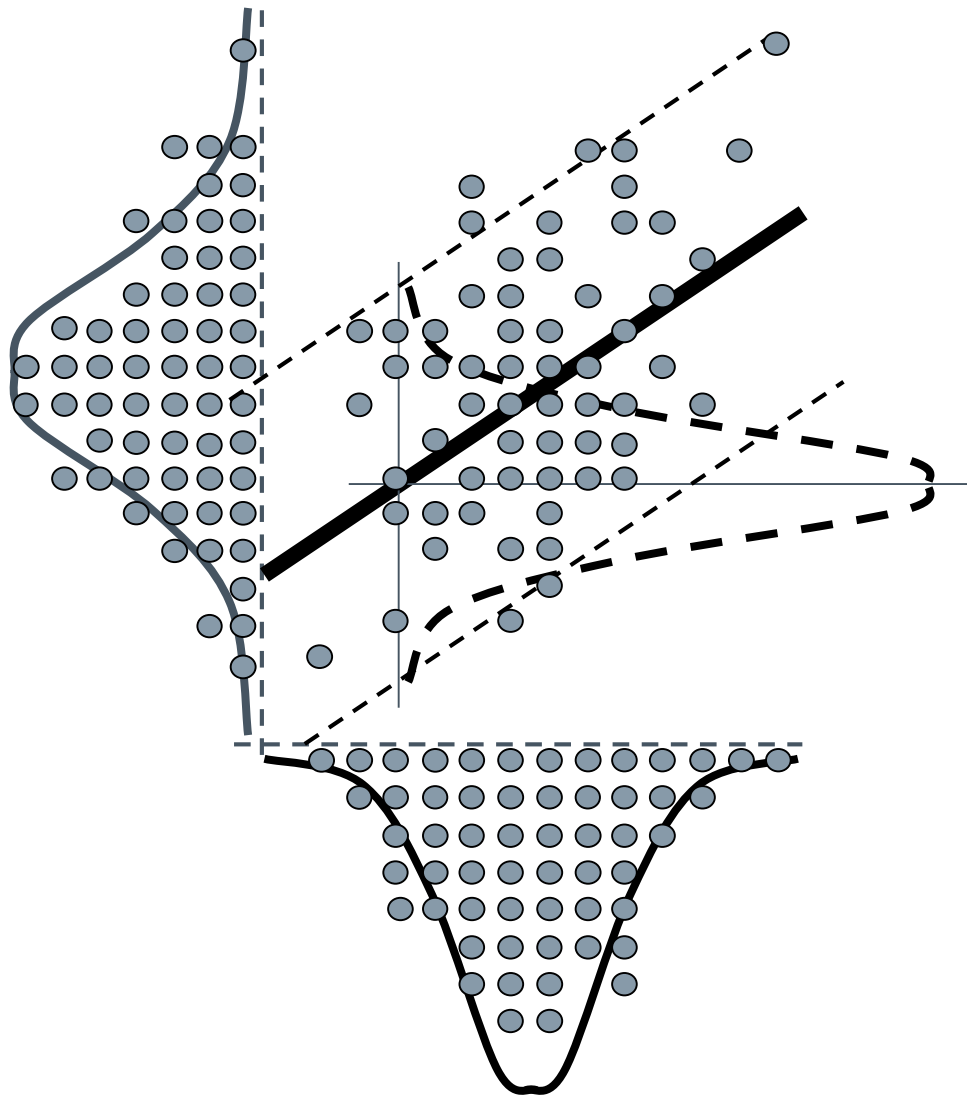

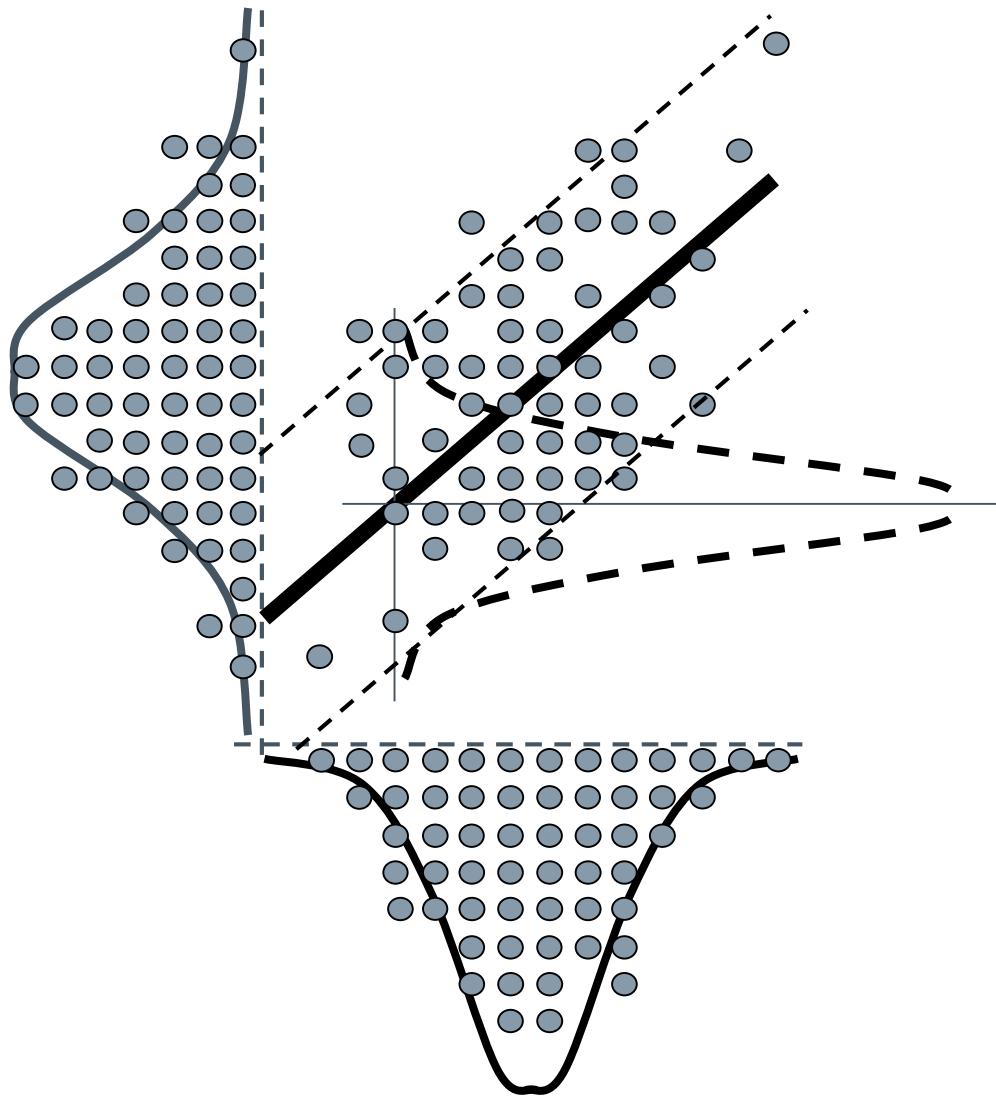

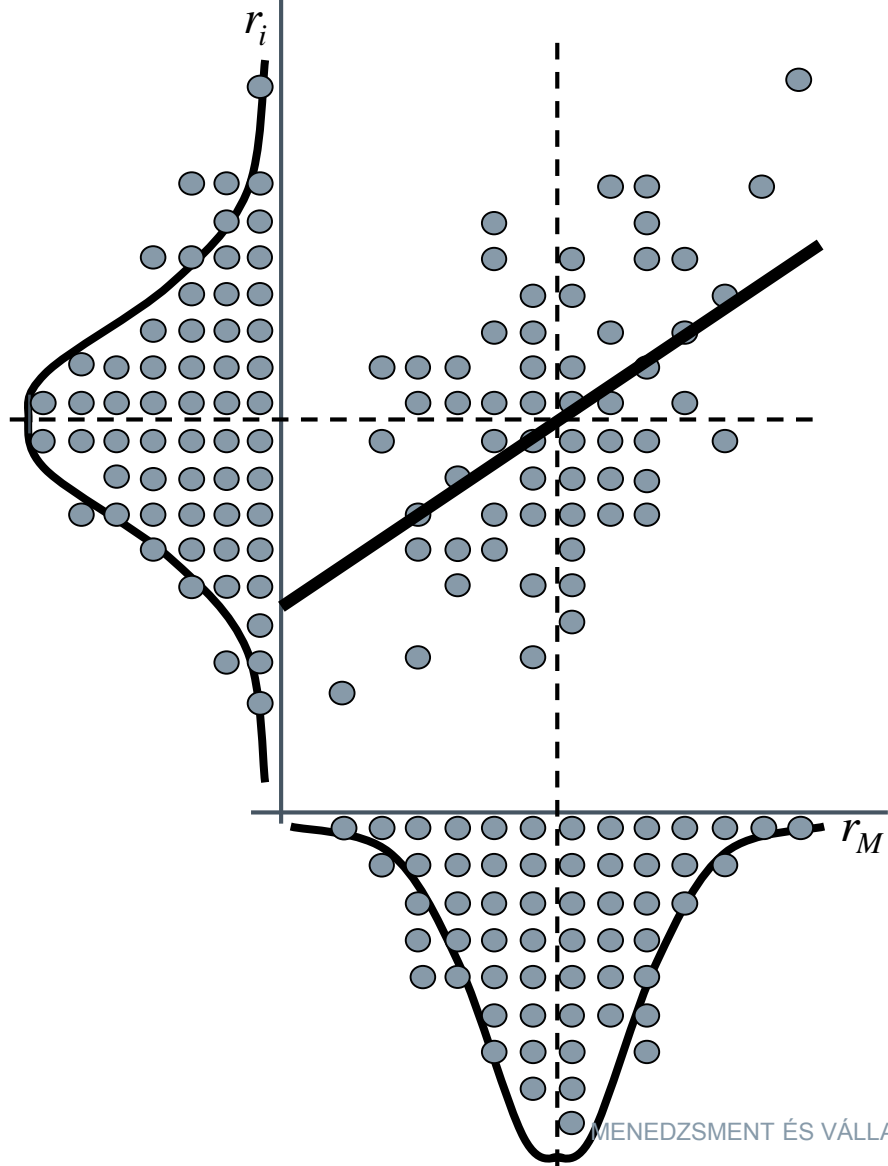

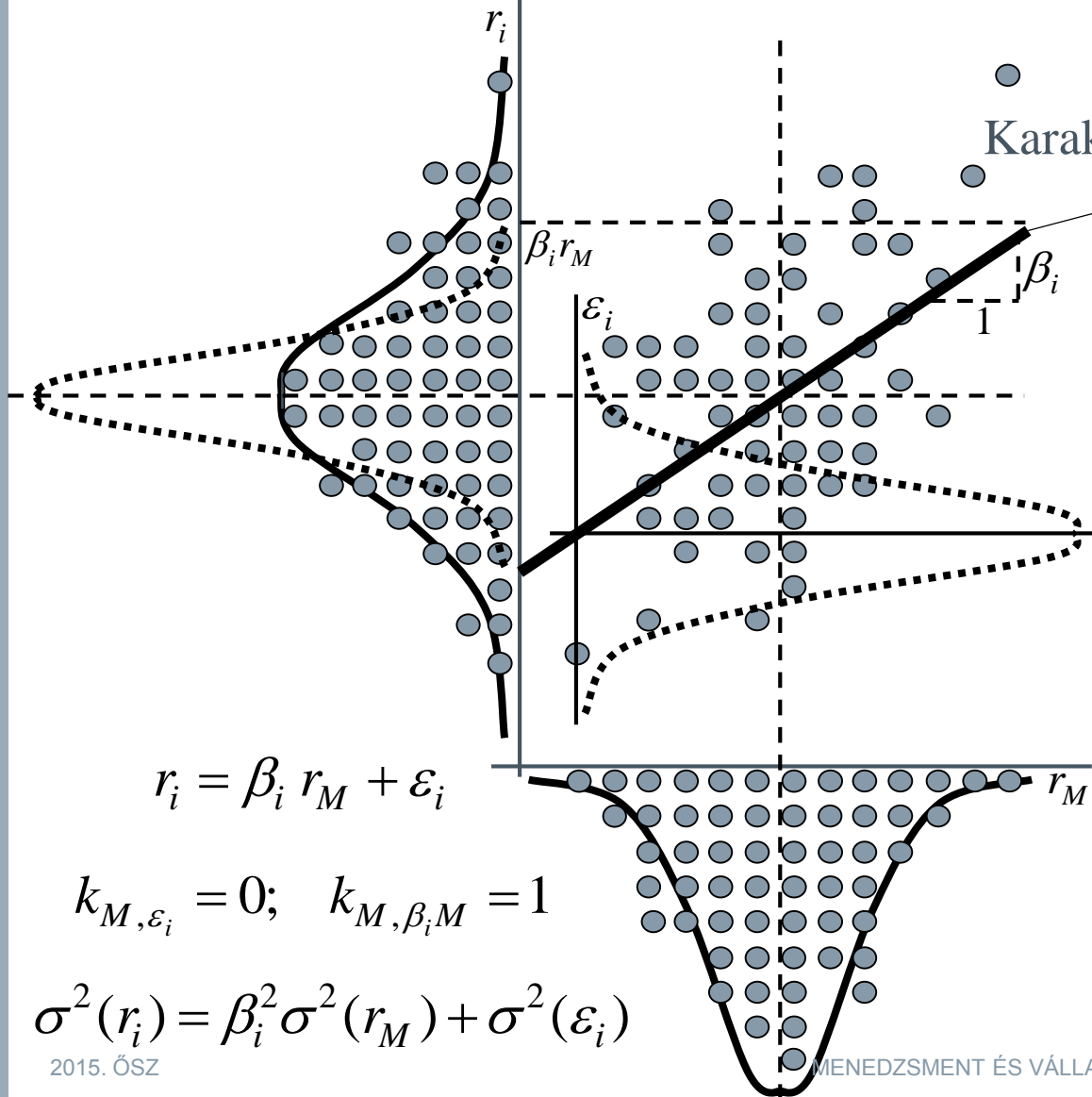

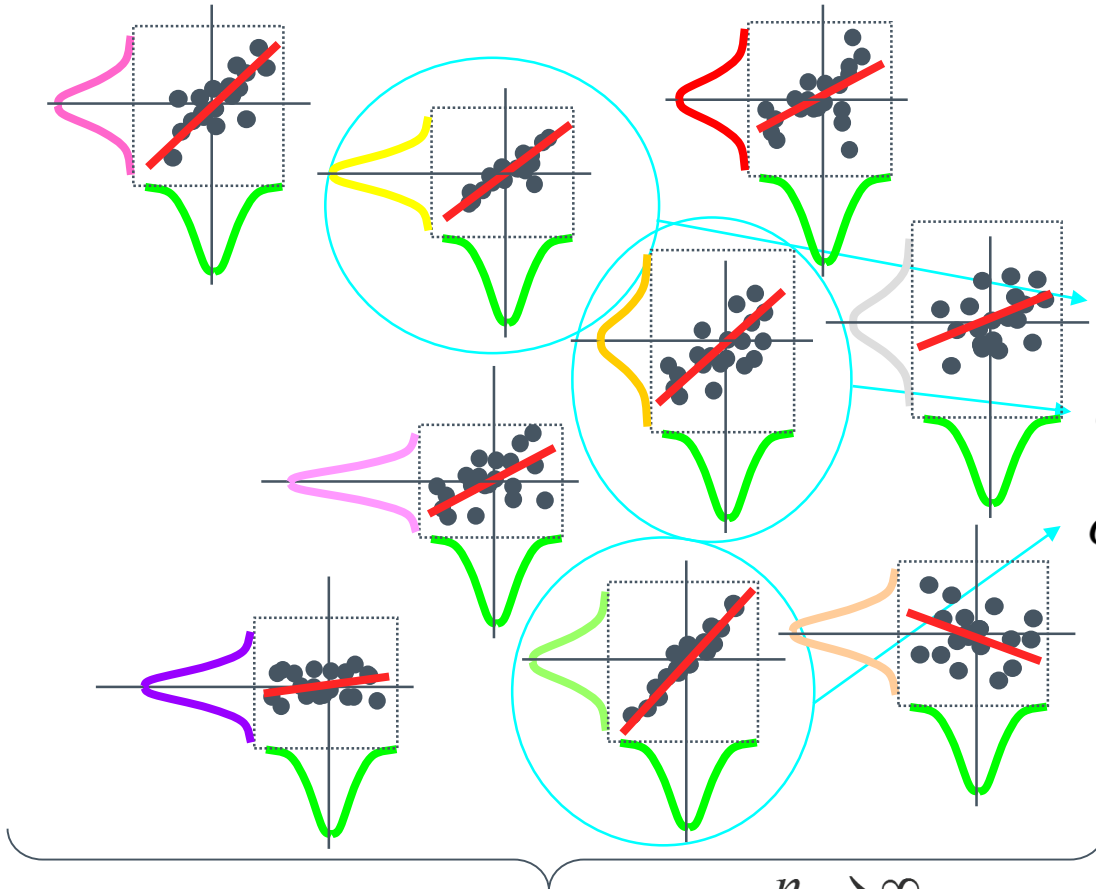
Karakterisztikus egyenes

$$r_i = \beta_i r_M + \varepsilon_i$$

$$k_{M, \varepsilon_i} = 0; \quad k_{M, \beta_i M} = 1$$

$$\sigma^2(r_i) = \beta_i^2 \sigma^2(r_M) + \sigma^2(\varepsilon_i)$$

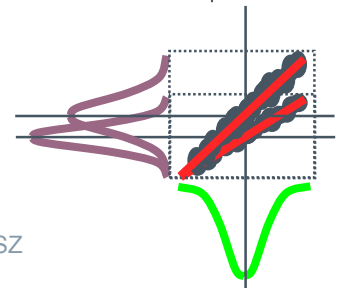

$$\sigma^2(r_i) = \beta_i^2 \sigma^2(r_M) + \cancel{\sigma^2(\varepsilon_i)}$$

$$\sigma^2(r_j) = \beta_j^2 \sigma^2(r_M) + \cancel{\sigma^2(\varepsilon_j)}$$

$$\sigma^2(r_k) = \beta_k^2 \sigma^2(r_M) + \cancel{\sigma^2(\varepsilon_k)}$$

$n \rightarrow \infty$

$$\sigma(r_P) = \sigma(r_M) (a_1 \beta_1 + \dots + a_i \beta_i + a_j \beta_j + a_k \beta_k + \dots)$$

$$= \sigma(r_M) \beta_{\text{átlagos}}$$

Teljes kockázat

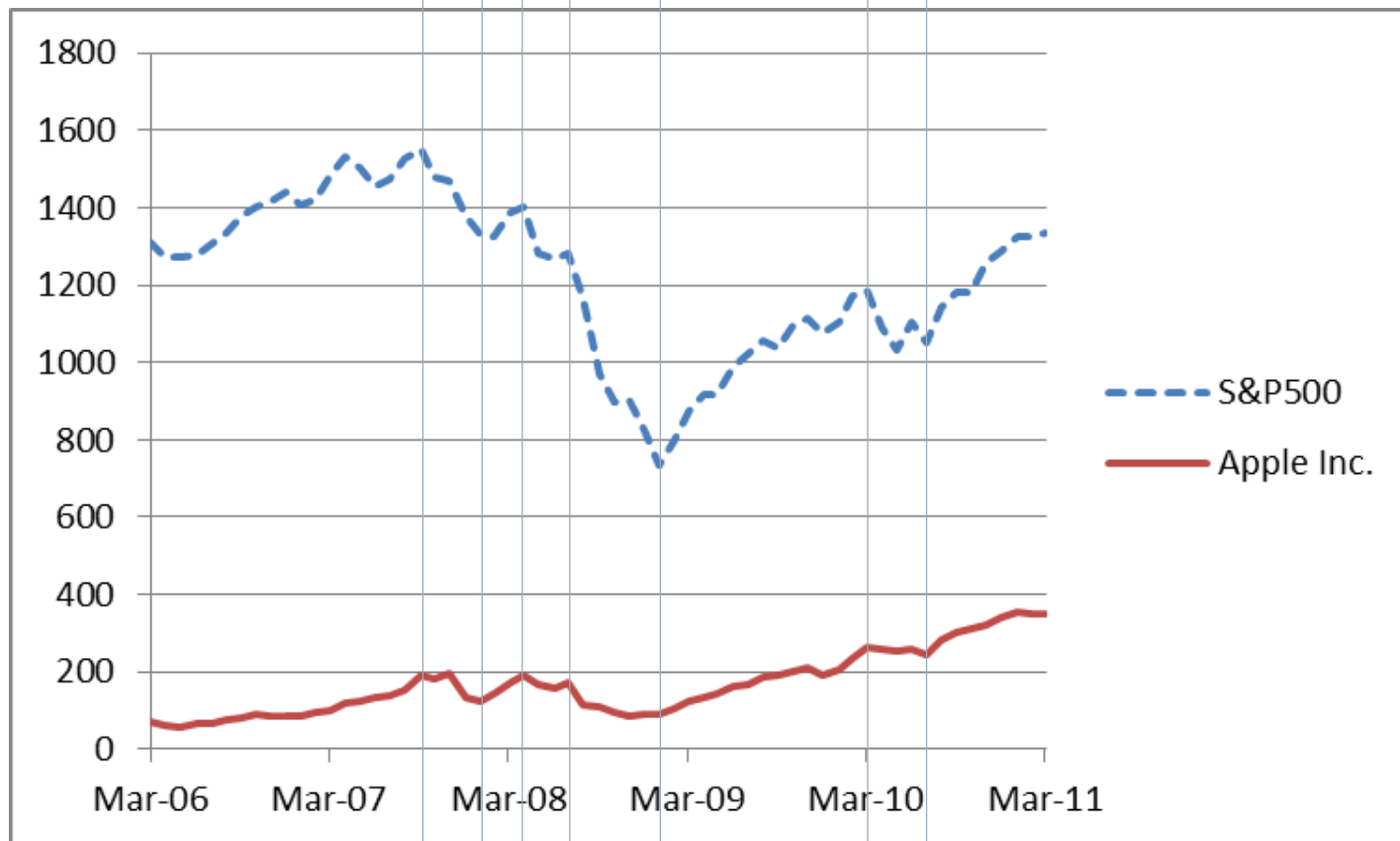
$$\sigma^2(r_i) = \beta_i^2 \sigma^2(r_M) + \sigma^2(\varepsilon_i)$$

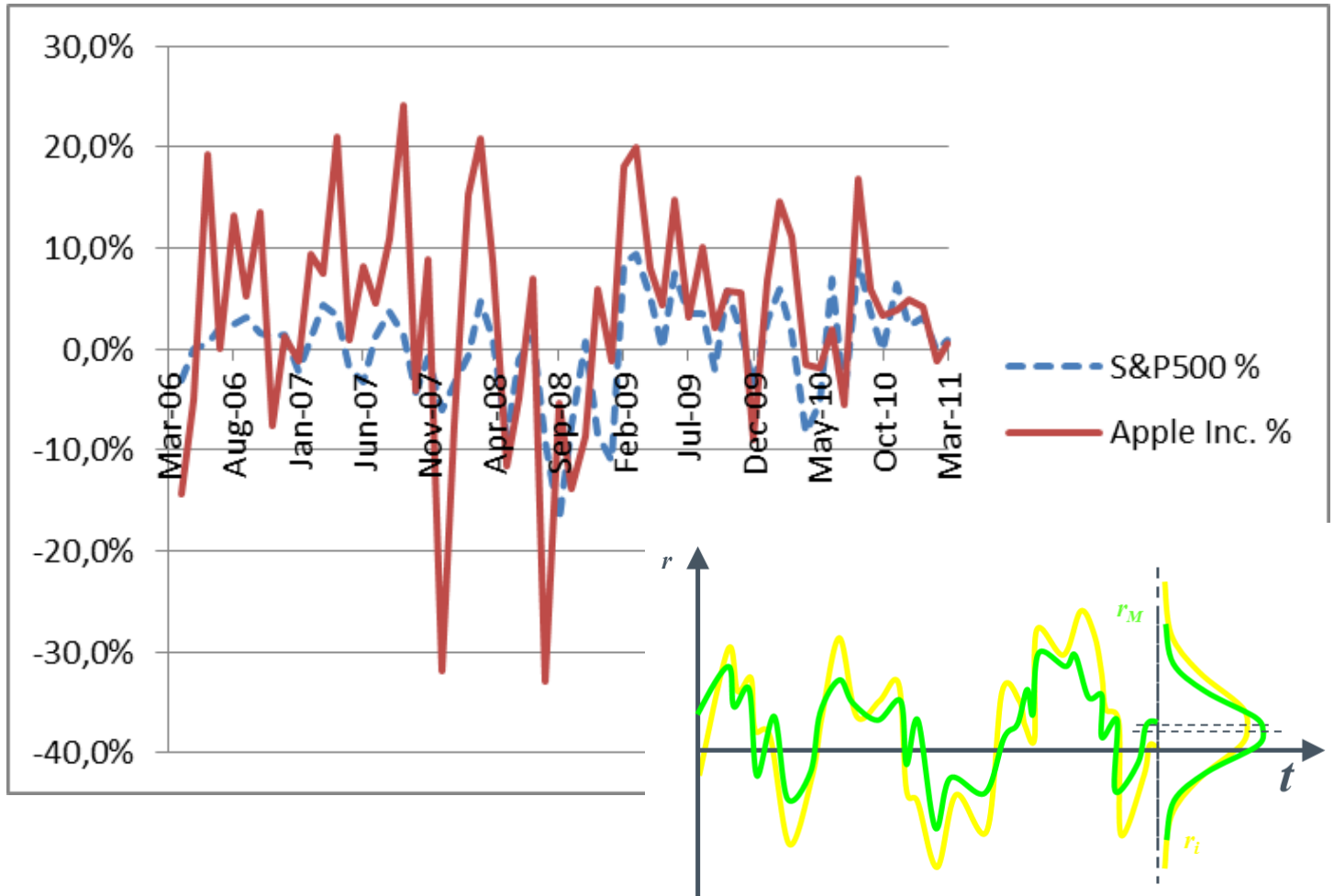
Piaci kockázat
(Nem diverzifikálható)
(Szisztematikus)
(Releváns)

$$\beta_i \sigma(r_M)$$

Egyedi kockázat
(Diverzifikálható)
(Nem szisztematikus)

	Dátum	S&P500 <i>M</i>	Apple Inc. <i>i</i>	S&P500 <i>M%</i>	Apple Inc. <i>i%</i>
1	2011.03.01	1337	351	0,8%	0,6%
2	2011.02.01	1326	349	-0,1%	-1,1%
3	2011.01.03	1327	353	3,2%	4,1%
4	2010.12.01	1286	339	2,2%	5,0%
5	2010.11.01	1258	323	6,5%	3,9%
6	2010.10.01	1181	311	-0,2%	3,3%
7	2010.09.01	1183	301	3,7%	6,0%
8	2010.08.02	1141	284	8,8%	16,9%
9	2010.07.01	1049	243	-4,8%	-5,4%
10	2010.06.01	1102	257	6,9%	2,0%
11	2010.05.03	1031	252	-5,3%	-1,9%
12	2010.04.01	1089	257	-8,3%	-1,5%
13	2010.03.01	1187	261	1,5%	11,1%
14	2010.02.01	1169	235	5,9%	14,6%
15	2010.01.04	1104	205	2,8%	6,8%
16	2009.12.01	1074	192	-3,7%	-9,0%
17	2009.11.02	1115	211	1,7%	5,5%
18	2009.10.01	1096	200	5,8%	5,8%
19	2009.09.01	1036	189	-2,0%	2,2%
20	2009.08.03	1057	185	3,5%	10,1%
21	2009.07.01	1021	168	3,4%	3,1%
22	2009.06.01	987	163	7,4%	14,8%
23	2009.05.01	919	142	0,0%	4,4%
24	2009.04.01	919	136	5,3%	7,9%
25	2009.03.02	873	126	9,4%	20,0%
26	2009.02.02	798	105	8,6%	18,0%
27	2009.01.02	735	89	-11,0%	-1,1%
28	2008.12.01	826	90	-8,5%	5,9%
29	2008.11.03	903	85	0,8%	8,6%
30	2008.10.01	896	93	-7,5%	-13,9%

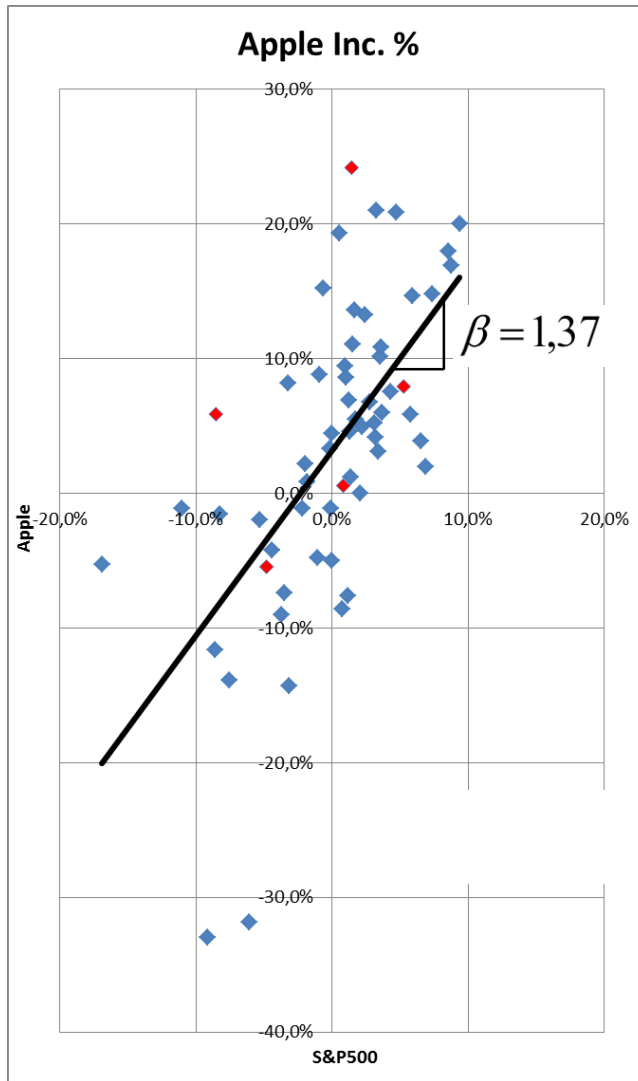

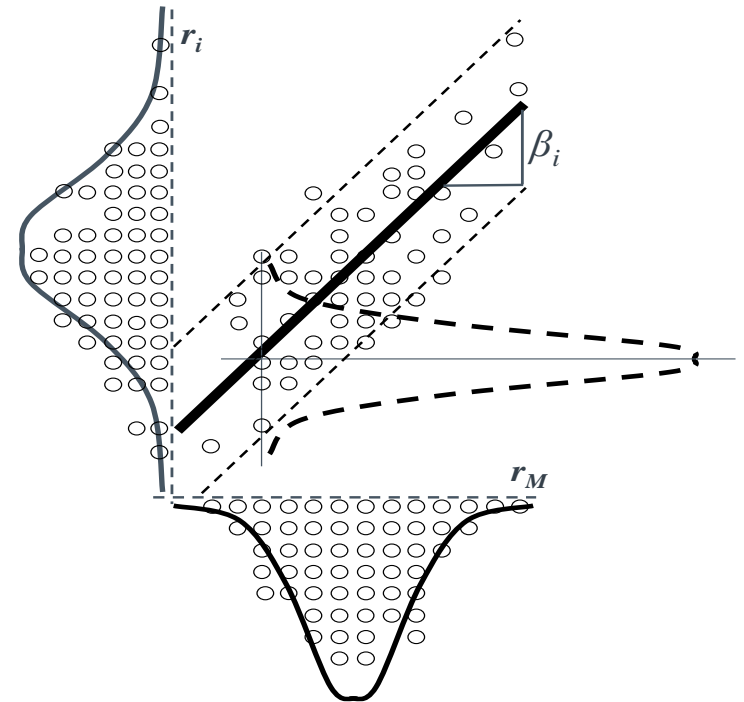
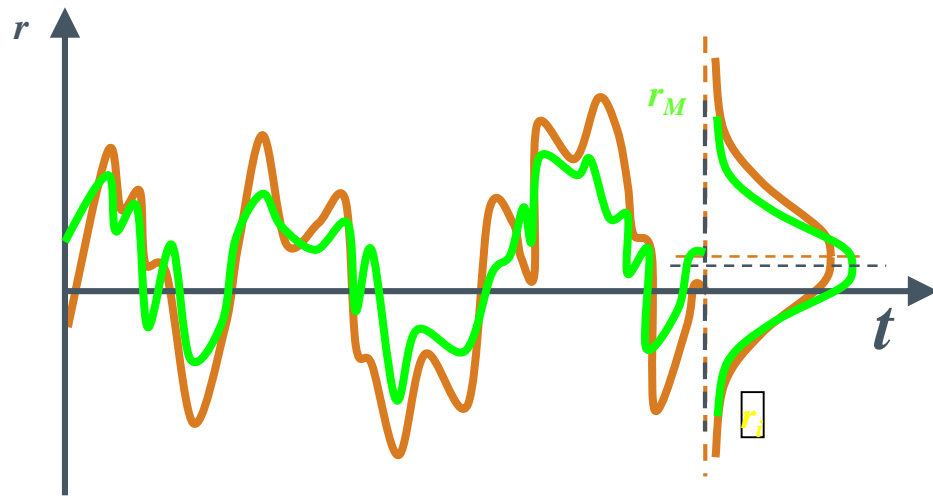

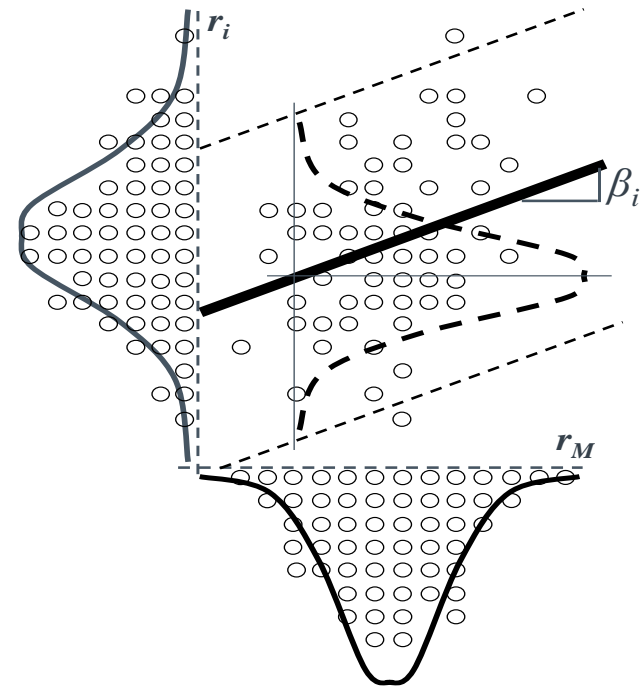
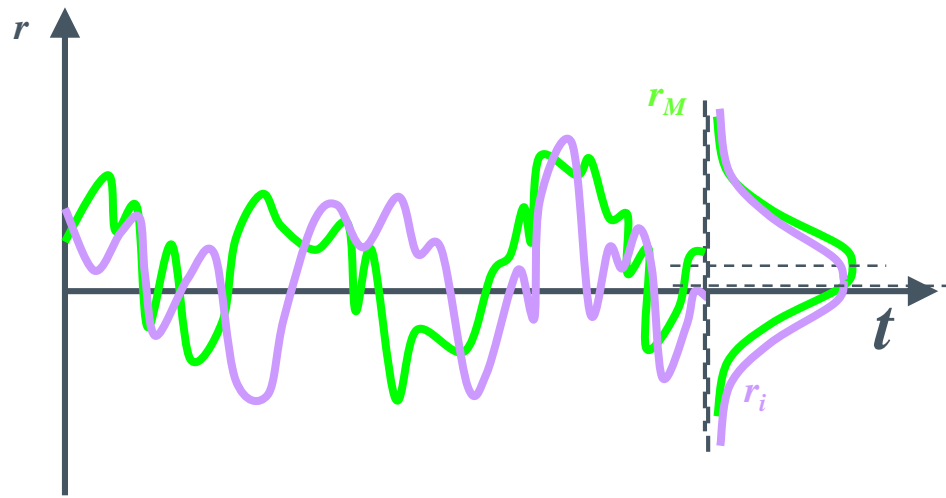
	Dátum	S&P500 <i>M</i>	Apple Inc. <i>i</i>	S&P500 <i>M%</i>	Apple Inc. <i>i%</i>
1	2011.03.01	1337	351	0,8%	0,6%
2	2011.02.01	1326	349	-0,1%	-1,1%
3	2011.01.03	1327	353	3,2%	4,1%
4	2010.12.01	1286	339	2,2%	5,0%
5	2010.11.01	1258	323	6,5%	3,9%
6	2010.10.01	1181	311	-0,2%	3,3%
7	2010.09.01	1183	301	3,7%	6,0%
8	2010.08.02	1141	284	8,8%	16,9%
9	2010.07.01	1049	243	-4,8%	-5,4%
10	2010.06.01	1102	257	6,9%	2,0%
11	2010.05.03	1031	252	-5,3%	-1,9%
12	2010.04.01	1089	257	-8,3%	-1,5%
13	2010.03.01	1187	261	1,5%	11,1%
14	2010.02.01	1169	235	5,9%	14,6%
15	2010.01.04	1104	205	2,8%	6,8%
16	2009.12.01	1074	192	-3,7%	-9,0%
17	2009.11.02	1115	211	1,7%	5,5%
18	2009.10.01	1096	200	5,8%	5,8%
19	2009.09.01	1036	189	-2,0%	2,2%
20	2009.08.03	1057	185	3,5%	10,1%
21	2009.07.01	1021	168	3,4%	3,1%
22	2009.06.01	987	163	7,4%	14,8%
23	2009.05.01	919	142	0,0%	4,4%
24	2009.04.01	919	136	5,3%	7,9%
25	2009.03.02	873	126	9,4%	20,0%
26	2009.02.02	798	105	8,6%	18,0%
27	2009.01.02	735	89	-11,0%	-1,1%
28	2008.12.01	826	90	-8,5%	5,9%
29	2008.11.03	903	85	0,8%	-8,6%
30	2008.10.01	806	92	7,5%	13,0%

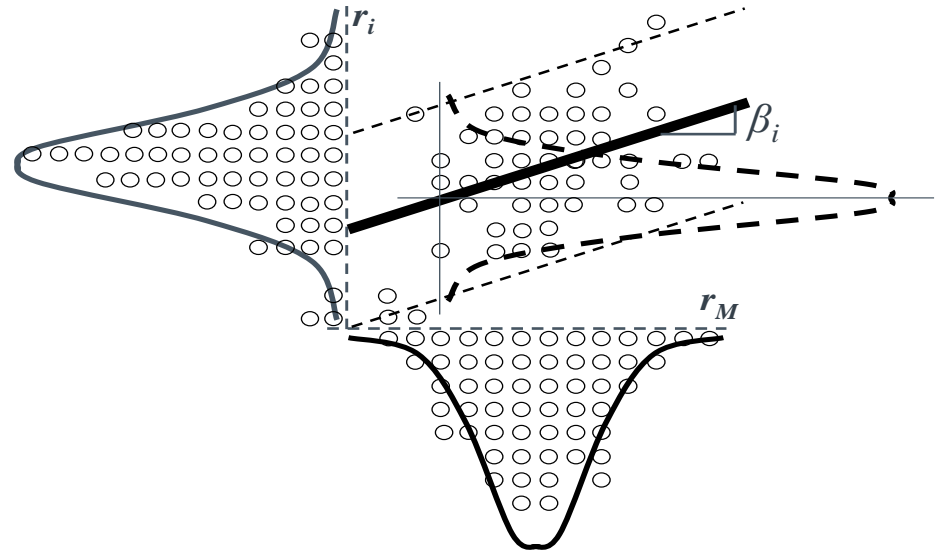
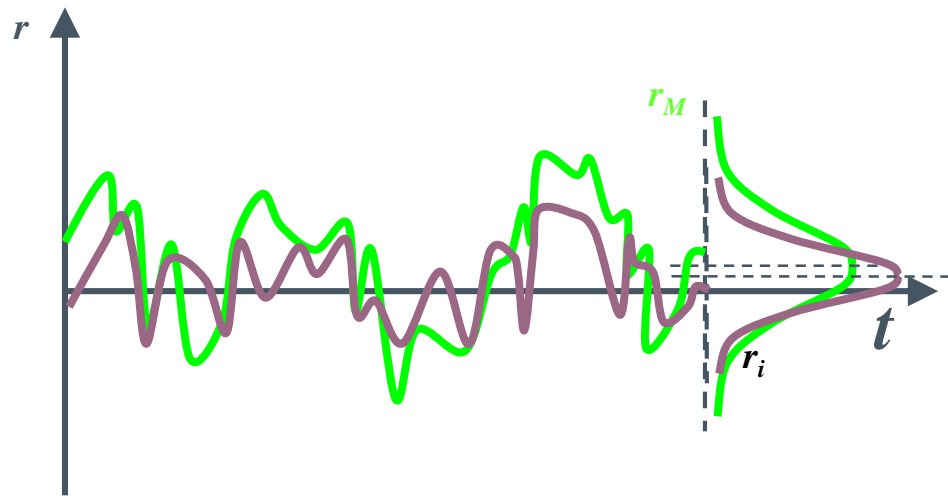
$$r = \frac{F_1 - F_0}{F_0} = \frac{351 - 349}{349} = 0,006 = 0,6\%$$

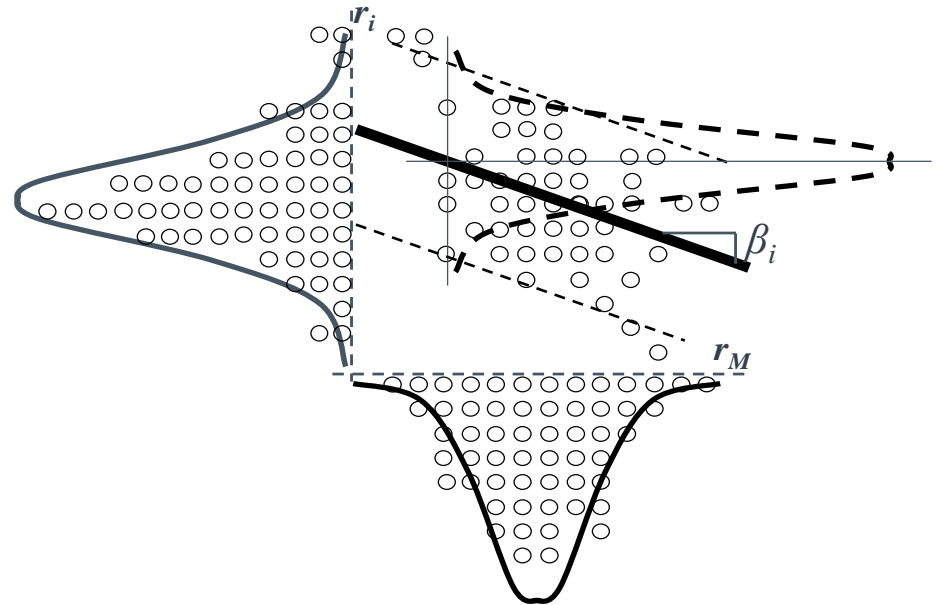
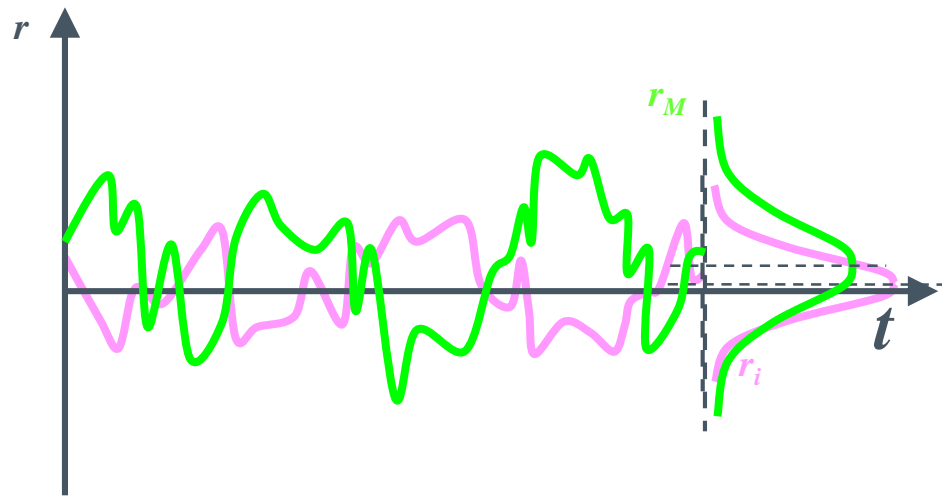
$$r = \frac{F_1 - F_0}{F_0} = \frac{1337 - 1326}{1326} = 0,008 = 0,8\%$$

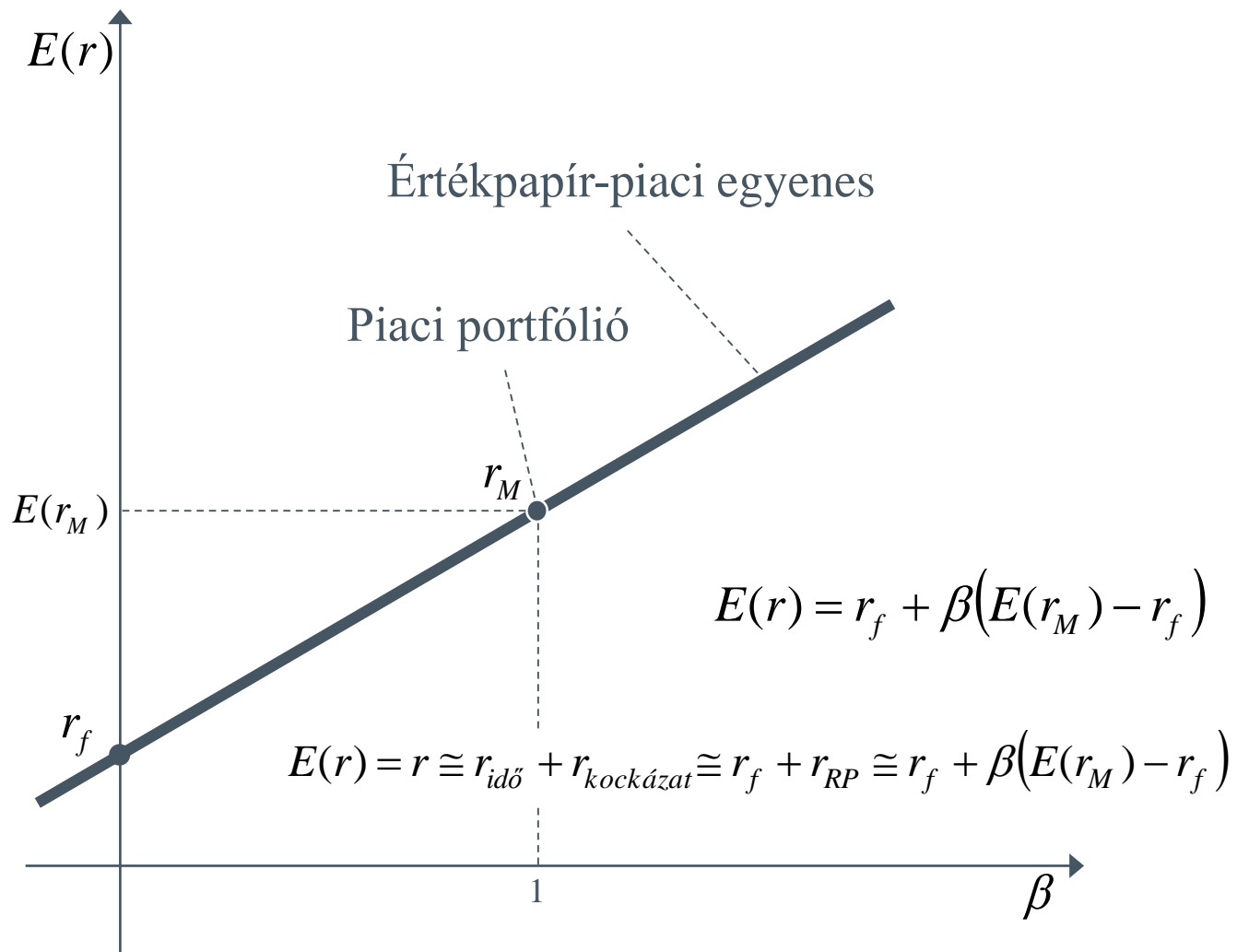

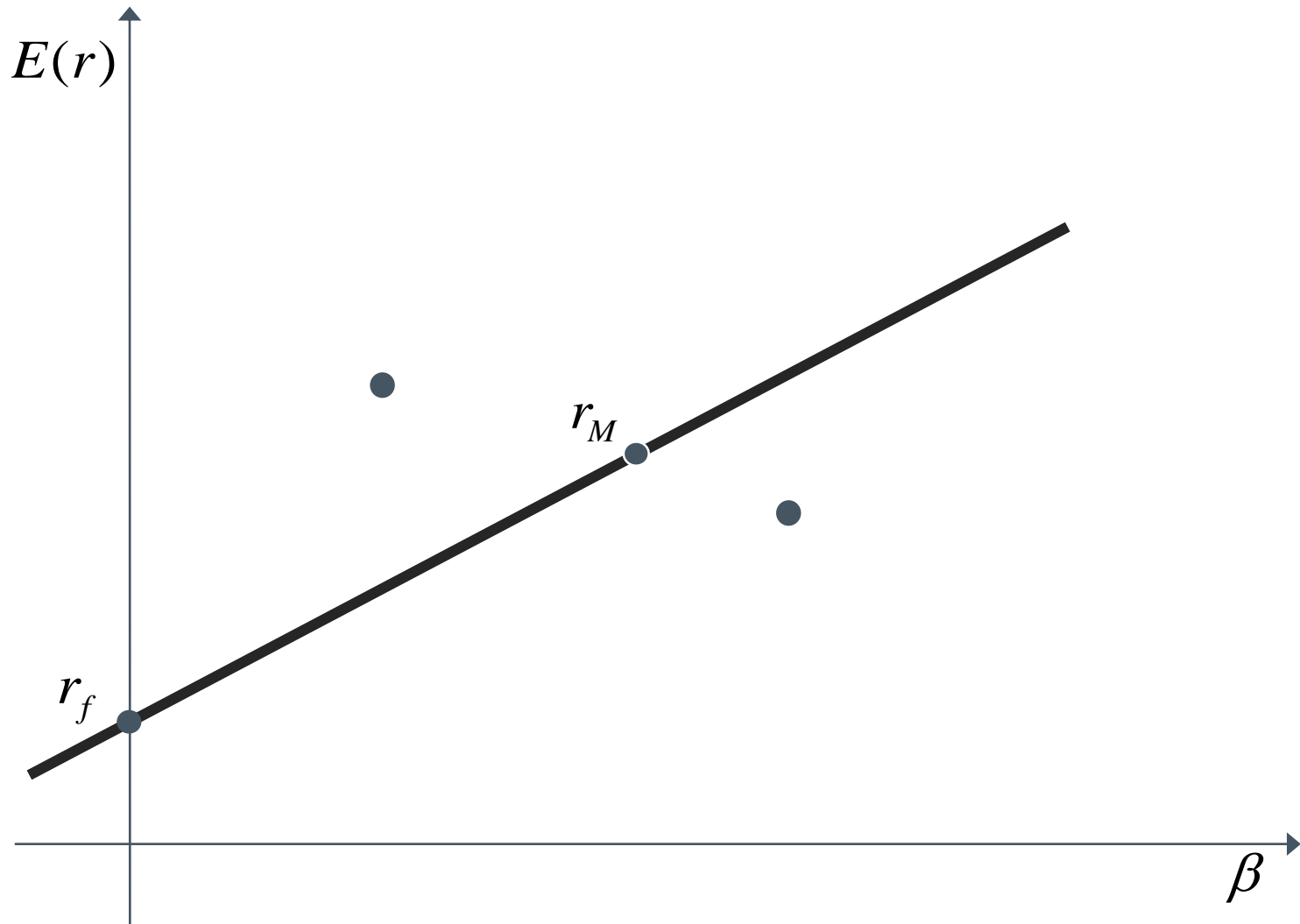

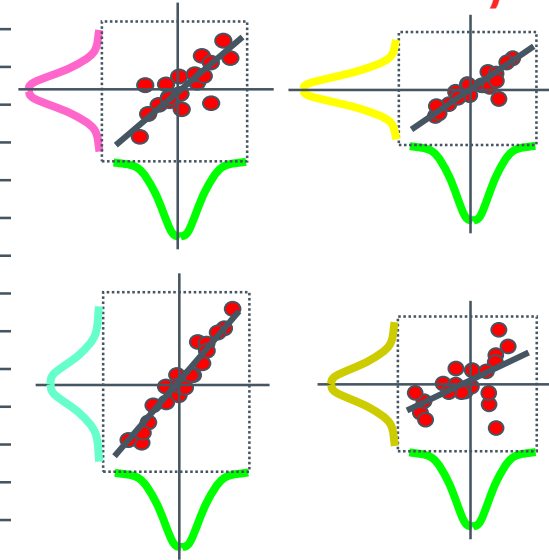
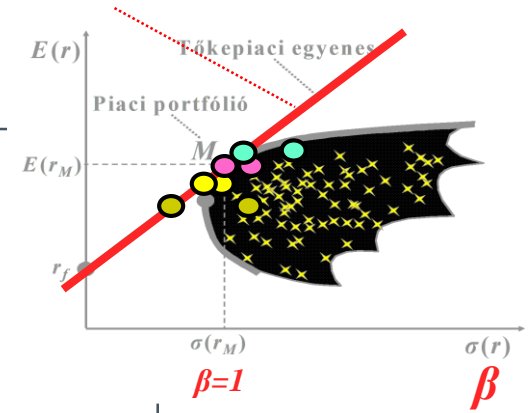
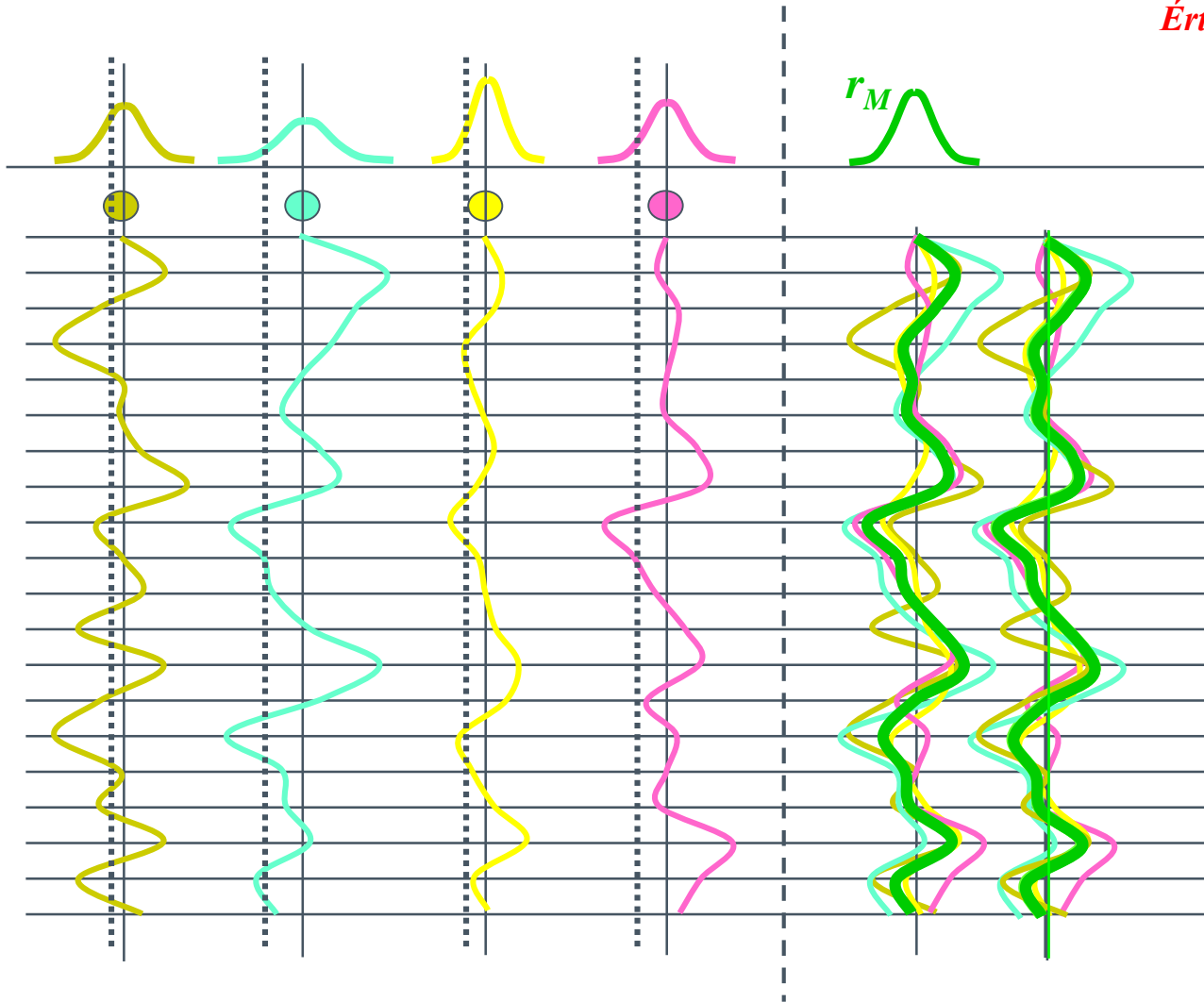
2.4.2 Értékpapír-piaci egyenes

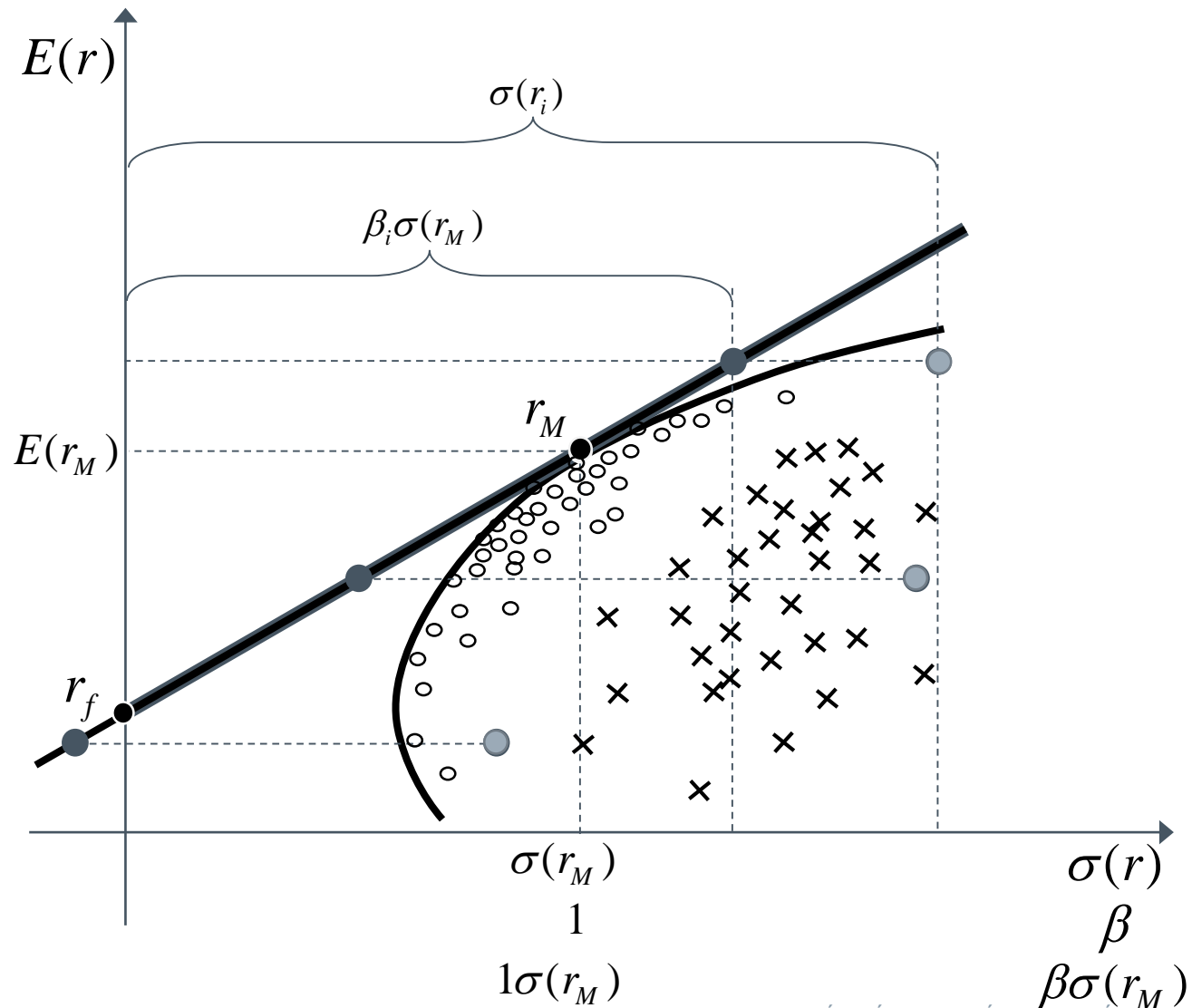
- › Beláttuk, hogy a béta...
- › Ha viszont a béta..., akkor a várható hozamok is a béták szerint kell rendeződjenek...
- › Már vannak „pontjaink”:
 - $-\beta = 0, r_f$
 - $-\beta = 1, E(r_M)$

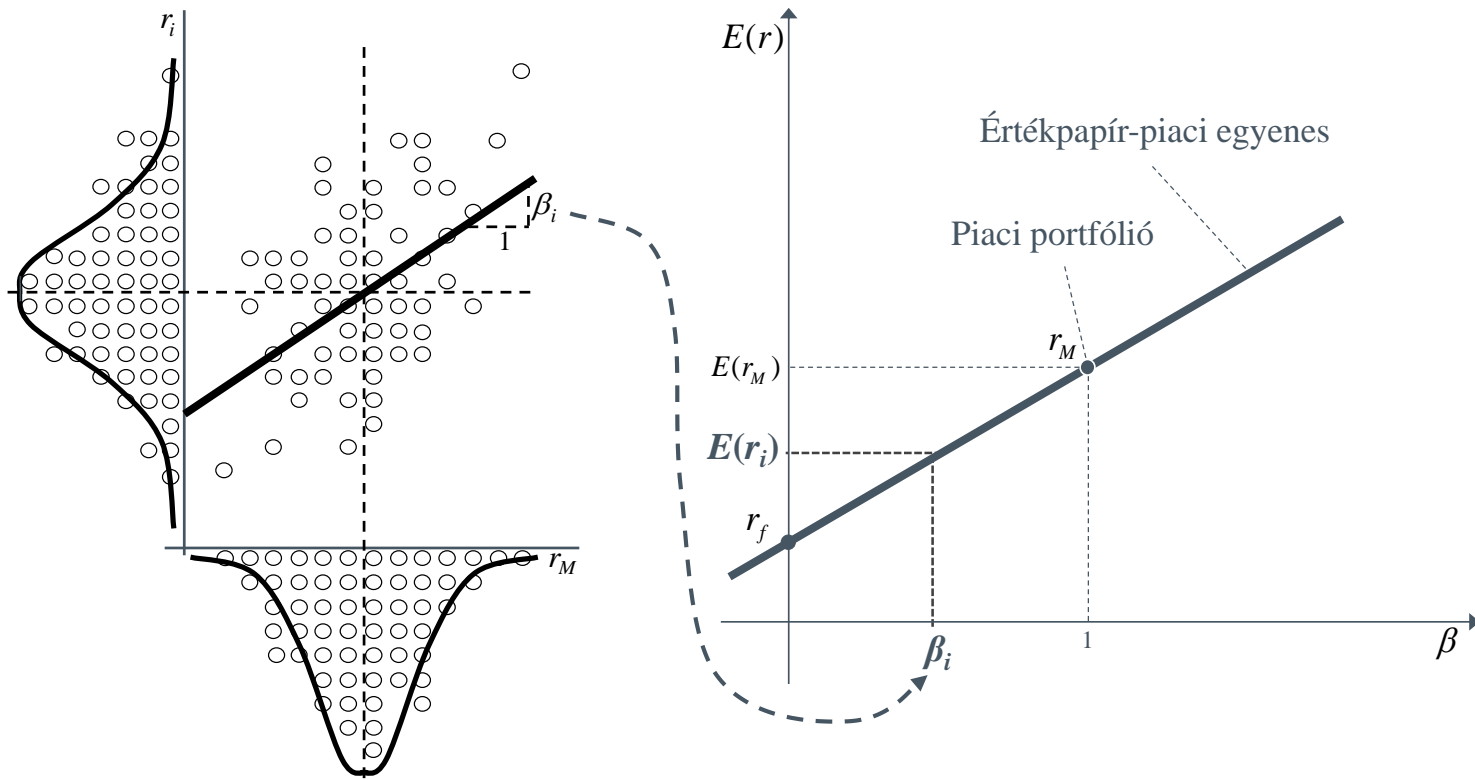
Értékpapír-piaci egyenes

› Béták stabilitása

- Nagy gyakorlati jelentőség
- Elfogadjuk a stabilitást...

Múltbeli (átlagos) viselkedés → Jövőbeli (várható) viselkedés

Várható = Elvárható = Átlagos

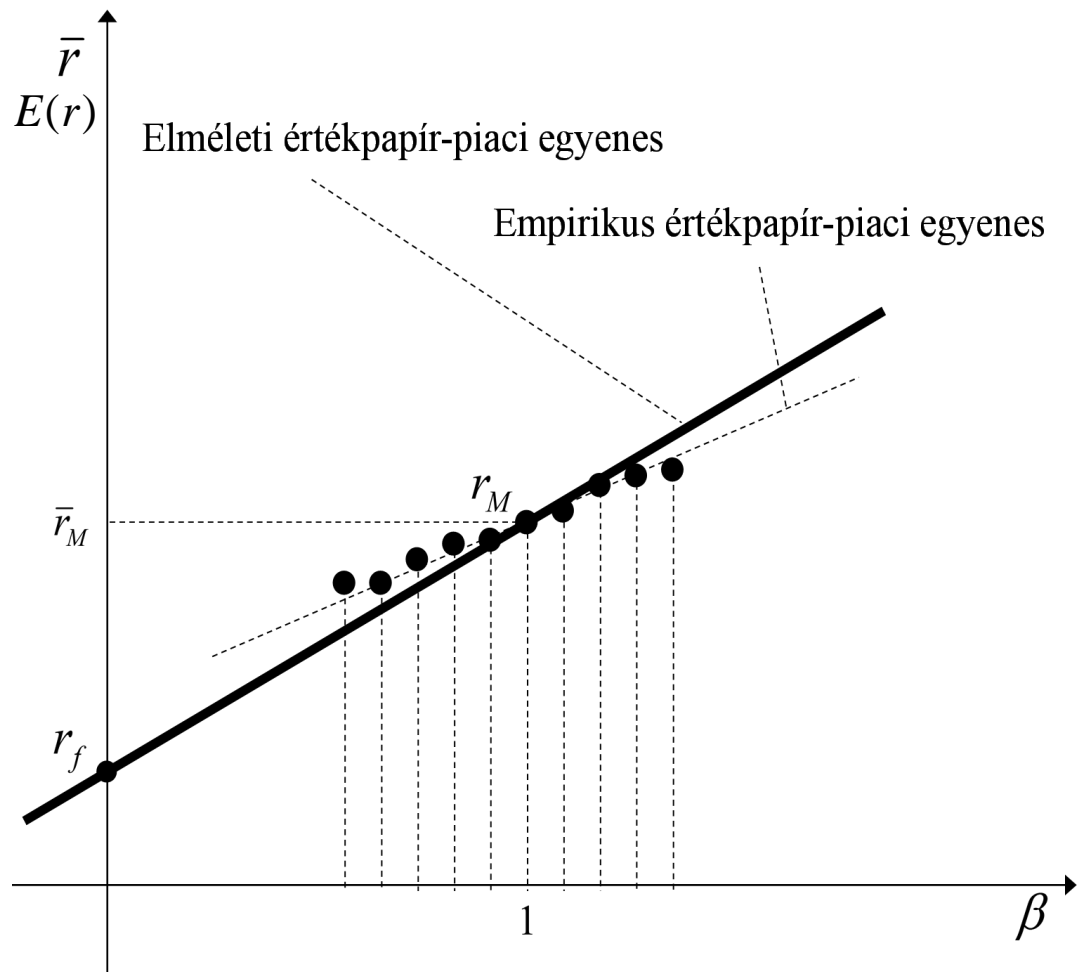
Iparág	β
Acél (általános)	0,87
Acél (integrált)	0,91
Acél és bányászat	1,01
Alumínium	0,95
Arany / ezüst bányászat	0,91
Áruszállítás / Bérfuvarozás	0,80
Autó alkatrész gyártás (csere)	0,67
Autó- és (egyéb) gumi	0,91
Autóalkatrész gyártás (beszállító)	0,87
Bank (Kanada)	1,20
Bank (USA)	0,99
Bank (USA, Középnnyugat)	1,02
Bank (USA-n kívül)	1,52
Befektetési tevékenység (nem USA)	1,44
Befektetési tevékenység (USA)	0,86
Biztosítás (élet)	1,16
Biztosítás (tulajdon / baleset)	1,12

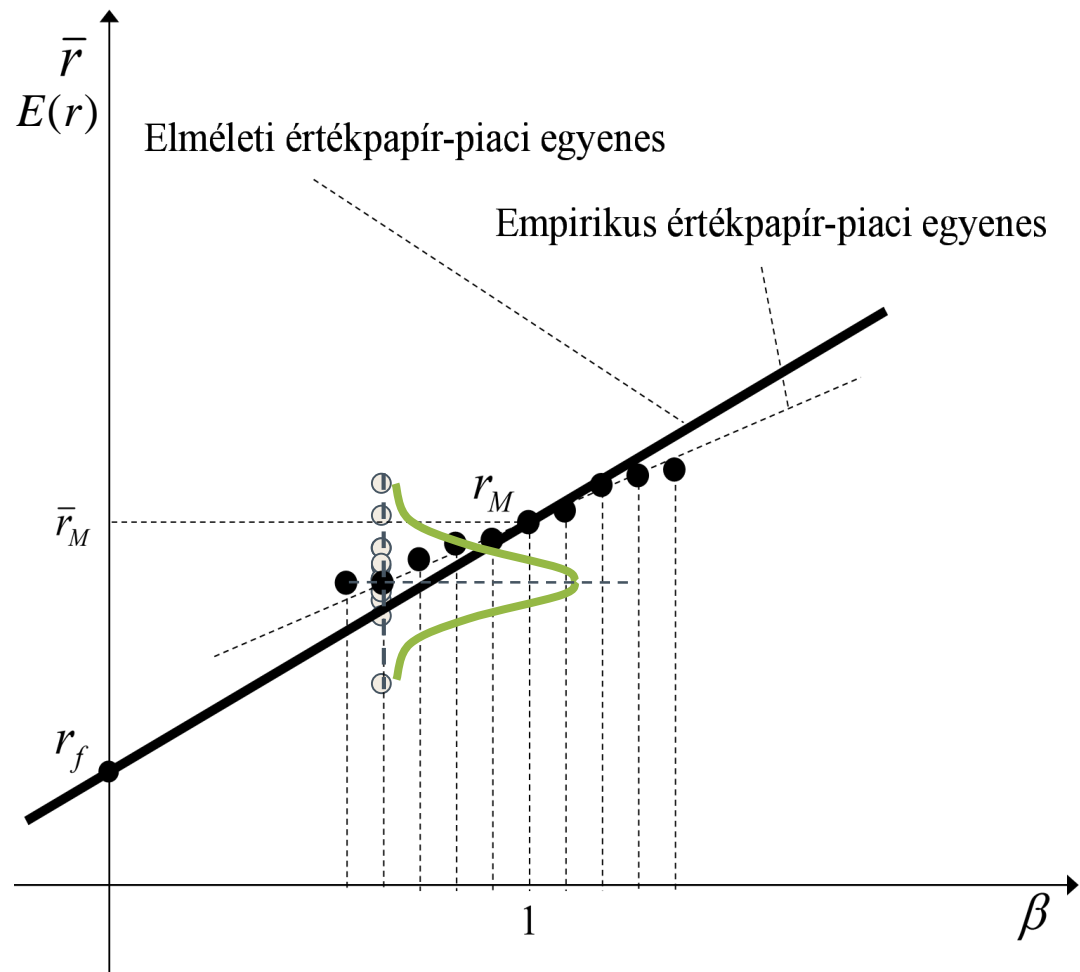
2.4.3 CAPM tesztjei

- › A modell adta előrejelzések és a valós árak viszonya.
 - Abból indulunk ki, hogy a várakozások átlagosan és összességükben helyesek voltak.
 - Ekkor a hosszabb idő alatti valós adatoknak közelíteni kell a (korábbi) várakozásokhoz (stabil béták, idő- és kockázatdiszkontok esetén).

› *CAPM* tesztelésének menete

- Kijelölünk egy időszakot (mondjuk adott öt évet), és véletlenszerűen kiválasztunk „jó sok” (mondjuk száz) értékpapírt.
- Egyenként meghatározzuk az értékpapírok bétáit, valamint átlagos éves hozamait.
- Az eredményeket béta – átlagos hozam koordináták szerint ábrázoljuk.

› A *CAPM* „elég jó” ...

- Különösen annak a fényében, hogy a modell mögött milyen erős feltételezések állnak.

› Eltérések magyarázatai

- 1) A *CAPM* valójában érvényes, csak a piaci portfólió megragadásával vannak problémák.
 - › Nem megfelelő az *M*-et reprezentáló index.
- 2) Olyan tőkepiaci tökéletlenségek lépnek fel, amik a *CAPM*-et irreálissá teszik.
 - › Pl. hitelfelvételi költségek és korlátok, adótorzítások stb.
- 3) Egyéb befektetői szempontok, faktorok is vannak, nem csak a β .